Introduction	**పరిచయం**
A number of independent individuals, organisations and social movements collaborated to take out through many parts of the country a Karwane Mohabbat, as a journey of atonement, solidarity, healing, conscience and justice with people living with hate violence.	సామాజిక ,సంస్థలు ,అనేక స్వతంత్ర వ్యక్తులు ఉద్యమాలు కలిసి దేశంలో పలు ప్రాంతాలలో కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ అన్న యాత్రను హింసలతో జీవిస్తున్న ,ద్వేషం .చేపట్టారు సంఘీభావం ,వాళ్లకి క్షమాపణలు అంతరాత్మ ,ఓదార్పు ,తెలియచెయ్యటం న్యాయాన్ని ఇవ్వటం ఈ యాత్ర ,ప్రబోధం ఉద్దేశం.
The journey of the Karwane Mohabbat was intended as a small but audacious effort to offer a garland of empathy across many parts of our troubled land. A tiny lamp lit in a tempest of hate.	కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ యాత్ర చిన్నదే కానీ సమస్యలతో ,సాహసోపేతమైనది ముప్పిరిగొన్న పలు ప్రాంతాలకు సానుభూతి .దండను అందించే ప్రయత్నం చేసింది ద్వేషం అనే తుఫానులో వెలిగించిన చిరు దీపం ఇది.
The purpose of this journey across parts of India which are worst affected by lynching was twofold: to respond to the everyday fear of Muslims, Dalits and Christians, and the worrying silences of the majority. We aimed to declare that we stand with our Muslim, Dalit and Christian sisters and brothers in this hour of gathering darkness. But the journey was also a call of conscience to India's majority.	మూకహత్యలతో తీవ్రంగా ప్రభావితమైన ప్రాంతాలగుండా చేపట్టిన ఈ యాత్రకి రెండు రోజూ భయం గుప్పిటలో :ఉద్దేశాలు ఉన్నాయి ,దళితులు ,బతుకుతున్న ముస్లింలు ఆందోళన కలిగించే అధిక ,క్రైస్తవులకు చీకట్లు .సంఖ్యాకుల మౌనానికి స్పందించటం ,ముసురుకుంటున్న ఈ సమయంలో ముస్లిం సోదరీమణులకు ,క్రైస్తవ సోదర ,దళిత మద్దతుగా మేం నిలబడుతున్నామని భారతదేశంలోని .తెలియచేయాలనుకున్నాం అధిక సంఖ్యాకుల అంతరాత్మకి పిలుపునివ్వటం కూడా ఈ యాత్ర ఉద్దేశం.
The Karwan as a large collaborative civil society initiative visited families of those who lost loved ones to hate lynching, attacks on Dalits, targeted fatal attacks by police, and also violence against women in the name of witch-hunting.	ఈ కారవాన్ ఎంతోమంది కలిసి చేపట్టిన విద్వేషపూరిత మూక .పౌర సమాజ చర్య ,దళితుల మీద దాడి ,హత్యాకాండ బాణామతి ,పోలీసుల ప్రాణాంతక దాడులు చేస్తున్నారని మహిళలపై జరిగే హింస వంటివాటిల్లో ప్రాణాలు కోల్పోయిన వాళ్ల కుటుంబాలను ఈ యాత్రలో కలిశాం.

The journey began from Assam on September 4 2017. It passed through Jharkhand and Karnataka, before it gathered again at Tilak Vihar in Delhi on 11 September. In this second phase of the Karwan all participants travelled together in a bus. From Delhi, the Karwan moved to Western UP, Haryana, Rajasthan, and on to Gujarat.	ఈ యాత్ర 2017 సెప్టెంబరు 4న అసోం ,జార్ఖండ్ .నుంచి బయలు దేరింది కర్నాటకలగుండా ప్రయాణించి ఢిల్లీలోని తిలక్ లో సెప్టెంబరువిహార్ 11ఈ .న మళ్లీ కలిసింది లో పాల్గొన్న వాళ్లందరూరెండవ దశ కారవాన్ ఢిల్లీ నుంచి .కలిసి బస్సులో ప్రయాణించారు ,హర్యానా ,పశ్చిమ ఉత్తర ప్రదేశ్ లగుండా కారవాన్ గుజరాత్‌రాజస్థాన్ చేరింది.
A consolidated daily diary of the Karwan is below. The members of the Karwan met the families who have suffered from hate attacks in each of the states. It offered atonement and solidarity to each of the victim families. For each family, it tried to assess how the family is coping and what they need for livelihoods, psycho-social care and the pursuit of justice. After the Karwan met with the families, they also held public meetings – Aman Sabhas - on the themes of love and solidarity. They also tried to initiate forming of Aman Insaniyat Citizen Samitis of local persons committed to supporting the families for justice and livelihoods, and promoting amity, goodwill, and peace in the larger community.	ఈ కారవాన్ రోజువారీ వివరాలు కింద ఆయా రాష్ట్రాలలో విద్వేషపూరిత .ఉన్నాయి దాడులకు గురైన కుటుంబాలను కారవాన్ బాధిత కుటుంబానికి .సభ్యులు కలిశారు సంఘీభావం ,కారవాన్ క్షమాపణలు చెప్పింది ప్రతి కుటుంబం మనుగడ .తెలియచేసింది వాటికి అవసరమైన ,ఎలా కొనసాగిస్తోంది సామాజిక-మానసిక ,జీవనోపాధులు చేస్తున్న న్యాయ పోరాటం వంటి ,సంరక్షణ విషయాలను తెలుసుకోటానికి కుటుంబాలను కలవటమే .ప్రయత్నించింది సంఘీభావం అన్న ,కాకుండా ప్రేమ వాన్ బహిరంగ సమావేశాలనుఅంశాలపై కార్ బాధిత .నిర్వహించింది – అమన్ సభలను – కుటుంబాలకు న్యాయం లభించేలా జీవనోపాధులలో ,చూడటంలో ,సమాజంలో స్నేహం ,సహాయపడటానికి సద్భావాలను ప్రోత్సహించటానికి ,శాంతి సానియత్ పౌరస్థానిక ప్రజలతో అమన్ ఇన్ సంఘాలను ఏర్పాటు చెయ్యటానికి ప్రయత్నించింది.

The journey is a humble tribute to Gandhi's last and finest months. A million people had died in Hindu-Muslim riots, yet he walked bravely alone in Naokholi for love and peace, even as the entire country was engulfed and ripped apart by hate. Therefore the next point of the Karwan on Oct 2 will be Gandhi's birthplace, to recall his lifelong belief in Hindu-Muslim unity, and his courageous call for love and harmony when the entire country was enveloped and ripped apart by hate. Our call is Chalo Porbandar #HumSabGandhi.	అత్యుత్తమ ,గాంధీ జీవితంలోని చివరి .నెలలకు ఈ యాత్ర ఒక చిన్న నివాళి ముస్లిం సంఘర్షణలలో-నోవాఖలీలో హిందూ దేశం .పది లక్షల మంది చనిపోయారు మొత్తాన్ని ద్వేషం అలుముకుని రెండుగా ,చీల్చివేసిన సందర్భంలో అతడు ప్రేమ ,శాంతిలను నెలకొల్పటానికి ధైర్యంగా జీవితాంతం .ఒంటరిగా నిలబడ్డాడు ,ప్రేమ ,ముస్లిం ఐక్యతకు నిలబడీ-హిందూ సామరస్యాలకు ధైర్యంగా పిలుపునిచ్చిన గాంధీ జన్మస్ధలంలో అక్టోబరు 2 న నేను# బందర్చలో పోర్ .సమావేశమయ్యాం కూడా గాంధీ అన్న పిలుపునిచ్చాం.
The Karwan also pays tribute to Dr Ambedkar for leading the writing of India's constitution, and is mindful of his caution to all of us that the core of democracy and our constitution is *fraternity*. It is fraternity that is most under attack in India today.	దాని ,భారత రాజ్యాంగాన్ని రాసి .రూపకల్పనలో ప్రముఖ పాత్ర పోషించిన డా కి కూడా కారవాన్ నివాళిఅంబేద్కర్ మన ,ప్రజాస్వామ్యానికి .అర్పిస్తోంది రాజ్యాంగానికి సౌభ్రాతృత్వం కీలకమన్న .అతడి హెచ్చరికను గుర్తుచేసుకుంటున్నాం భారతదేశంలో ఈ రోజు సౌభ్రాతృత్వమే ప్రధానంగా దాడికి గురౌతోంది.
Did the Karwan accomplish anything? None of its fellow-travellers or humsafars have been left untouched by this odyssey. They would continue to carry the painful stories they heard on their souls.	ఈ యాత్రలో ?కారవాన్ ఏమైనా సాధించిందా దీనితో తీవ్రంగా సఫర్లుహమ్ పాల్గొన్న వాళ్లు విన్న విషాద .ప్రభావితమయ్యారు గాథలను ఎన్నటికీ మరిచిపోలేరు.

Of one thing the Karwan members are sure. That their travels did offer precious solace to the more than fifty families they met across India who were struggling often very alone with the consequences of incredible hate and colossal state injustice. This alone made the voyage of love worth its while for them.	కారవాన్ సభ్యులు ఒక విషయం ఖచ్చితంగా రాజ్య ,తీవ్ర విద్వేషాన్ని .చెప్పగలరు అన్యాయాన్ని ఎదుర్కొంటూ పోరాడుతున్న యాభై పైగా కుటుంబాలను కారవాన్ కలిసి ఈ ప్రేమ .ఎనలేని స్వాంతనను అందించింది యాత్రలో పాల్గొన్నవాళ్లకి ఈ ఒక్కటి చాలు.
At moments like the stoning of the Karwan by an angry mob that did not want it to pay a floral tribute to Pehlu Khan where he had been lynched, the Karwan feared that it needed more impact in many places to appeal to the conscience of the majority community in many local areas that they visited. They found a lack of remorse in the majority communities where hate violence against Dalits and minorities unfolded.	పెహ్లూ ఖాన్ హత్యకు గురైన చోట అతడికి నివాళులు అర్పించటాన్ని వ్యతిరేకించిన .పై రాళ్లు విసిరిందిగుంపు ఒకటి కారవాన్ కారవాన్ సందర్శించిన పలు స్థానిక ప్రాంతాలలో అధిక సంఖ్యాకుల అంతరాత్మలను ప్రభావితం చెయ్యటానికి మరిన్ని ప్రదేశాలలో మరింత ప్రభావం అవసరమని ఇటువంటి సంఘటనలు అల్పసంఖ్యాకులపై ,దళితులు .గుర్తుచేశాయి హింస చెలరేగిన ప్రాంతాలలో అధిక ,ద్వేషం సంఖ్యాక ప్రజలలో పశ్చాత్తాప భావన ఏదీ కనపడలేదు.
But they still took heart that not just stones and footwear were thrown at them, but also rose petals, in so many places that they journeyed, by ordinary people who joined the Karwan of love. There was a great response to the Karwan call for crowd funding, and the entire Karwan was entirely resourced by crowd funding, and in that sense each of the contributors also joined the Karwan. Large numbers turned out for the peace meetings and to greet the Karwan, even when it was travelling late and arrived at night.	చెప్పులు ,అయితే కారవాన్ సభ్యులపై రాళ్లు అనేక ప్రదేశాలలో .మాత్రమే పడలేదు అనేకమంది సాధారణ ప్రజలు గులాబీ ఈ ప్రేమ ,పూలతో వాళ్లను స్వాగతించారు కారవాన్ .యాత్రలో భాగస్వాములయ్యారు విరాళాలను కోరినప్పుడు ప్రజలు పెద్దఎత్తున కి అయిన ఖర్చుకారవాన్ .స్పందించారు ఆ .అంతా ఈ విరాళాలతోనే భరించారు విధంగా విరాళాలు ఇచ్చినవాళ్లు కూడా ఈ శాంతి .లో భాగస్వాములయ్యారుకారవాన్ సమావేశాలకు ప్రజలు పెద్ద సంఖ్యలో రాత్రి ఆలస్యంగా .హాజరయ్యారు ,చేరుకున్నప్పటికీ దానిని స్వాగతించటానికి కలవటానికి పెద్ద సంఖ్యలో ప్రజలు వచ్చారు.

The Karwan wanted to appeal also to the public conscience, and to tried to accomplish this; many humsafars have already begun to tell the stories they heard and saw, and plan to continue to do so, with pictures, videos and words. The purpose is to share with other Indians the fear, hate and injustice with which people are forced to live, and through this to make a call of conscience.	ప్రజల అంతరాత్మను చేరుకోటానికి కారవాన్ విన్న ,తాము చూసిన .ప్రయత్నించింది వీడియోలలో ,ఫొటోలు ,కథలను మాటలు సఫర్లలో చాలామందిహమ్ .ఇంకా పంచుకుంటారు ,పంచుకుంటున్నారు అన్యాయాల మధ్య ప్రజలు ,విద్వేషం ,భయం ఎలా నివసిస్తున్నారో ఇతర భారతీయులకు తెలియచేసి వారి అంతరాత్మలను చేరుకోవాలనే ప్రయత్నం ఇది.
***	***
2653-5961	
Day 1	**మొదటి రోజు**
We have completed the first day of the Karwan e Mohabbat in Assam. We had a heart-rending meeting with the families of two cousins Riyaz and Abu Hanif who were lynched in Nagaon. They were both teenagers fishing in a nearby non-Muslim village, where on the rumour that they were cow thieves, they were lynched to death by a mob, who also badly mutilated their bodies. Their parents are still inconsolable that their eldest sons were killed by their neighbours, and with such cruelty. We hope our visit offered them a little solace. Ten men were arrested and were quickly released on bail. A group of local lawyers have agreed to work to secure for them justice.	అసోంలో కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ మొదటి లో మూకహత్యకునగావ్ .రోజు పూర్తి చేశాం అబు హనీఫ్ కుటుంబాలను ,గురైన రియాజ్ వాళ్లిద్దరూ కౌమార వయస్సులోని .కలిశాం దగ్గరలోని ముస్లిమేతర గ్రామంలో .వాళ్లు ఆవుల .వాళ్లు చేపలు పడుతున్నారు దొంగలన్న పుకారుతో ఒక గుంపు ఆ ఇద్దరినీ .నామరూపాలు లేకుండా చేసింది ,చంపేసి పెద్ద కొడుకులను కోల్పోయిన ఆ తల్లిదండ్రులు తమ .ఇప్పటికీ శోకంనుంచి కోలుకోలేదు పొరుగువాళ్లే తమ పిల్లల్ని ఇంత క్రూరంగా .చంపేసారన్నది వాళ్లని ఇంకా బాధిస్తోంది వాళ్లని మేం కలవటం కొంత పదిమందిని .ఊరటనిచ్చిందని ఆశిస్తున్నాం అరెస్టుచేసి వెంటనే బెయిలుపై విడుదల వాళ్లకి న్యాయం జరిగేలా చూస్తామని .చేశారు స్థానిక లాయర్ల బృందం చెప్పింది.

We were also able to constitute the first Aman Insaniyat Citizen Council in the district Nagaon. We hope that collectively civil society will be able to create these councils in every district, to fight hate and violence against minorities, Dalits, Adivasis and women, and all others.	నగావ్ జిల్లాలో మొదటి అమన్ సానియత్ పౌర సంఘాన్ని ఏర్పాటుఇన్ ,దళితుల ,అల్పసంఖ్యాకులు .చేశాం ,ఇతరులపై హింసా ,మహిళలు ,ఆధివాసీలు ద్వేషాలను ఎదుర్కోటానికి ఇటువంటి సంఘాలను ప్రతి జిల్లాలో ఏర్పాటు చెయ్యటానికి పౌర సమాజం పూనుకుంటుందని ఆశిస్తున్నాం.
Student leaders spoke in the afternoon of their vision for a new India without hate and exploitation, in Guwahati.	ఆ రోజు మధ్యాహ్నం గువహతిలో విద్యార్థి దోపిడీలు లేని ఒక కొత్త ,నాయకులు ద్వేషం భారతదేశాన్ని కోరుకుంటున్నామని చెప్పారు.
Day 2	**రెండవ రోజు**
Even before the second day of the Karwan was over, we were stunned and grieved to receive the shocking news of the murder of Gauri Lankesh, a brave, fearless and uncompromising fighter against Hindutva politics. Once again the forces of intolerance and unreason have cowardly taken away from us a leading voice of reason and solidarity. But her voice will become only stronger even when she is no longer physically with us.	కారవాన్ రెండవ రోజు యాత్ర ముగియటానికి ముందే గౌరి లంకేష్ హత్య వార్త మమ్మల్ని హిందూత్వ .ఖిన్నులను చేసింది రాజకీయాలను ఆమె ఏమాత్రం .ధైర్యంగా ఎదుర్కొంది ,రాజీపడకుండా సంఘీభావాన్ని బలంగా వినిపించే ,హేతువు నిర్హేతుకత ,గొంతును మరొకసారి అసహనం ఆమె భౌతికంగా .పిరికిగా నులిమేసాయి మనతో లేకపోయినప్పటికీ ఆమె గొంతు మరింత బలపడుతుంది.

This second day of the Karwan e Mohabbat was filled once again with sad meetings with bereaved parents. But this time their sons were not killed by lynch mobs, but by other forces of hate. We first met the parents of 22 year old Yakub Ali, in his village Kharbuja in Goalpara District. In this and other districts of Assam, a huge number of persons have been served notices that they are ‘doubtful voters’. It is not unusual for the father or mother to be deemed an Indian citizen and their children to be deemed ‘doubtful voters’. Yakub joined a protest against this state action which they saw as targeted against Bengali Muslim citizens of India on 30 June 2017. A video records what followed. There was some mild stone throwing by the protestors. A policeman can be seen picking up a rifle, taking aim, and shooting dead Yabub. There is no use of milder force, no advance warning by the police, no shooting below the waist. It was a clear shooting to kill.	కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ రెండవ రోజు కూడా .పిల్లలు చనిపోయిన కుటుంబాలను కలిశాం అయితే ఈసారి హత్య చేసింది ఇతర ,చెలరేగిపోయిన మూక కాదు పారా జిల్లాలోనిగోల్ .ద్వేషపూరిత శక్తులు ఖర్బూజ గ్రామంలో 22 ఏళ్ల యాకుబ్ అలీ .తల్లిదండ్రులను ముందుగా కలిశాం ఇతర జిల్లాలో ,అసోంలోని ఈ జిల్లా అని ’అనుమానాస్పద ఓటర్లు‘ చాలామందికి లేదా తండ్రి ,తల్లి .నోటీసులు జారీ అయ్యాయి భారతీయులైనప్పటికీ వాళ్ల పిల్లలని గా పరిగణించటం’అనుమానాస్పద ఓటర్లు‘ ఇక్కడ అసాధారణమేమీ కాదు. 2017 జూన్ 30న బెంగాలీ ముస్లిములైన భారతీయ పౌరులపై ప్రభుత్వ చర్యలకు వ్యతిరేకంగా ఆ .నిరసనలో యాకూబ్ పాల్గొన్నాడు తరువాత ఘటనలు వీడియోలో రికార్డు ఒక పోలీసు తుపాకి ఎక్కుపెట్టి .అయ్యాయి పోలీసుల .ని కాల్చి చంపాడుయాకూబ్ తేలికపాటి ,ముందస్తుహెచ్చరికలు లేవు నడుము కింద కాల్చటం కూడా ,దాడిలేదు చంపటానికే కాల్చారని స్పష్టంగా .లేదు అర్థమౌతోంది.

Equally distraught were the parents of Lafiqul Islam Ahmed who we met in Salakati Maszid Para village of Kokrajhar district. He was the very popular state president of the ABMSU (All Bodo Territorial Council Minority Students' Union). He had tried hard to build bonds between the various communities in Bodoland, and fought the long history of his homeland of hatred and violence between these communities. His secular, inclusive and reform-based progressive politics made him very popular with all communities, and a threat to the prevailing politics of hatred and division. On 1 August 2017, two armed gunmen pumped a dozen bullets into his body in broad daylight in a busy marketplace. Several thousand people of all communities gathered for his funeral. His main killers are still untraced.	కోక్రార్ఝర్ జిల్లా సలాకతి మస్జిద్ పారా గ్రామంలో కలిసిన లఫికుల్ ఇస్లాం అహ్మద్ .తల్లిదండ్రులది కూడా అంతే విషాద గాథ ఆల్ బోడో) యుఅతడు ఎబిఎంఎస్ టెరిటోరియల్ కౌన్సిల్ మైనారిటీ స్టూడెంట్స్ కి ఎంతో ఆదరణ పొందిన రాష్ట్ర(యునియన్ లోని వివిధ ప్రజాబోడోల్యాండ్ .అధ్యక్షుడు సమూహాల మధ్య సత్సంబంధాలు నెలకొల్పటానికి అతడు ఎంతో ఈ సమూహాల మధ్య .ప్రయత్నించాడు ,తరతరాలుగా కొనసాగుతున్న హింసా అతడి .ద్వేషాలను అతడు వ్యతిరేకించాడు సంస్కరణల ,అందరినీ కలుపుకునే ,లౌకిక ఆధారిత ప్రగతిశీల రాజకీయాల వల్ల అన్ని సమూహాలలో అతడు ఆదరణను ,ప్రజలను విభజించి ,అయితే .పొందాడు ద్వేషాన్ని పెంచే రాజకీయాలకు అతడు ముప్పుగా పరిణమించాడు. 2017 ఆగస్టు 1,న జనంతో నిండి ఉన్న బజారులో పట్టపగలు ఇద్దరు సాయుధులైన వ్యక్తులు అతడి .అతడిపై డజను గుళ్లు కురిపించారు అంత్యక్రియలకు అన్ని సమూహాలకు చెందిన అతడి ప్రధాన .వేలాదిమంది హాజరయ్యారు హంతకులను ఈనాటికీ గుర్తించలేదు.
As the Karwan left Assam, it was with much sadness. Hate violence and an openly hostile partisan state have pushed Assam's minorities further than ever before into an intense sense of fear and dread. People committed to constitutional values of equality and secularism from all across India need to stand firmly with them.	ఎంతో విచారంతో కారవాన్ అసోం నుంచి ,ద్వేషంతో కూడిన హింస .బయలుదేరింది వివక్షతను బహిరంగంగా వ్యక్తపరిచే ప్రభుత్వ నేపథ్యంలో అసోంలోని అల్పసంఖ్యాక వర్గాలు మునుపెన్నడూ లేనంత .భయవిహ్వాలతలో కూరుకుపోయి ఉన్నాయి ,రాజ్యాంగ విలువలైన సమానత్వం లౌకికవాదానికి దేశవ్యాప్తంగా కట్టుబడి ఉన్న వ్యక్తులు వాళ్లకు సంఘీభావంగా బలంగా నిలబడాల్సిన అవసరం ఉంది.
Day 3	**మూడవ రోజు**

On a bumpy bus journey from Giridih to Ramgarh in Jharkhand, trying to type my short update for today, the third day of the Karwan.	కిగఢ్‌లోని గిరిడి నుంచి రామ్‌జార్ఖండ్ గతుకుల ప్రయాణంలో కారవాన్ మూడవ రోజు యాత్ర గురించి కుప్తంగా రాయటానికి పూనుకున్నాను.
My heart very weighed down in a day with many reminders of why this Karwan was important to attempt.	ఈ కారవాన్ చేపట్టవలసిన ఆవశ్యకతను గుర్తుచేస్తూ ఆ రోజు జరిగిన ఘటనలతో నా హృదయం భారంగా ఉంది.
The cowardly killing of a fearless, charismatic, influential and uncompromising fighter against religious hatred and bigotry Gauri Lankesh of course cast a long shadow on our hearts. A sobering reminder that the climate of hate, intimidation and fear is mounted not just against minorities and Dalits, but also against those for defend their rights and fight for constitutional values.	విభజించే మత ,విద్వేషపూరిత ,రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా రాజీ లేకుండా ,భయపడకుండా పోరాడుతున్న సమ్మోహక ను పిరికిగాప్రభావశాలి అయిన గౌరీ లంకేష్ కాల్చి చంపటం మా హృదయాలను భయపెట్టటం అన్నవి ,ద్వేషం .కుంగదీసింది దళితులపైనే కాకుండా ,అల్పసంఖ్యాకులు రాజ్యాంగ విలువల కోసం ,వాళ్ల హక్కుల కోసం పోరాడేవాళ్ల పైన కూడా ఎక్కుబెట్టి ఉన్నాయని ఈ ఘటన గుర్తుచేస్తోంది.
We went to a village in Giridih, and found a terrifying replay of the Akhlaq lynching, not just of the events but of communal rationalisations in the village to justify the lynching. The old man who was lynched – Usman Ansari – has just about survived the lynching, but is terribly broken both in body and in spirit. He is still in hiding months after the lynching. The organisers did not let even us know where he had taken refuge, and agreed to only a small group from the Karwan visiting him in secret.	గిరిడిలోని ఒక గ్రామంలో మూకహత్యకు గురైన లఖ్ ఘటనే కాకుండా దానిని సమర్థిస్తూఅఖ్ వినిపించిన మతవాదనలు మరొకసారి మా ఉస్మాన్ అన్సారి .కళ్లకు కట్టినట్టు అయ్యింది అతడెలాగో .అనే వృద్ధుడిపై దాడి జరిగింది అయితే అతడు .ప్రాణాలతో బయటపడ్డాడు మానసికంగా విహ్వలతకు ,శారీరికంగా ఆ ఘటన జరిగిన ఇన్ని నెలల .లోనయ్యాడు తరువాత కూడా అతడు రహస్య జీవనం అతడు ఎక్కడ .గడుపుతున్నాడు తలదాచుకున్నాడో నిర్వాహకులు మాకు కూడా నుంచి చిన్న బృందాన్ని కారవాన్ .చెప్పలేదు మాత్రమే అతడిని కలవటానికి అనుమతించారు.

The story that unfolded on 28 July 2017 had many echoes from Dadri. One Muslim household alone in a Hindu settlement. The rumour that he had killed a cow, when a decapitated cow was mysteriously found in the village dump-yard. His neighbours attack him brutally in his home, beating him until he is unconscious. They take him for dead, and set on fire his home, reducing it to ashes. They are about to set his body aflame. His life is saved by seconds because of the arrival of the police and the DC.	2017 జులై 28న జరిగిన ఘటన అనేక .విధాలుగా దాద్రీని ప్రతిధ్వనిస్తోంది హిందువల నివాసప్రాంతంలో ఒకేఒక్క ఊరి బయట చనిపోయి .ముస్లిం కుటుంబం .ఉన్న ఆవుని అతడే చంపాడని పుకారు అతడి ఇరుగుపొరుగు వాళ్లు అతడి ఇంట్లో స్పృహ ,అతడి మీద తీవ్రంగా దాడి చేసి అతడు చనిపోయాడని .తప్పే వరకు కొట్టారు అతడి ఇంటికి నిప్పుపెట్టి .అనుకున్నారు అతడికి కూడా నిప్పు .బూడిద చేశారు ,అంతలో డిసి .అంటించబోయారు పోలీసులు రావటంతో అతడు బతికిపోయాడు.
The one silver lining of the story is the exemplary role of the young DC, and the police under his guidance. The crowd stones them and their vehicle. But they rescue the old man, and rush him to Hazaribagh hospital. He is unconscious for eight days, and treated in Ranchi hospital for two months. His scalp is still wounded, his hand bones crushed to pieces.	అతడి నేతృత్వంలోని పోలీసుల ,యువ డిసి ప్రవర్తన ఒక్కటే ఈ ఘటనలో ఆశను వాళ్ల వాహనం మీద ,వాళ్ల మీద .రగిలిస్తుంది అయినప్పటికీ వాళ్లు .మంద రాళ్లు విసిరారు వృద్ధుడిని కాపాడి వెంటనే హజారీబాగ్ అతడు ఎనిమిది .ఆసుపత్రికి తరలించారు రాంచి .రోజులపాటు స్పృహలోకి రాలేదు ఆసుపత్రిలో రెండు నెలలపాటు వైద్యం చేతి ,అతడి బుర్రకి గాయమయ్యింది .చేశారు ఎముకలు ముక్కలయ్యాయి.

But none from his village tried to save him during the killing, and none have reached out to him since then. The state administration has also given no financial help. The old man wept often when he spoke to us about how his neighbours tried to kill him. About how his sons were out begging for money in the community to help his medical expenses and feed his family. About one son who has lost his mind after the trauma. About his resolve to return to his village, even if no one wants him, even if he may be attacked again, because there is nowhere else he can call home.	అయితే గ్రామంలో అతడి ప్రాణాలు కాపాడటానికి ఒక్కళ్లు కూడా ముందుకు అప్పటినుంచి ఎవరూ అతడికి ,రాలేదు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం కూడా .సహాయపడలేదు తన .ఎటువంటి ఆర్థిక సహాయం చెయ్యలేదు పొరుగువాళ్లే తనని చంపటానికి ,తన మందులకు ,ప్రయత్నించిన సంగతి కుటుంబ పోషణకు డబ్బు కోసం తన పిల్లలు ఆ దుర్ఘటన తరువాత ,అడుక్కున సంగతి పిచ్చివాడైన కొడుకు గురించి చెబుతూ ఆ .వృద్ధుడు పలుమార్లు కళ్లనీళ్లు పెట్టుకున్నాడు మళ్లీ అతడిపై ,ఎవరికీ ఇష్టం లేకపోయినా అది తప్పించి తాను ఇల్లు ,దాడి జరిగినా అని చెప్పుకోగలిగింది వేరేది లేదు కాబట్టి అక్కడికే తిరిగివెళతానని అతడు చెప్పాడు.
Our even greater sadness was in the village meeting that followed. Around 300 men had gathered. We spoke but there was no remorse. They were convinced that Usman was guilty. They asked why we did not express sympathy with the 'innocent' men who the police had arrested, and the man injured in the leg when the police fired to disperse the mob that wanted to burn alive the unconscious Usman. A replay of the same arguments that we heard in Dadri. That Muslims were guilty by definition, that Hindus were innocent and nationalist by definition. Our arguments appealing to justice, and to even elementary humanity, only led to anger and hostility among most who gathered there from the majority community, even members of progressive and left organisations. No compassion, no contrition of any kind.	తరువాత గ్రామ సమావేశంలో మరింత అక్కడ .విషాదం ఎదురయ్యింది 300 మంది మేం మాట్లాడాం కానీ .సమావేశం అయ్యారు ఉస్మాన్ తప్పు .వాళ్లల్లో పశ్చాత్తాపం లేదు .చేశాడని వాళ్లు గట్టిగా నమ్ముతున్నారు 'అమాయక' పోలీసులు అరెస్టు చేసిన నిస్పృహాలోలేని ఉస్మాన్ ,పురుషుల మీద కాల్చటానికి ప్రయత్నిస్తున్న గుంపును చెదరగొట్టటానికి పోలీసులు కాల్పులు జరిపినప్పుడు కాలు విరిగిన వ్యక్తి మీద మేం సానుభూతి ఎందుకు చూపించలేదని దాద్రిలో విన్న వాదనలే తిరిగి .అడిగారు ,ముస్లిములు నేరస్తులని .ఇక్కడ విన్నాం ,హిందువులు అమాయకులు జాతీయతావాదులని ఎప్పుడో నిర్ధారణ కనీస మానవత్వం ,న్యాయం .అయిపోయింది కోసం మేం చేసిన విన్నపాలకు అక్కడ ,ప్రగతిశీల ,ఉన్నవాళ్లలో అధిక సంఖ్యాకులు ,వామపక్షాల సంఘాల వాళ్లు సైతం కోపంతో తీవ్ర వ్యతిరేకతతో స్పందించారు.

Two reminders – the Lankesh killing and the absence of any compassion for the aged and broken survivor of the attempt by his neighbours to lynch him – of why this Karwan e Mohabbat needed to be done.	కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ అవసరాన్ని ఈ ,లంకేష్ హత్య – రెండు ఘటనలు పొరుగువాళ్ల హత్యాయత్నం నుంచి ప్రాణాలతో బయటపడిన వృద్ధుని పట్ల ఏమాత్రం – సానుభూతి వ్యక్తం కాకపోవటం గుర్తుచేస్తున్నాయి.
Day 4	**నాల్గవ రోజు**
The fourth day of our Karwan began with an unexpected healing moment, when the local gurudwara in Ramgarh district headquarters in Jharkhand where we spent the night at a dharmsala, invited the Karwan e Mohabbat to the gurudwara to endorse its call for solidarity and love. They quoted from Sikh scriptures verses of both Nanak and Kabir to underline its message of inter-religious unity and tolerance. Speakers reflected on how relevant this message was for our times of rising hate. The small local Sikh community settled there after Partition. We remembered the two storms of hate that twice destroyed their lives – in 1947 and then again in 1984 – and how they should teach them the consequences of hate violence today against other minorities.	కారవాన్ నాల్గవ రోజు ఆశించని ఘటనతో అంతకుముందు రాత్రి .మొదలయ్యింది గఢ్ జిల్లా కేంద్రంలోనిలోని రామ్‌జార్ఖండ్ ,సంఘీభావం .ధర్మశాలలో బస చేశాం ప్రేమలకు కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ ఇచ్చిన పిలుపును బలపరుస్తున్నాం అంటూ స్థానిక .గురుద్వారా నుంచి మాకు పిలుపు వచ్చింది సహనానికి ,మతాల మధ్య ఐకమత్యతకు పిలుపునిస్తూసిక్కు మతగ్రంథాల నుంచి దోహాలను వాళ్లు కబీర్ ,నానక్ ప్రవచనాలను ద్వేషం పెచ్చరిల్లుతున్న ఈ .ఉటంకించారు కాలంలో ఈ సందేశాల ప్రాముఖ్యతను వక్తలు దేశ విభజన తరువాత సిక్కులు .గుర్తుచేశారు ఇక్కడ తక్కువ సంఖ్యలో స్థిరపడ్డారు. 1947తిరిగి ,లో 1984లో వాళ్ల జీవితాలను అల్లకల్లోలం చేసిన రెండు తుఫానలను మేం ఇతర అల్పసంఖ్యాకుల .గుర్తుచేసుకున్నాం పట్ల ఈ రోజు రెచ్చగొడుతున్న విద్వేష ఫలితాలు ఎలా ఉంటాయో ప్రజలకు వాళ్లు తెలియచెయ్యాల్సి ఉంది.
We then drove to the village Manua in Manoa block of the district, and met there the strong unbroken widow Mariam Khatoon of a man who had been lynched two months earlier in the busy marketplace of Ramgarh town.	గఢ్ జిల్లాలోని మనోవాఆ తరువాత రామ్ .తాలూకాలోని మనువా గ్రామానికి వెళ్లాం గఢ్ పట్టణంలోనిరెండు నెలల క్రితం రామ్ బజారులో మూక హత్యకు గురైన వ్యక్తి భార్య ఆమె .ని అక్కడ కలిశాంమరియం ఖతూన్ బలంగా ,ఈనాటికీ ధైర్యం చెదరకుండా నిలబడింది.

On the morning of 27 June 2017, coal trader Amiluddin Ansari leaves his home in his car. About an hour later, imagine the horror of his seventeen year old son Shahban when he receives a Whats App video of his father being lynched brutally by a mob of young self-styled cow vigilantes. He jumps blindly on to a motorcycle to drive to the town in a desperate bid to save his father, but his bike crashes a little distance from his home. He calls his 22 year old brother Shehzad, who leaves immediately with his mother. When they reach Ramgarh, they find their car overturned and gutted in the centre of the market, and Shehzad's father's blood stains on the streets. People tell them that the police have taken Amiluddin for treatment to the civil hospital in Ranchi.	2017 జూన్ 27న బొగ్గు వ్యాపారి అయిన అమిలుద్దీన్ అన్సారీ ఇంటినుంచి కారులో గంట తరువాత గోరక్షకుల .బయలుదేరాడు అతడి దాడికి గుర్రైన తండ్రి వీడియోను లోవాట్సప్ పదిహేడేళ్ల కొడుకు అయిన షాబన్ తండ్రిని .చూసి విభ్రాంతికి లోనయ్యాడు పైకాపాడుకోటానికి అతడు తన మోటరుసైకిల్ అయితే .హడావిడిగా బయలుదేరాడు కొంతదూరంలోనే అతడి మోటరుసైకిల్ కిజాద్అతడు తన అన్న షెహ్ .ఆగిపోయింది ఫోను చెయ్యటంతో అతడు వెంటనే తల్లితో వాళ్లు అక్కడికి .బయలుదేరాడు చేరుకునేసరికి బజారు మధ్యలో వాళ్ల కారు జాద్షెహ్ .కాలి బూడిదై ఉంది ,తిరగబడి .తండ్రి రక్తపు మరకలు రోడ్డు మీద ఉన్నాయి ని రాంచిలోనిచికిత్స కోసం అమిలుద్ధీన్ ఆసుపత్రికి పోలీసులు తీసుకెళ్లారని అక్కడి ప్రజలు వాళ్లకి చెప్పారు.
They drive in a rush to Ranchi. There they learn that he had died at the hands of the mob in the Ramgarh market itself. The police does a hurried secret post-mortem without allowing the family to see the body, and to date have refused to share with them the contents of the report. It takes multiple visits to the police that long night before they were given the body late after midnight.	గఢ్రామ్ .వాళ్లు హడావిడిగా రాంచీకి వెళ్లారు బజారులోనే ప్రజల చేతుల్లో అతడు .చనిపోయాడని అక్కడ వాళ్లకు తెలిసింది కుటుంబానికి శవం కూడా చూపించకుండా పోలీసులు హడావిడిగా పోస్ట్ మార్టం ఆ నివేదికలో ఏముందో .జరిపించేశారు ఆ .కుటుంబ సభ్యులకు ఈనాటికీ తెలియదు రోజ ఎన్నోసార్లు పోలీసుల చుట్టూ తిరిగిన తరువాత అర్ధరాత్రి దాటాక శవాన్ని వాళ్లకి అప్పగించారు.

In many episodes of lynching, we are witnessing this bizarre new social phenomenon of hate – of the lynching video. We watched in horror the video that Amiluddin Ansari's sons saw on their phones, even as their father at that moment was succumbing to his attackers. These videos are typically taken by the attackers themselves. You watch them in Ansari's lynching video laughing as the battered bleeding man begs for his life, as though this was a sport, a reality television show or a video game. At one point, a boy grabs the terrified man's face and turns it to the camera, asking the videographer to take a good shot. There are pictures of piles of red meat on the streets, but none of these actually being taken out of the car. No one comes to the aid of the hapless man before he dies.	మూక హత్యల అనేక ఘటనలలో ద్వేషం కొత్త సామాజిక రూపాన్ని ,యొక్క ఘోర అది హత్యాకాండను – ఇటీవల చూస్తున్నాం అమిలుద్దీన్ అన్సారీ .వీడియో తియ్యటం కొడుకుల ఫోన్లలో దాడికి బలైన వాళ్ల తండ్రి దృశ్యాల వీడియోని చూసి విభ్రాంతికి ఇలాంటి వీడియోలను దాడులకు .గురయ్యాం రక్తమోడుతూ .పాల్పడినవాళ్లే తీస్తున్నారు వేడుకుంటున్న ఆ వృద్ధుడిని చూసి అదేదో టెలివిజన్ షో లేదా వీడియో ,ఆటలాగా ఆటలాగా దాడికి పాల్పడినవాళ్లు నవ్వుతూ ఒక పిల్లవాడు .ఉండటం కనబడుతుంది భయానికి గురైన ఆ వృద్ధుడి ముఖాన్ని కెమేరా వైపుకి తిప్పి బాగా తియ్యమని వీడియో తీసే బజారులో ఎర్రటి .వ్యక్తికి చెబుతున్నాడు అయితే ,మాంసపు ముద్దలు ఉన్నాయి వాటిని కారులో కనుగొన్న దృశ్యాలు ఎక్కడా చనిపోతున్న ఆ నిస్సహాయుడి పక్షాన .లేవు నిలబడటానికి ఒక్కరు కూడా ముందుకు రాలేదు.

The state administration has done nothing to support the bereaved family. The younger children have dropped out of school. The meat was sent to check if it was cow meat. A group of local boys angrily protested when the police failed to arrest those of the attackers who could be easily identified from the video. The police has slapped a series of criminal charges against these protestors, who spent 25 days in jail. Some of the attackers were later arrested, but there are many others who eye-witnesses are willing to name. We saw the photograph of a young man beating Ansari with a fibreglass baton that closely resembles that of the police.	బాధిత కుటుంబానికి మద్దతుగా రాష్ట్ర అతడి చిన్న .ప్రభుత్వం ఏమీ చెయ్యలేదు అది ఆవు .పిల్లలు బడి మానేశారు మాంసమేనా అని నిర్ధారించటానికి పరీక్షలకు వీడియోలో దాడికి .పంపించారు పాల్పడినవాళ్లని తేలికగానే గుర్తించగలిగినప్పటికీ వాళ్లను పోలీసులు అరెస్టుచెయ్యకపోవటాన్ని స్థానిక యువకులు ఈ నిరసనకారులను .కొందరు నిరసించారు పోలీసులు నిర్బంధించి 25 రోజులపాటు ఆ తరువాత దాడికి .జైలులో ఉంచారు పాల్పడిన వాళ్లల్లో కొంతమందిని అరెస్టు ,అయితే ప్రత్యక్ష సాక్షులు పేర్కొని .చేశారు అరెస్టుకాని వాళ్లు ఇంకా ఎంతో మంది పోలీసులు ఉపయోగించే ఫైబర్ .ఉన్నారు లాఠీ వంటిదానితో ఒక యువకుడు అన్సారీని కొడుతున్న ఫొటో ఒకటి మేం చూశాం.
Mariam Khatoon was firm and composed as she spoke to us when we met her, breaking down only once when she recalled how difficult the police made it for them to get her husband's battered body the night after he was lynched. 'I only want justice', she said to us again and again. 'I want those who lynched my husband to be punished, not for revenge, but to ensure that no one has to go through what my children and I have undergone'.	ని మేం కలిసినప్పుడు ఆమెమరియం ఖతూన్ తన భర్త .ఎంతో ధైర్యంతో మాట్లాడింది శవాన్ని తెచ్చుకోటానికి ఆ రాత్రి పడిన కష్టం గురించి చెబుతున్నప్పుడు మాత్రమే ఆమె ',నాకు న్యాయం ఒక్కటే కావాలి' .రోదించింది నా' .మళ్లీ మాతో అంది ,అని ఆమె మళ్లీ ఇది .భర్తని చంపినవాళ్లకి శిక్ష పడాలి నేను ,నా కొడుకులు .ప్రతీకారం కోసం కాదు అనుభవించింది ఇతరులకు జరగకూడదు.'

In the aman sabha meeting that was organised in Ramgarh after we met Mariam Khatoon and her family, we took solace that there were at least no public rationalisations for the hate lynching as we heard in Giridih the night before, (for the lynching of Usman by his neighbours on the charge that he killed his cow a day before Ansari had been lynched). A few senior speakers from the town soberly agreed with me and said that they should have broken their silences and condemned the lynching when it happened, and not remained silence. They concurred that their silences made them complicit in some way in the hate crime. They agreed to constitute an Aman Insaniyat Committee to prevent and respond to hate crime in their district, and to support its victims.	ఆమె కుటుంబాన్ని ,నిమరియం ఖతూన్ లో నిర్వహించినగఢ్కలిసిన తరువాత రామ్ ఆవును) అమన్ సభలో గత రాత్రి గిరిడిలో చంపాడన్న ఆరోపణతో పొరుగువాళ్లు అన్సారీని ,ని చంపటాన్నిఉస్మాన్ చంపటానికి ముందు రోజు ఈ ఘటన సమర్ధించిన ప్రజలు మాటలు (జరిగింది పట్టణంలోని కొంతమంది .ఇక్కడ లేవు ఆ ,పెద్దవాళ్లు మాట్లాడుతూ మౌనాన్ని వీడి హత్యాకండను ఖండించి ఉండాల్సిందన్న వాళ్ల మౌనం ఈ .నాతో ఏకీభవించారు ద్వేషపూరిత హింసలో వాళ్లనీ కూడా భాగస్వాములను చేసిందని వాళ్లు జిల్లాలో ద్వేషపూరిత హింస .అంగీకరించారు అలాంటివి ,చెలరేగకుండా చూడటానికి జరిగితే అందుకు స్పందించి బాధితులకు మద్దతునివ్వటానికి అమన్ ఇన్సానియత్ సంఘాలను ఏర్పాటు చెయ్యటానికి అంగీకరించారు.

In the afternoon, we arrived at Ranchi. Here the Christian community had organised a massive meeting to coincide with the Karwan to protest the draconian anti-conversion law recently passed by the Jharkhand assembly. The law, they feared, was designed instil fear in the hearts of the small Christian minority, and to tear apart tribal society, in which in the same family, there may be people who worship by their traditional Adivasi Sarna faith, some who are Christian, and some who identify themselves as Hindu. The gathering endorsed the importance of solidarity, of various oppressed minorities and castes and liberal elements, to stand together to fight violence and discrimination against any peoples, and to uphold and practice love, the call of the Karwan.	.ఆ మధ్యాహ్నం మేం రాంచి చేరుకున్నాం ఇటీవల జార్ఖండ్ విధానసభ చేసిన మత మార్పిడి వ్యతిరేక చట్టాన్ని నిరసిస్తూ ఒక పెద్ద సభను కారవాన్ యాత్రతో కలిసివచ్చేలా .అక్కడి క్రైస్తవ సమూహం ఏర్పాటు చేసింది అల్పసంఖ్యాకులైన క్రైస్తవులను భయభ్రాంతులను చెయ్యటం ఈ చట్టం అంతే .ఉద్దేశమని వాళ్ల అభిప్రాయం కాకుండా ఒకే కుటుంబంలో సాంప్రదాయ ,ఆదివాసీ సర్నా ధర్మాన్ని పాటించేవాళ్లు తమను తాము హిందువులుగా ,క్రైస్తవులు భావించుకునేవాళ్లు ఉండే సమాజంలో ఈ .చట్టం చీలికలు తెస్తుందని వాళ్ల భయం అణచివేతకు గురయ్యే వివిధ అల్పసంఖ్యాక ఉదారవాద వర్గాలు ,కులాలు ,వర్గాలు కలిసికట్టుగా ఉండి ఎవరిపైన హింస వివక్షత కనబరిచినా ,జరిగినా ఎదిరించాల్సిన అవసరాన్ని ఈ సభ ,ప్రేమను కాపాడాలి .పునరుద్ఘాటించింది పాటించాలి అన్న కారవాన్ పిలుపుని కూడా ఈ సభ చాటింది.
And now with a day for travel, we move to Mangalore in Karnataka. The Karwan there will both mourn and pay tribute to the fearless defender of justice and secular values Gauri Lankesh, and continue our sombre journey of atonement to the families who were traumatised by this new rising social epidemic of hate lynching.	ఇప్పుడు ఒక రోజు ప్రయాణానికి కేటాయించి .కర్నాటకలోని మాంగళూరికి బయలుదేరాం న్యాయాన్ని కాపాడటానికి ,లౌకిక విలువలు భయంలేని పోరాటాన్ని చేసిన గౌరి లంకేశ్ మృతికి కారవాన్ సంతాపం తెలియచేసి మూక హత్యలన్న .నివాళులు అర్పించింది కొత్త సామాజిక ఉపద్రవానికి బలైన కుటుంబాలకు క్షమాపణ చెప్పటానికి మా యాత్ర కొనసాగుతుంది.
Day 5	**అయిదవ రోజ**

This fifth day of the Karwan I arrived in Mangalore. Coastal Karnataka has been a laboratory for hate-mongering and hate attacks for many years now.	కారవాన్ అయిదవ రోజున నేను మాంగళూరు ఎన్నో సంవత్సరాలుగా కోస్తా .చేరుకున్నాను ,కర్నాటక విద్వేషాన్ని రెచ్చగొట్టటానికి విద్వేషపూరిత దాడులకు ఒక ప్రయోగశాలగా ఉంది.
With local activists including Vidya Dinker and Samvartha, we drove to meet a family that has shifted recently to a village in bordering Kerala. Abdul Shameer was living the life of millions of wage workers in the country. At the age of 13, he went to Mumbai to serve in an eatery. He then changed many jobs, including spending a couple of years in the Gulf, and driving an auto-rickshaw in Mangalore. Just twenty days before he was attacked on 23 August 2014, he had switched jobs because the money was better. He was paid a thousand rupees a day to drive a tempo to transport old cattle sold by farmers for slaughter.	సంవర్త తోపాటు స్థానిక ,కర్‌విద్యా దిన్ కార్యకర్తలతో కలిసి ఇటీవల కేరళ సరిహద్దు వద్దకు మారిన కుటుంబాన్ని కలవటానికి దేశంలోని లక్షలాది వేతన కూలీల .వెళ్లాం దిబతుకు లాంటిదే అబ్దుల్ షమీర్. 13 సంవత్సరాల వయసులో ఒక హోటలులో .పనిచెయ్యటానికి అతడు ముంబయి వెళ్లాడు ఆ తరువాత రెండు సంవత్సరాలపాటు గల్ఫ్ మాంగళూరులో ఆటో ,లో ఉండటం నడపటంతోసహా ఎన్నో పనులు చేశాడు. 2014 ఆగస్టు 23న దాడికి గురికావటానికి సరిగ్గా ఇరవై రోజుల ముందు జీతం వధశాలకి .బాగుందని ఉద్యోగం మారాడు అమ్మే ముసలి ఆవులను టెంపోలో రవాణా చెయ్యటానికి అతడికి రైతులు రోజుకి వెయ్యి రూపాయలు ఇచ్చేవాళ్లు.

Passing through Mangalore one day, at the heart of the city, his tempo was suddenly blocked by a yellow bus. From this emerged a contingent of Bajrang Dal volunteers, armed with trishuls and rods, shouting terrifying slogans. He was too petrified to run away, as they smashed the window of his tempo. They pulled him out and attacked him with long rods. He recognised in the crowd a fellow auto-rickshaw driver, who he recalls ate beef with him on many occasions. He called out to him to save him, but he joined the attackers. The blows got worse, until one man pierced his skull with a sharp trishul. He fell unconscious, and remembers nothing after that.	ఒక రోజు మాంగళూరు గుండా వెళుతుండగా నగరం మధ్యలో ఈ టెంపోని ఒక ,త్రిశూలాలు .పసుపురంగు బస్సు అడ్డుకుంది తీవ్ర నినాదాలు ,ఇనప చువ్వలు పట్టుకుని ఇస్తూ బజరంగ్ దళ్ కార్యకర్తలు అందులోంచి వాళ్లు అతడి టెంపో అద్దాలు .దిగారు పగలగొట్టటంతో పారిపోవాలన్న ఆలోచన కూడా రానంతగా అతడు అతడిని టెంపోలోంచి .భయపడిపోయాడు ఆ .బయటకి లాగి ఇనప చువ్వలతో కొట్టారు గుంపులో తనతోపాటు పలుసార్లు గొడ్డుమాంసం తిన్న తోటి ఆటో డ్రైవరు కూడా కాపాడమని .ఉండటం అతడు గుర్తించాడు అతడిని అడిగాడు కానీ అతడు కూడా దెబ్బలు మరింత .దాడిలో పాల్గొన్నాడు ఒక వ్యక్తి త్రిశూలంతో తలపై .తీవ్రమయ్యాయి పొడవటంతో అతడికి స్పృహ తప్పి ఆ తరువాత ఏం జరిగిందో తెలియలేదు.
He learnt later that the police chowki was just across the road from where he was attacked. They arrived much later, after he was almost dead, and took him to a public hospital. They did not inform his family. But worried because he had not got home, they called his mobile phone. A nurse from the hospital answered, that is how they learned where he was.	అతడిపై దాడి జరిగిన చోట సరిగ్గా రోడ్డుకి అటువైపున పోలీసు స్టేషను ఉందని అతడు .తరువాత అతడు తెలుసుకున్నాడు చనిపోయేటట్టు ఉన్నాడన్న పరిస్థితిలో చాలా ఆసుపత్రికి ,ఆలస్యంగా వాళ్లు వచ్చి అతడి కుటుంబానికి వాళ్లు .తీసుకెళ్లారు ఇంటికి .సమాచారం ఇవ్వలేదు తిరిగిరాకపోవటంతో ఆందోళన చెందిన .ఇంటివాళ్లు అతడి మొబైల్ ఫోనుకి చేశారు ఆసుపత్రిలో నర్సు సమాధానం ఇవ్వటంతో వాళ్లకి విషయం తెలిసింది.

His father insisted on shifting him to a private hospital. Over four months, he spent more than four lakh rupees, which he had paid for by selling their small house, and using up all his savings that he had accumulated for Abdul's sister's wedding. Abdul was unconscious for many weeks, and even when he regained consciousness, his body was entwined in tubes, and he could not recognise even his children, and could not stand or walk. After his discharge, his wife tended him night and day, carrying him in her arms.	ప్రైవేటు ఆసుపత్రికి మార్చాలని అతడి తండ్రి నాలుగు నెలల పాటు అతడి .పట్టుపట్టాడు వైద్యానికి నాలుగు లక్షల రూపాయల ఖర్చు దానికోసం అతడు తన చిన్న .అయ్యింది అబ్దుల్ చెల్లెలి పెళ్లి ,ఇంటిని అమ్మేశాడు .కోసం దాచిపెట్టిన డబ్బంతా ఖర్చు చేసేశాడు ,చాలా వారాల పాటు అబ్దుల్ స్పృహలో లేడు స్పృహలోకి వచ్చిన తరువాత కూడా అతడి అతడు తన .వంటినిండా గొట్టాలు ఉన్నాయి ,పిల్లలను కూడా గుర్తుపట్టలేకపోయాడు .నడవలేకపోయాడు ,నిలబడలేకపోయాడు అతడిని ఆసుపత్రి నుంచి పంపించేసిన తరువాత అతడి భార్య చేతుల మీద మోస్తూ రాత్రి అతడిని కంటికి రెప్పలా ,పగలు చూసుకుంది.
Since then he has survived on extraordinary pubic charity, mostly from ordinary Muslims. Emotive television reports of his predicament spurred donations from all over, and this paid for his repeated hospitalisations, his sister's wedding and the daily expenses for his family. The auto rickshaw union with many Hindu members paid for one of his hospital bills, of more than one lakh rupees. Recently a woman donated half the cost of a house for him, and the other half (of a total of twelve lakhs) was collected by crowd funding. Today he can walk slowly and painfully a few steps with a walker, speaks with a slur, but his mind is alert. It appears that he will be disabled for life.	అప్పటినుంచి అతడు ప్రజల విరాళాల మీద ఎక్కువగా సాధారణ ,బతుకుతున్నాడు .ముస్లిముల నుంచి ఇవి అందాయి లో అతడి హృదయవిదారకటెలివిజన్ కథనాన్ని ప్రసారం చెయ్యటంతో ఆ .నలుమూలలనుంచి విరాళాలు అందాయి తరువాత ఆసుపత్రి ఖర్చులకు అవి అధిక శాతం సభ్యులు .ఉపయోగపడ్డాయి హిందువులు అయిన ఆటో కార్మిక సంఘం లక్ష రూపాయలకు పైగా అయిన ఒక ఆసుపత్రి అతడికి ఇల్లు .బిల్లును చెల్లించింది కొనిపెట్టానికి 12 లక్షల రూపాయలు అయితే అందులో సగం ఒక మహిళ చెల్లించగా మిగిలిన సగం ప్రజల నుంచి విరాళ రూపంలో ఇవ్వాళ అతను ఒక వాకర్ .సేకరించారు సహాయంతో బాధపడుతూ కొన్ని అడుగులు అతని మాట ముద్దగా ,నడుస్తున్నాడు అయితే మనసు మాత్రం ,వస్తుంది జీవితాంతం అతడు .చురుకుగానే ఉంది వైకల్యంతోనే గడపాల్సి వచ్చేటట్టు ఉంది.

However, justice eludes him. the police arrested only a few men for attacking him, and they were out on bail in a few days. The trial has still to begin. But the police also registered crimes against him, under the Karnataka Prevention of Cow Slaughter Act 1964, and he barely escaped arrest by applying for anticipatory bail. Let us recall that it is a Congress government in Karnataka.	అతడికి న్యాయం అందకుండానే ,అయితే అతడిపై దాడి చేసినందుకు .ఉంది పోలీసులు కొంతమందిని మాత్రమే అరెస్టు కొద్ది రోజులకే వాళ్లు బెయిలుపై ,చేశారు విచారణ ఇంకా మొదలు .బయటకు వచ్చారు కర్ణాటక గోహత్య నివారణ చట్టం .కానేలేదు, 1964 కింద పోలీసులు అతనిపై నేరం ముందస్తు బెయిలు దొరకటంతో ,మోపారు .అతడు అరెస్టు కాకుండా ఉండగలిగాడు కర్ణాటకలో ఉన్నది కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం అన్న విషయం ఇక్కడ గుర్తుచేసుకోవాలి.
Day 6	**ఆరవ రోజు**
Before you read my post on the sixth day of the Karwan, in coastal Karnataka, I request you to look first at the picture of the young man that I attach here. His palms are cupped into the shape of a heart. This photograph was taken by his friend on a day that turned out to be the last day of his life. His distraught family found it in his mobile phone on his savaged lifeless body that night.	కారవాన్ ఆరవ రోజుకి సంబంధించి కోస్తా కర్ణాటకలోని నా కథనాన్ని చదవటానికి .ముందు ఇక్కడ ఇచ్చిన బొమ్మ చూడండి ఇందులో ఒక యువకుడు తన చేతులను ఈ ఫొటోని .హృదయ ఆకారంలో పెట్టాడు అదే అతడికి ,అతడి స్నేహితుడు తీశాడు .ఆఖరి రోజు అవుతుందని ఎవరికీ తెలియదు అతడి నిర్జీవ దేహంపై లభించిన మొబైల్ ఫోనులో ఈ ఫొటో విషాదంలో ఉన్న అతడి కుటుంబ సభ్యులకు కనిపించింది.
His name was Harish Poojari. Is the horror of his lynching greater because the reason for his killing was that he was mistaken to be Muslim, because he was travelling pillion on the bike of his Muslim friend Samiullah?	ముస్లిం .అతడి పేరు హరీష్ పూజారి స్నేహితుడు సమీయుల్లా మోటారుసైకిలు మీద వెనక కూర్చుని వెళుతున్నందుకు అతడిని ముస్లింగా పొరబడి గుంపు హత్యకు గురైనందుకు ఎక్కువ బాధపడాలా?

Harish's father barely made enough money, wrapping bidis at their home in Bantwal village, therefore their only son Harish dropped out of school in Class 9, and apprenticed and learned the trade of an electrician. His mother remembers him to be a dutiful son, who gave her all he earned to run the household. The finances of the family became even more precarious after his father fell to cancer.	లోని తమ ఇంటివద్ద హరీష్ వాళ్లబంట్వాల్ నాన్న బీడీలు చుట్టి కుటుంబానికి సరిపడా దాంతో ఒక్కడే .కష్టంమీద సంపాదించేవాడు కొడుకైన హరీష్ 9వ తరగతితో చదువు అతడు కరెంటు పని నేర్చుకుని .ఆపేశాడు కొడుకు ఎంతో .డబ్బు సంపాదించసాగాడు బాధ్యతగా ఉంటూ సంపాదించినదంతా కుటుంబ అవసరాలకే ఇచ్చేవాడని తల్లి గుర్తు తండ్రికి క్యాన్సర్ సోకటంతో .చేసుకుంది కుటుంబ ఆర్థిక పరిస్థితి మరింత సంకటంలో పడింది.
On November 12, 2015, Harish took the day off picnicking with his friends. He returned home that evening, and set out again only for a few minutes to buy some milk to add to the tea that his mother was boiling. He never returned. His mother Seethamma was beside herself with worry all night. Her husband was bedridden, and her daughter Mithalaxmi out of the village for a family wedding. The next day, her son was brought home dead, stabbed 14 times. She could not understand who could have done this to him, and why.	2015 నవంబరు 12న హరీష్ శెలవ ఆ .కి వెళ్లాడునిక్‌తీసుకుని స్నేహితులతో పిక్ సాయంత్రం ఇంటికి తిరిగి వచ్చి తల్లి పెడుతున్న టీలోకి పాల కోసం వెంటనే అతడు మళ్లీ తిరిగి .బయటకు వెళ్లాడు అతడి తల్లి సీతమ్మ ఆ రాత్రంతా .రాలేదు భర్త అనారోగ్యంతో .ఆందోళనతోనే గడిపింది కూతురు మితలక్ష్మి ,మంచంలో ఉన్నాడు .బంధువుల ఇంట్లో పెళ్లికి వేరే ఊరు వెళ్లింది ఆ మరునాడు 14 కత్తి పోట్లతో ఆమె కొడుకు అతడిని ఎవరు .శవాన్ని ఇంటికి తీసుకొచ్చారు ఎందుకు చంపారో ఆమెకు అర్థం ,చంపారో కాలేదు.

The story that was pieced together by later investigations was that when he was returning from the shop, his close friend Samiullah, a Muslim, happened to pass by and offered to drop him home on his bike. It was a three minute ride. But on the way, a bunch of young men, allegedly of the Bajrang Dal, accosted them, and fell upon them with knives. Samiullah was badly injured but ultimately survived. His friend, stabbed 14 times and his intestines pulled out, did not.	వీళ్ళు చెప్పినదాని బట్టి ,వాళ్లు అర్థమైనదేమంటే దుకాణం నుండి తిరిగి వస్తుండగా అటుగా వెళుతున్న అతడి ముస్లిం స్నేహితుడు సమియుల్లా తన మోటరుసైకిలు మీద ఇంటిదగ్గర ఆ ప్రయాణం మూడు .దింపుతానన్నాడు అయితే దారిలో .నిమిషాలకు మించదు కి చెందిన ఒక కుర్రాళ్ల గుంపుబజరంగ్ దళ్ .వాళ్లను అడ్డగించి కత్తులతో దాడి చేసింది సమియుల్లాకి తీవ్ర గాయాలయ్యాయి కానీ అతడు ఎలాగో బతికాడు. 14 కత్తిపోట్లకు గురయ్యి పేగులు బయటపడిన అతడి మిత్రుడు మాత్రం బతకలేదు.
When the Karwan met Seethamma and her daughter almost two years later, Harish's mother was still uncomprehending of the hate that took from her their only son, and that too with so much brutality. By strangers who did not even know him. His father, heartbroken, died two months after his son was killed. Mithalaxmi works in a travel agency, struggling bravely to hold her family together. What solace could we offer them except that we shared their incomprehension and their pain?	ఆమె కూతురిని కారవాన్ ,సీతమ్మని కలిసినప్పుడ దాదాపు రెండు సంవత్సరాల తరువాత కూడా తన కొడుకుని అంతటి దారుణంగా పొట్టనపెట్టుకున్న విద్వేషాన్ని ఆ .తల్లి ఇంకా అర్థం చేసుకోలేకపోతోంది అతడెవరో తెలియని అగంతకులు ఈ గుండెలు పగిలిన .ఘాతుకానికి పాల్పడ్డారు తండ్రి ఆ సంఘటన జరిగిన రెండు నెలలకు ఒక ట్రావెల్ ఏజెన్సీలో .చనిపోయాడు పనిచేస్తూ మితలక్ష్మి కుటుంబ భారాన్ని ,వాళ్ల బాధని .ధైర్యంగా నెట్టుకొస్తోంది ఎందుకిలా జరిగిందో తెలియనితనాన్ని పంచుకోవటం మినహాయించి మేం మాత్రం వాళ్లకి ఎలా ఊరటనివ్వగలం?

Heavy of heart, we drove from their home to Mangalore where many people had gathered for an Aman Sabha or peace meeting, to welcome the Karwan. We paid homage to Gauri Lankesh, and her courageous battle against communal politics. We reflected together on how coastal Karnataka, long known for its communal amity between people of diverse faiths, had developed into a communal cauldron, a laboratory for Hindutva politics, including lynching that went back to 2004. We stressed the need to speak out and respond; and the meeting hearteningly resolved to set up an Aman Insaniyat Citizen Council to respond quickly to prevent and record hate crimes, ensure legal justice, and support the families shattered by hate violence.	భారమైన గుండెలతో మాంగళూరులో ఏర్పాటు శాంతి సమావేశానికి – చేసిన అమన్ సభ కి స్వాగతంఅక్కడ కారవాన్ .బయలుదేరాం .పలకటానికి చాలామంది వచ్చారు మతతత్త్వ రాజకీయాలకు వ్యతిరేకంగా కి నివాళులుధైర్యంగా పోరాడిన గౌరి లంకేశ్ కోస్తా కర్నాటక అనాదిగా వివిధ .అర్పించాం మతాల ప్రజల మధ్య సామరస్యానికి పెట్టింది ఇటీవల అది మత .పేరుగా ఉండేది హిందుత్వ రాజకీయాలకు ,కల్లోలాకు ప్రయోగశాలగా మారింది. 2004లోనే ఇక్కడ వీటికి వ్యతిరేకంగా .మూకహత్యకు పాల్పడ్డారు స్పందించాల్సిన ,మాట్లాడవలసిన విద్వేషపూరిత .అవసరాన్ని చాటాం అవి జరిగిన ,హింసను నివారించటానికి దానివల్ల ,వెంటనే స్పందించటానికి న్యాయ ,చిన్నాభిన్నమైన కుటుంబాలకు ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించటానికి అమన్ సానియత్ పౌర సంఘం ఏర్పాటుఇన్ చెయ్యటానికి ఈ సమావేశంలో తీర్మానించారు.

In the afternoon, the organisers took us in a smaller group to meet a family in Krishnapuda village that had been bereaved by a different kind of hate violence. This was not by mobs by men in uniform, in the name of cow protection. This happened on 19 April 2014, a year after the Congress government assumed power in the state. Theirs was a family of wage workers. The dead man's brother Imtiaz told us that Kabir, his 22 year-old youngest brother, was a house painter. But he developed an allergy to the paint, and began to look for other work. The law in Karnataka permits the slaughter of old cattle and there was good money in transporting these animals. He was employed as a 'loader' in these cattle trucks for a thousand rupees a day. Farmers sold their ageing animals in a large cattle bazaar in Shimoga, and their trucks transported the animals to the coastal belt. He learnt that there was an established flourishing racket by which at every check-post police had to be paid off, and they would let the trucks with cattle cargo proceed. The truck with Kabir was halted at Tanikot Checkpost in Sangiri, by a special police force established to fight Maoist Naxalites. For reasons that are unclear, there was a dispute at the check-post even after money was paid. A constable fired into the air, and the driver, cleaner and other loaders all managed to run away. But he shot Kabir dead at close range. It was impossible to claim credibly that the man was	ఆ మధ్యాహ్నం నిర్వాహకులు మమ్మల్ని చిన్న బృందంలో కృష్ణపుద అన్న గ్రామానికి ఇక్కడ ఇంకొక రకమైన విద్వేష .తీసుకెళ్లారు .హింసకి ఒక కుటుంబం బలి అయ్యింది రాష్ట్రంలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చిన సంవత్సరానికి 2014 ఏప్రిల్ 19న ఈ వాళ్లది రోజ కూలీతో .ఘటన జరిగింది చనిపోయిన .జీవనం చేసే కుటుంబం ఇంతియాజ్ 22 తన తమ్ముడు .ఏళ్లవాడు ఇళ్లకు రంగులు వేసేవాడని అతడి అన్న అయితే అతడికి రంగులంటే అల్లర్జీ .చెప్పాడు .కారణంగా మరో పని కోసం చూడసాగాడు కర్నాటకలోని చట్టం ప్రకారం ముసలి ఈ .జంతువులను కోతకి అమ్మవచ్చు జంతువులను రవాణా చేయటం ద్వారా ఈ .మంచి ఆదాయం పొందవచ్చు వాహనాలలోకి పశువులను ఎక్కించే పని దీనికి అతడికి రోజుకి ,అతడికి దొరికింది రైతులు తమ .వెయ్యి రూపాయలు వచ్చేవి ముసలి పశువులను షిమోగాలోని పెద్ద వీటిని ,పశువుల సంతలో అమ్మేవాళ్లు .ట్రక్కులలో కోస్తా ప్రాంతాలకు తరలించేవాళ్లు పోస్టు దగ్గర కొంత డబ్బుప్రతి పోలీసు చెక్ వసూలు చేసి వాహనాలను కబీర్ ఎక్కిన ట్రక్కుని .అనుమతించేవాళ్లు పోస్టు దగ్గరసంగిరి వద్ద తనికోట చెక్ నక్సలైట్లపై పోరాటం చెయ్యటానికి నెలకొల్పిన కారణం .ప్రత్యేక పోలీసు బృందం ఆపింది పోస్టు దగ్గర డబ్బుతెలియదు కానీ చెక్ ఒక .చెల్లించినా ఏదో గొడవ అయ్యింది .కానిస్టేబులు గాలిలోకి తుపాకి పేల్చాడు ఇతర పనివాళ్లు ,క్లీనరు ,డ్రైవరు తప్పించుకుని పారిపోయారు కాని తరువాత ని దగ్గరనుంచి కాల్చిఅతడు కబీర్ నక్సలైట్ అని అతడిని .చంపేశాడు గోసంరక్షణ ఆ .చంపేశారనటానికి వీల్లేదు ఒక వేళ ,బృందం బాధ్యత కాదు అయినప్పటికీ ఒక మనిషిని ఆ కారణంగా పెద్ద ఎత్తున నిరసన ?ఎందుకు చంపాలి

Day 7	**ఏడవ రోజు**
After a one day break, the Karwan e Mohabbat regrouped today in Delhi, for the ten day bus journey, travelling through four states, meeting families who have been destroyed by hate violence.	ఒక రోజు విరామం తరువాత కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ ఈ రోజు పది రోజుల బస్సు ప్రయాణానికి ఢిల్లీలో తిరిగి నాలుగు రాష్ట్రాలలో .సమావేశమయ్యింది విద్వేష హింసకు బలైన కుటుంబాలను ఈ యాత్రలో కలుస్తాం.
We gathered in the morning at Ummeed Aman Sneh Ghar at Qutb, travelled to Rajghat to pay tribute to the memory of Mahatma Gandhi, and then to Tilak Vihar, where the widows of the 1984 Sikh massacre were settled more than three decades back.	కుతుబ్ మినార్ వద్ద ఉమ్మీద్ అమన్ స్నేహ్ ఘర్ వద్ద సమావేసమయ్యి అక్కడినుంచి మహాత్మా గాంధీకి నివాళి అర్పించటానికి ఆ తరువాత మూడు .కి వెళ్లాంఘాట్‌రాజ్ దశాబ్దాల క్రితం 1984లో సిక్కుల ఊచకోతలో విధవలైన మహిళలకు ఆవాసం కల్పించిన కి వెళ్లాంతిలక్ విహార్.

For a Karwan that seeks to reach out to those who have survived hate attacks to offer solace and solidarity, we felt it was most important to remember an older painful history of communal and caste massacres through the 70 years of India’s freedom. The largest of these brutal communal massacres was in Delhi in 1984, in which more than 3000 Sikhs were massacred on the streets of Delhi. 33 years have passed since, but the working class widows of the massacre who were settled here continue to grapple painfully with memory, penury, and their children with mental health and drug problems. What rankles them all these years later is also the deliberate subversion of justice, as few of their attackers and fewer of those who organised the carnage have been punished.	విద్వేషపూరిత హింసకు గురయ్యి ఓదార్పు ,బతుకుతున్నవాళ్లకి సంఘీభావం ఈ .అందచెయ్యటం కారవాన్ ఉద్దేశం సందర్భంగా 70 ఏళ్ల భారత స్వాతంత్ర కుల ,కాలంలో చోటుచేసుకున్న మత హత్యాకాండలను కూడా గుర్తుచేసుకోవటం ఈ దారుణ .ముఖ్యమని భావించాం మతతత్త్వ హత్యాకాండలలో 1984 ఢిల్లీ .డిసెంబరులో జరిగినది అతి పెద్దది వీధులలో 3000కుపైగా సిక్కులను ఊచకోత ఆ ఘటన జరిగి .కోశారు 33 .ఏళ్లు గడిచాయి ఆ హత్యాకాండలో చనిపోయిన శ్రామిక వర్గ .విధవలకు ఇక్కడ ఆవాసం కల్పించారు ,ఈనాటికీ వాళ్లు ఆనాటి జ్ఞాపకాలతో పిల్లల్లో ,పేదరికంతో తలపడుతూనే ఉన్నారు మత్తు పదార్థాల ,మానసిక ఆరోగ్యం అలవాట్లు వంటి సమస్యలను ఎదుర్కొంటూ అన్నిటికీ మించి ఈనాటికీ న్యాయం .ఉన్నారు జరగకపోవటం వాళ్లు అర్థం దాడులకు పాల్పడిన .చేసుకోలేకపోతున్నారు వాటికి ,వాళ్లల్లో కొద్ది మందికి మాత్రమే రూపకల్పన చేసినవాళ్లల్లో ఇంకా కొద్ది మందికి మాత్రమే శిక్ష పడింది.

In the large gathering that greeted the Karwan at Tilak Vihar, this gruesome, many speakers recalled this painful history. Many of the residents of Tilak Vihar had written cards with messages and hung them on strings. In one of these, a 1984 widow wrote that she wished that no one should ever have to suffer the way she has. People said that they worried deeply about the rise of hate violence all across the country. They hear of men attacked, savaged and burnt in their homes and on streets, and this brings back frightening memories of what happened on Delhi's streets and in trains in 1984. They called resoundingly for a country in which people of different faiths live together with love and peace.	కి చాలామందిలో కారవాన్‌తిలక్ విహార్ సమావేశంలో .స్వాగతం పలికారు ,మాట్లాడినవాళ్లల్లో చాలామంది ఆ దారుణ తిలక్ .బాధాకర చరిత్ర గురించి చెప్పారు లో ఉంటున్నవాళ్లల్లో చాలామంది కార్డువిహార్ మీద ఒక సందేశాన్ని రాసి దానిని తమ మెడలో వేలాడదీసుకున్నారు. 1984లో విధవరాలైన ఒక మహిళ తాను పడ్డ బాధలు ఇంకెవ్వరూ పడగూడదని కార్డు మీద దేశవ్యాప్తంగా పెరుగుతున్న .రాసుకుంది విద్వేషపూరిత హింస పట్ల ప్రజలు తమ ,వీధులలో .ఆందోళనను వ్యక్తపరిచారు ,ఇళ్లల్లో పురుషులపై జరుగుతున్న దాడులు తగలబెట్టటాలు 1984,లో ఢిల్లీ వీధులలో రైళ్లల్లో జరిగినవాటిని గుర్తుకు తెస్తున్నాయని ,వివిధ మతాల ప్రజలు ప్రేమ .చెప్పారు శాంతితో జీవించే దేశాన్ని కోరుకుంటున్నామని వాళ్లు గట్టిగా చాటారు.
Many singers and poets sang hauntingly of love and peace. Children of Tilak Vihar and of the street children rainbow homes also danced and sang. Sonam Kalra, Dhruv Sangari and Shweta Tiwari sang luminously the poetry of Bhulle Shah, Faiz and Javed Akhtar. There was poetry by Adnan Kafeel, Devesh and Suraj Tripathi, and dramatised readings by Fouzia, Syeda Hameed and Lokesh Jain. The youthful Savitri Phule Band also sang, and the children of Tilak Vihar had to conclude with a bhangra.	శాంతిని గుర్తుచేస్తూచాలామంది ,ప్రేమను తిలక్ విహార్ .కవులు పాడారు ,గాయకులు బో హోమ్స్ నుంచి వచ్చిన వీధిరేన్ ,బాలలు ,ఫైజ్ ,భుల్లే షా .పాడారు ,బాలలు ఆడి ,ల కవిత్వాన్ని సోనమ్ కల్రాజావెద్ అఖ్తర్ శ్వేతా తివారీలు మధురంగా ,ధృవ సంగారి సూరజ్ ,దేవేష్ ,అద్నాన్ కఫీల్ .పాడారు .త్రిపాఠీలు తమ కవిత్వాన్ని వినిపించారు లులోకేష్ జైన్ ,సయ్యిదా హమీద్ ,ఫౌజియా సావిత్రి ఫూలె .పుస్తకాలలోంచి పైకి చదివారు .యువ బృందం కూడా పాటలు పాడింది తిలక్ విహార్ పిల్లల భాంగ్రా నృత్యంతో కార్యక్రమం ముగిసింది.

In the end of the evening, those who had volunteered to join the Karwan were invited onto the stage. There were a wide range among them, of writers, journalists, students, film makers, photographers, lawyers, social workers, teachers, priests, health workers and scientists. They sang one song about love together, ate langar at the gurudwara, and then set out late in the night for the next halt at Shamli in Uttar Pradesh.	లో చేరటానికిఆ రోజు సాయంత్రం కారవాన్ స్వచ్ఛందంగా ముందుకు వచ్చినవాళ్లని వేదిక ,వాళ్లల్లో రచయితలు .మీదకి పిలిచారు ,సినిమా దర్శకులు ,విద్యార్థులు ,పత్రికారుల సామాజిక ,లాయర్లు,ఫోటోగ్రాఫర్లు ,మతగురువులు ,ఉపాధ్యాయులు ,కార్యకర్తలు శాస్త్రవేత్తలు వంటి ,ఆరోగ్య కార్యకర్తలు అందరూ కలిసి ప్రేమ .అనేకమంది ఉన్నారు ఆ తరువాత .గురించి ఒక పాట పాడారు .లో భోజనం చాశారుగురుద్వారాలోని లంగర్ రాత్రి బాగా పొద్దుపోయిన తరువాత ఉత్తర్ లోని షామ్లికి బయలుదేరారుప్రదేశ్.
Day 8	**ఎనిమిదవ రోజు**

We arrived after midnight from Delhi at Kandla town in Shamli district in Uttar Pradesh. This is a Muslim majority town, where a few thousand people displaced by the Muzaffarnagar carnage of 2013, who were not allowed to return to their homes, resettled. The BJP MP Hukam Singh had stirred national headlines alleging that the rise in Muslim population in the town threatened the peace-loving Hindu residents of the town, resulting in a large exodus. It was established that his claims of a Hindu exodus were mischievous and entirely false, but the stigma persisted. It is remarkable that even the NHRC intervened on the basis of this clearly communally motivated compliant, but did nothing to support the rights of nearly one lakh Muslim people who were displaced because of the 2013 carnage. We felt that given this communal stereotyping to a town that gave refuge to internally displaced persons, Kandla would be a fitting place for the Karwan to spend the night. We were given hospitality in a madrassa.	లోని షామ్లి జిల్లాలోనిఢిల్లీనుంచి ఉత్తర్ ప్రదేశ్ కాండ్లా పట్టణానికి అర్ధరాత్రి తరువాత ఇది ముస్లిములు అధిక .చేరుకున్నాం సంఖ్యలో ఉన్న పట్టణం. 2013లో నగర్ మతకల్లోలాల్లో ఇక్కడకుముజఫర్ వచ్చిన కొన్ని వేల మందిని తిరిగి అక్కడకి రానివ్వకపోవటంతో వాళ్లకి ఇక్కడే పట్టణంలో .పునరావాసం కల్పించారు ముస్లిముల జనాభా పెరగటంతో శాంతి కాముకులైన హిందూ జనాభా పట్టణం ,భయబ్రాంతులకు లోనయ్యి వదిలిపెట్టి పెద్ద సంఖ్యలో వెళ్లిపోతున్నారని హుకమ్ సింగ్ ఆరోపించి .పి.బిజెపి ఎం .పత్రికల పతాక శీర్షికలను ఆకర్షించాడు హిందువులు పట్టణం వదిలి వెళుతున్నారన్న దురుద్దేశంతో ,అతడి ప్రకటన పూర్తిగా తప్పుని కానీ ఆ .కూడుకున్నదని రుజువయ్యింది .అపనింద మాత్రం మిగిలిపోయింది మతతత్త్వ ప్రేరణతో చేసిన ఈ ఫిర్యాదుకి కూడా స్పందించటం .సి.ఆర్.హెచ్.ఎన్ విశేషం. 2013లోని మతకల్లోలాల వల్ల ఉన్న ఊరు వదిలిపెట్టి వెళ్లిన దాదాపు లక్షమంది ముస్లిముల హక్కుల రక్షణకు ఈ సంస్థ ఏమీ అంతర్గత కాందిశీకులకు .చెయ్యలేదు ఆశ్రయమిచ్చిన పట్టణానికి ఈ రకంగా మతతత్త్వ రంగు పులమటానికి ప్రయత్నిస్తున్న నేపథ్యంలో కారవాన్ ఒక రాత్రి అక్కడ బసచెయ్యటం సరైనదని ఒక మదరాసాలో మాకు .అనుకున్నాం ఆశ్రయం ఇచ్చారు.

In the morning, we visited a village that briefly hit the headlines a few months back, and then faded away, Shabirpur in district Saharanpur, in the Deoband constituency, a 150 kilometres from Delhi. The dispute started because Dalits of the village decided to erect a statue of Dr Bhimrao Ambedkar within the campus of a Ravidas temple. They pooled money for the statue and ordered it in Saharanpur. They then began to erect a tall platform. Everything was ready to install the statue on Ambedkar's anniversary on April 14 2017.	పుర్‌పుర్ జిల్లాలోని షబీర్‌ఉదయం షహరాన్ ఇది ఢిల్లీ నుంచి .అన్న గ్రామానికి వెళ్లాం 150 బంద్‌కిలోమీటర్ల దూరంలో దేవ్ కొన్ని నెలల క్రితం .నియోజకవర్గంలో ఉంది కొన్ని రోజులపాటు ఇది పతాక శీర్షికలను .ఆకర్షించి తరువాత కనుమరుగయ్యింది భీంరావ్ .రవిదాస్ మందిరంలో డా అంబేద్కర్ విగ్రహాన్ని పెట్టాలని దళితులు .అనుకోవటంతో వివాదం మొదలయ్యింది అందుకు అవసరమైన డబ్బుని వాళ్లు లో విగ్రహానికి ఆర్డరుపుర్‌రాన్‌పోగుచేసి షహ్ ఆ తరువాత విగ్రహం కోసం ఎత్తైన .ఇచ్చారు అంబేద్కర్ పుట్టిన .వేదికను నిర్మించారు రోజైన 2017 ఏప్రిల్ 14న విగ్రహ స్థాపనకు అన్ని ఏర్పాట్లు పూర్తయ్యాయి.
Meanwhile the BJP was swept to power in Uttar Pradesh. An ugly rumbling started in the upper caste Rajput enclave of the village. They objected to the tall platform and even more to the statue of Ambedkar pointing to the village road which they too use. 'It is our government now', they are reported to have said. They felt the Chamars needed to be reminded of their position. The Dalits protested hotly, that they had legal title to the land of the temple, and it was for them to decide whose statue they wished to install within it. The administration intervened, and asked them to apply for permission, and the anniversary passed without mounting the statue.	లో బిజెపి అధికారంలోకిఈలోగా ఉత్తర ప్రదేశ్ పుత్‌గ్రామంలో పైకులమైన రాజ్ .వచ్చింది ఎత్తైన .వీధులలో కలకలం మొదలయ్యింది అంతకు మించి తాము కూడా ,వేదికను ఉపయోగించే దారికేసి చూపించే అంబేద్కర్ ఇప్పుడున్నది' .విగ్రహాన్ని వ్యతిరేకించసాగారు .అని వాళ్లు పేర్కొన్నారంట ',మా ప్రభుత్వం కు వాళ్ల(చర్మకారులైన మాదిగల) చమార్ల స్థానం ఏమిటో చూపించాలని వాళ్లకి దళితులు తమ తీవ్ర .అనిపించింది ఆలయం ఉన్న .నిరసనను తెలియచేశారు అందులో ,భూమికి దళితులకు పట్టా ఉంది ఎవరి విగ్రహం పెట్టుకోవాలో నిర్ణయించే హక్కు ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకుని .వాళ్లకి ఉంది అనుమతి కోసం దరఖాస్తు చేసుకోమని విగ్రహం స్థాపించకుండానే .చెప్పింది అంబేద్కర్ పుట్టిన రోజ వెళ్లిపోయింది.

On May 5, the Rajputs decided to celebrate Maharana Pratap Jayanti, the anniversary of the Rajput icon, with unprecedented pomp. The procession began with a loudspeaker blaring loud music, what they call in the village a DJ. The sullen Dalits went to the police station, and complained about the 'DJ'. If we need permission to install a statue on our own land, they need permission to play a DJ on a public road'. The police concurred and ordered the DJ to be disconnected.	మే 5 ల ఆరాధ్యుడైన మహారాణాపుత్న రాజ్ ప్రతాప్ జయంతి మునుపెన్నడూ లేనంత .ఘనంగా జరపదలుచుకున్నారు – స్పీకరులో పెద్దపెట్టున సంగీతంతోలౌడ్ ఊరేగింపు – దీనిని గ్రామంలో డిజె అంటారు కోపంగా ఉన్న దళితులు .మొదలయ్యింది మా .పోలీసు స్టేషనులో ఫిర్యాదు చేశారు భూమిలో విగ్రహం పెట్టుకోటానికే అనుమతి తీసుకోవాల్సి ఉంటే ఊరి రోడ్డులో డిజె వెయ్యడానికి కూడా వాళ్లు అనుమతి పోలీసులు ఆ వాదనతో .తీసుకోవాలి ఏకీభవించి డిజెని ఆపెయ్యమన్నారు.
The Rajputs took this to be an insult, and erupted in rage. They made a call to their caste men to gather from many surrounding villages. They converged on motor cycles and cars on the Dalit basti with daggers and swords. Shouting insulting slogans, they attacked women and men, and set fire to more than 30 homes, vandalising their utensils, furniture and television sets. The police stood by for five hours doing nothing to restrain the attackers. Rajput men blocked the fire engine from entering the village with their tractors and cars.	లుపుత్ఇది అవమానంగా భావించి రాజ్ చుట్టుపక్కల చాలా .కోపంతో రగిలిపోయారు గ్రామాల నుంచి తమ కులం పురుషులను కార్లతో దళిత ,మోటరుసైకుళ్లు .పోగుచేశారు బాకులతో దాడి ,బస్తీ మీదకు వెళ్లి కత్తులు అవమానకరమైన నినాదాలు చేస్తూ.చేశారు పురుషులపై దాడి చేశారు ,స్త్రీ. 30కి పైగా ,ఇళ్లకు నిప్పు అంటించి ఇంటిలోని పాత్రలు .టెలివిజన్ సెట్లను పాడుచేశారు ,సామాను ఇదంతా జరుగుతున్న అయిదు గంటలపాటు పోలీసులు చూస్తూనిలబడటం ఫైర్ .మినహాయించి ఏమీ చెయ్యలేదు పుత్ఇంజిను ఊళ్లోకి రాకుండా రాజ్ కార్లు అడ్డం పెట్టారు ,పురుషులు ట్రాక్టర్లు.

Four months later, we found the Dalits enraged, in grave economic distress, but unbending in their rage and resistance. Most of them were landless, and earlier found work in the fields and brick kilns owned by the upper castes. But they were now unemployed because the Rajputs had imposed a strict economic boycott on employing anyone from their village. The government released a small grant of 25,000 rupees to each household, but withheld further releases claiming there was no budget. Few of the men they named were arrested. But the police charged the Dalits, especially their vocal leaders, with even graver crimes, and many Dalits were in jail.	నాలుగు నెలల తరువాత దళితులు తీవ్ర అయితే వాళ్ల ,ఆర్థిక కష్టాలలో ఉన్నారు .వ్యతిరేకత తగ్గలేదని తెలుసుకున్నాం ,కోపం .వాళ్లల్లో ఎక్కువమందికి భూమి లేదు ఇటుక ,పైకులాలకు చెందిన పొలాలు తమ ఊళ్లోవాళ్లని .బట్టీలలో పని చేసేవాళ్లు లుపుత్‌పనిలోకి పెట్టుకోకూడదని రాజ్ నిషేధం వహించటంతో వాళ్లకి ఇప్పుడు ప్రతి కుటుంబానికి .పనిలేకుండా పోయింది ప్రభుత్వం 25,000 రూపాయలు చొప్పున బడ్జెటు లేదని చెప్పి తరువాత .ఇచ్చింది ఇవ్వాల్సిన మొత్తాలను ఇవ్వకుండా దళితులు పేర్కొన్న పేర్లలో .ఆపేసింది .కొంతమంది మాత్రమే అరెస్టు అయ్యారు ,అయితే పోలీసులు దళితుల మీద ప్రత్యేకించి ముఖ్యమైన నాయకుల మీద తీవ్ర చాలామందిని జైల్లో ,నేరాలు ఆరోపించి పెట్టారు.
Dalits have for centuries been suppressed, rare moments of resistance firmly and cruelly crushed. But the Dalits of Shabirpur we found unbent. They decided to renounce the Hindu faith, and immersed in water all their Hindu idols. They converted en masse to Buddhism. Jai Bhim was their call to battle. Even children wore Jai Bhim lockets and fought with their classmates and teachers. In our meeting the women were most vocal in their resolute defiance, not hesitating to speak publicly of the assaults on their bodies, crimes the police continued to ignore.	దళితులు శతాబ్దాలపాటు అణచివేతకు అరుదుగా ఉండిన .గురయ్యారు వ్యతిరేకతలను నిర్దాక్షిణ్యంగా పుర్‌అయితే షాబిర్ .అణచివేసేవారు హిందూ .దళితులు ఏమాత్రం తలఒగ్గ లేదు మతాన్ని త్యజించాలని నిర్ణయించుకుని ఆ .విగ్రహాలనన్నింటినీ నీళ్లల్లో వేసేశారు .అందరూ కలిసి బౌద్ధ మతాన్ని తీసుకున్నారు .భీం అన్నది వాళ్ల యుద్ధ కేక అయ్యింది జై భీం లాకెట్లు వేసుకుని తోటి పిల్లలు కూడా జై .టీచర్లతో ఘర్షణ పడసాగారు ,విద్యార్థులు మా సమావేశంలో అందరికంటే మహిళలు .తమ నిరసనను తీవ్రంగా వ్యక్తం చేశారు ,పోలీసులు ఇప్పటికీ పట్టించుకోని దాడులు నేరాల గురించి వాళ్లు బహిరంగంగా మాట్లాడారు.

A few Karwan members went to speak to the Rajputs. They remained contemptuous of the Dalits, claiming that they had set their own houses on fire for the compensation! When asked if they had injured themselves as well, they did not answer. But there was no remorse.	కారవాన్ సభ్యులలో కొంతమంది .లతో మాట్లాడటానికి వెళ్లారుపుత్‌రాజ్ .దళితులపై వాళ్ల విద్వేషం అలాగే ఉంది నష్టపరిహారం కోసం వాళ్లు తమ ఇళ్లను తామే గాయాలు !తగలబెట్టుకున్నారని వాళ్లు చెప్పారు తాము చేసుకున్నవేనా అని కూడా తమంత .అడిగినప్పుడు వాళ్లు మిన్నకుండిపోయారు జరిగినదానికి వాళ్లు ఏమాత్రం బాధపడటం లేదు.
We left Shabirpur inspired but intensely troubled. Many of the Karwan members had never witnessed first-hand the atrocities that are routinely deployed to tame Dalits and Adivasis into submission. The Dalits of Shabirpur have resolved to fight for dignity and equality at great cost to themselves.	కొండంత ఆందోళనతో ,కొంత స్ఫూర్తితో ,దళితులు .పుర్ నుంచి బయలుదేరాంషబీర్ ఆదివాసీలను అణగదొక్కటానికి ఉపయోగించే దారుణ పద్ధతులకు కారవాన్ ఎంతో .సభ్యులెవరూ ప్రత్యక్ష సాక్షులు కాదు పుర్ దళితులుమూల్యం చెల్లిస్తూషబీర్ గౌరవాల కోసం పోరాడాలని ,సమానత్వం నిర్ణయించుకున్నారు.
They fight not just for themselves but for all of us.	వాళ్లు తమకోసం మాత్రమే కాదు మనందరి కోసం పోరాడుతున్నారు.
Day 9	**తొమ్మిదవ రోజు**

Our second day in Shamli began with a meeting of yet another kind of violence that Muslim families are grappling with in Western UP, since the appointment of the new Yogi Adityanath government. It is not unusual for the front pages of local newspapers to carry banner headlines with sensational stories of ‘dreaded criminals’ killed or injured in dramatic shoot-outs with the police. The media publishes the police version of each of these ‘encounters’ uncritically. Almost 30 such encounters have occurred since the new government came to power in UP. It does not ring strange to the media who dutifully report these stories that the men shot in each of these are almost always Muslim. It does not worry reporters that most of the men killed or injured in these ‘encounter’ shoot-outs are either just petty criminals or men with no criminal records at all. Nothing seems amiss when in none of these shoot-outs are the police seriously injured. They just report light injuries usually on the shoulders or arms.	యోగి ఆదిత్యానాద్ ప్రభుత్వం ఏర్పడిన లోని ముస్లింతరువాత పశ్చిమ ఉత్తర్ ప్రదేశ్ కుటుంబాలు ఎదుర్కొంటున్న మరొక రకమైన హింస గురించి తెలుసుకోవటంతో షామ్లిలో పోలీసుల .మా రెండవ రోజు మొదలయ్యింది 'ప్రమాదకరమైన దుండగులు' కాల్పులలో తీవ్రంగా గాయపడ్డారనో ,చనిపోయారనో సంచలనాత్మక వార్తలను స్థానిక దినపత్రికలు .మొదటి పేజీలలో ప్రచురిస్తూ ఉంటాయి 'కౌంటర్లఎన్' పోలీసులు అందించే ఈ వార్తలను పత్రికలు ఏమాత్రం ప్రశ్నించకుండా లో ఉత్తర ప్రదేశ్ .యథాతథంగా ప్రచురిస్తాయి కొత్త ప్రభుత్వం వచ్చినప్పటినుంచి ఇటువంటి కౌంటర్లుఎన్ 30 ఈ .వరకూ జరిగాయి కౌంటర్లలో చనిపోయింది దాదాపుగాఎన్ అందరూ ముస్లిములేనన్నది పత్రికలకు లో 'కౌంటర్లఎన్' ఈ .ఆశ్చర్యం కలిగించలేదు చనిపోతున్నది చిన్నపాటి నేరస్తులు లేదా ఏ నేర రికార్డు లేనివాళ్లేనన్నది విలేకరులకు ఈ కాల్పులలో .ఆందోళన కలిగించటం లేదు పోలీసులెవ్వరికీ తీవ్ర గాయాలేమీ కాకపోవటం అన్నది కూడా అనుమానాస్పదంగా సాధారణంగా వాళ్లకి .అనిపించటం లేదు చేతుల మీద తేలికపాటి ,భుజాల మీద గాయాలు మాత్రమే అవుతాయి.

One family met us, but I will not mention their names so that they do not get into trouble with the police. Their son, a young man in his twenties with no police record, was picked up by the police with a friend from his village, although the police initially kept no official record of their detention. They were taken one night to the sugarcane fields and the policemen asked them to run. They were terrified, but still refused, fearing that the police would shoot them in their backs. They then laid them on a field, and shot them through their ankles, knees and elbows.	.ఒక కుటుంబం మమ్మల్ని కలిసింది తరువాత పోలీసులతో ఇబ్బంది పడకుండా .ఉండటానికి నేను వాళ్ల పేర్లు చెప్పటం లేదు ఎటువంటి పోలీసు రికార్డు లేని ఇరవైలలోని వాళ్ల అబ్బాయిని అతడి స్నేహితుడితోపాటు వాళ్ల .ఊరి నుంచి పోలీసులు తీసుకెళ్లారు .అరెస్టు గురించి ఎటువంటి రికార్డులూ లేవు ఒక రాత్రి పోలీసులు వాళ్లను చెరకు తోటకు వాళ్లు .తీసుకెళ్లి పరిగెత్తమని చెప్పారు భయపడ్డారు కానీ వెనకనుంచి కాలుస్తారని వాళ్లని .పారిపోటానికి నిరాకరించారు ,మోకాళ్లు ,పొలంలో పడుకోబెట్టి మడమ మోచేతులలో కాల్చారు.
The police announced the next day (and the newspapers duly reported) that they were dangerous criminals, and had tried to run away from the police while firing at them. In self-defence, they shot them. No one asked how the fleeing men could have been shot with such accuracy on their ankles and knees even in a field with tall standing sugarcane crop on a dark night. Today their son is in jail, in constant and unbearable pain. They are day labourers, but have invested all their savings for medicines for the boy in the jail hospital. They don't have any money left over to engage a lawyer. They fear their boy may never be able to walk again. Even more dangerously, they fear that he will never be able to prove his innocence.	,మరుసటి రోజ వాళ్లు ప్రమాదకర నేరస్తులని పోలీసులపై కాల్పులు జరుపుతూ పారిపోటానకి ప్రయత్నించారని పోలీసులు దానిని వార్తాపత్రికలు) ప్రకటించారు ఆత్మరక్షణలో .(యథాతథంగా ప్రచురించాయి .పోలీసులు వాళ్లపై కాల్పులు జరిపారట ఏపుగా ఎదిగిన చెరకు తోటలో ,రాత్రిపూట మోకాళ్లపై ,పారిపోతున్న వాళ్ల మడమలు అంత ఖచ్చితంగా ఎలా కాల్చగలిగారని రోజకీ భరించలేని ఈ .ఎవరూ ప్రశ్నించలేదు .బాధతో వాళ్ల అబ్బాయి జైలులో ఉన్నాడు జైలు .వాళ్లు రోజ కూలి చేసి బతికేవాళ్లు ఆసుపత్రిలో అబ్బాయి చికిత్స కోసం తాము వాళ్ల .దాచుకున్నదంతా ఖర్చుపెట్టారు అబ్బాయి ఎన్నటికీ తిరిగి నడవలేడని వాళ్లు అంతకుమించి అతడు .భయపడుతున్నారు తన అమాయకత్వాన్ని నిరూపించుకోలేడని భయపడుతున్నారు.

Cases like this are not unusual. A roll call of new encounters are added every other day in Yodi Adityanath's UP, and there seems no end to the official blood-letting. In the build-up to the elections, the story was influentially plugged by the BJP and RSS that Muslims in Western UP were the cause of the rise in high crime; and this was aggravated when after the Muzaffarnagar riots of 2013, many more moved into Muslim majority towns and villages. The series of reports of Muslim men, all 'dreaded criminals', being shot by the UP police in large numbers, gives public credence to the communal stereotyping of Muslims as the main criminals of the area, and of the UP government under strongman Yogi Adityanath the only one with the resolve to abandon the alleged 'appeasement' of Muslims by earlier governments, and to come down hard on these 'criminal elements'. For the Muslims of the region there was already the fear of lynching. Today there is even a greater fear that they may be dubbed criminals and shot one dark night.	.ఇటువంటి కేసులు అసాధారణమేమీ కాదు లో దాదాపుయోగి ఆదిత్యానాధ్ ఉత్తర్ ప్రదేశ్ కౌంటర్ల జాబితాప్రతి రోజూ కొత్త ఎన్ అధికారిక రక్తపాతానికి ,ప్రచురితమౌతోంది ఎన్నికల సన్నాహంలో .అంతులేదనిపిస్తోంది లో పెద్దభాగంగా పశ్చిమ ఉత్తర్ ప్రదేశ్ సంఖ్యలో జరుగుతున్న నేరాలకు మస్లిములు కారణమని, 2013 నగర్ అల్లర్లముజఫర్ తరువాత ముస్లిములు అధిక సంఖ్యలో ఉన్న గ్రామాలలోకి ఇంకా ఎక్కువ ,పట్టణాలు మంది వచ్చి చేరటంతో ఈ పరిస్థితి మరింత ,తీవ్రరూపం దాల్చిందని బిజెపి ఈ .లు ప్రచారం చేశాయిఆర్ఎస్ఎస్ ప్రాంతంలో నేరస్తులంటే ప్రధానంగా ముస్లిములు అన్న మూసపోత చిత్రీకరణకు అనుగుణంగా ఉత్తర్ ప్రదేశ్ పోలీసులు పెద్ద భయంకర' సంఖ్యలో కాల్చి చంపుతున్న .అంతా ముస్లిం యువకులే 'నేరస్తులు ఇప్పటివరకు అన్ని ప్రభుత్వాలు ముస్లిములను ,సంతృప్తిపరచటానికి ప్రయత్నించాయని యోగి ఆదిత్యనాధ్ వంటి బలమైన నాయకుని కింద మాత్రమే పోలీసులు పై కఠిన చర్యలు తీసుకోవటం'నేరస్తుల' ఈ .సాధ్యమౌతుందని ప్రచారం చేశారు ప్రాంత ముస్లిములకు మూకహత్యల భయం వాళ్లని నేరస్తులగా .ఎప్పుడూ ఉంది చిత్రీకరించి ఒక చీకటి రాత్రి చంపేస్తారనే భయం ఇంకా ఎక్కువగా ఉంది.

Our next halt in the pilgrimage of the Karwan was in Khurgaon village in district Shamli, at the home of an old man who lost his son to a mob in 2013, when the Congress was in power in Haryana and the Samajwadi Party in UP. The old man, his face lined with suffering, was expecting the visit of the Karwan. And yet when we arrived, for a long time he was frightened to speak. We did not press him, only explained as gently as we could why we had come to meet him. After a while he was reassured. He wept as he spoke of the wounds of a father who did not know who killed his son, and despaired of any justice. His son Mohammad Salim, recently married, had gone out for work with a friend to neighbouring Haryana, perhaps for the trade of cattle. News came, not from the police but from his companion, that a mob of around nine men had fallen upon their son. He was badly injured when they found him. They took him to a private hospital, but they could not in the end save his life. The police did not do a post-mortem on his body, and handed it over to them for his burial. Pressure built on the state administration, and more than a week later, the body of their boy was exhumed, and a post-mortem done. The words used by his heartbroken father was *'kabar phad diya'* : his grave was torn open. He is tormented all the time with the thought that it was utterly inauspicious for the boy to be pulled out of the grave where he had been rested, and this may	కారవాన్ యాత్రలో తరువాత మజిలీ షామ్లీ గావ్‌జిల్లాలోని ఖుర్. 2013లో హర్యానాలో వాదీ పార్టీలో సమాజ్‌ఉత్తర ప్రదేశ్ ,కాంగ్రెస్ అధికారంలో ఉన్నప్పుడు 2013లో ఒక గుంపు చేతిలో హతమైన యువకుని ఇంటిలో బాధలతో ముడతలు పడిన .బసచేశాం అతడి వృద్ధ తండ్రి కారవాన్ కోసం ఎదురు అయితే మేం వెళ్లిన .చూస్తూ ఉన్నాడు వరకు అతడు మాట్లాడటానికి చాలాసేపటి అతడిని మేం ఒత్తిడి .భయపడిపోయాడు అతడిని కలవటానికి ఎందుకు ,చెయ్యలేదు కొంచెం .వచ్చామో నెమ్మదిగా వివరించాం తన .సేపటికి అతడిలో నమ్మకం కలిగింది కొడుకుని ఎవరు చంపారో తెలియని ఆ తండ్రి ఇంకా అందని న్యాయం గురించి చెబుతూ అతడి కొడుకు మొహమ్మద్ సలీంకి .ఏడ్చాడు అతడు తన .ఇటీవల పెళ్లి అయ్యింది బహుశ ,స్నేహితుడితో కలిసి పని మీద ,పశువుల కొనుగోలు కోసం అయి ఉంటుంది అతడి కొడుకు .పొరుగున హర్యానాకి వెళ్లాడు మీద తొమ్మిది మంది సభ్యుల గుంపు దాడిచేసిందన్న వార్త పోలీసుల నుంచి కాకుండా అతడి స్నేహితుడి దగ్గర నుంచి వాళ్లు అక్కడికి చేరుకునేసరికి .వచ్చింది అతడిని .అతడు తీవ్ర గాయాలతో ఉన్నాడు ప్రైవేటు ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లారు కానీ అతడి పోలీసులు .ప్రాణాలను కాపాడలేకపోయారు మార్టం చేయించకుండానే అతడి పోస్ట్ .శవాన్ని పూడ్చిపెట్టమని వాళ్లకి అప్పగించారు రాష్ట్ర ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి పెరగటంతో వారం రోజుల తరువాత శవాన్ని వెలికి తీసి పోస్ట్ గుండెపగిలిన అతడి .మార్టం నిర్వహించారు సమాధిని - 'కబర్ ఫాడ్ దియా' తండ్రి అలా చెయ్యటం .పగలదీశారు అని చెప్పాడు అందుకు ఫలితంగా ,సరైనది కాదని మరుజన్మలో కొడుకు బాధలు పడతాడని ఆ ముసలి తండ్రి ఆందోళన పడుతూనే న్యాయం జరుగుతుందన్న ఆశతో .ఉన్నాడు

'I just want to know how my father died', the old man wept. *Maine sabar kar lia*, he added. I have decided to endure. Endure what? The loss of a son to a violent mob, not even knowing why and how this happened. Accepting that justice will never be done. We assured him that we would help him in his fight for justice, that we felt broken should he fall so deep in despair. He replied that if anyone could help him just see my son's post-mortem report, he would go to *jannat.*	'నా కొడుకు ఎలా చనిపోయాడో అంటూ ఆ ',తెలుసుకోవాలని ఉందంతే మైనే సబర్ కర్' .వృద్ధుడు ఏడ్చాడు నేను భరించాలని) ',లియా .అని అతడు అన్నాడు (నిర్ణయించుకున్నాను ఎలా ,ఎందుకు జరిగిందో ?ఏమిటి భరిస్తాడు జరిగిందో తెలియకుండా హింసాత్మక గుంపు న్యాయం ?చేతిలో కొడుకు చనిపోవటాన్నా ?ఎన్నటికీ జరగదని అంగీకరించటాన్నా న్యాయం కోసం అతని పోరాటంలో సహాయం అతడు .చేస్తామని అతడికి హామీ ఇచ్చాం తీవ్ర నిరాశకు గురికావటం మమ్మల్ని ఛిద్రం తన కొడుకు పోస్ట్ మార్టం .చేసిందని చెప్పాం నివేదిక చూడటానికి సహాయం చేస్తే అతడు స్వర్గానికి వెళతాడని బదులిచ్చాడు.

We drove with memories of the tormented father to our next halt in Nuh in Mewat, Haryana. Our young hosts in Gharesa insisted that the Karwan should spend the night in the village Ghasera, which has a special place in the history of the region. They told us that in 1947, amidst the rivers of blood of Hindu Muslim violence, Meo Muslims of Mewat were leaving in large numbers for Pakistan. Mahatma Gandhi visited Ghasera village in Mewat and appealed to the Meo Muslims to stay on in India. India is your home, he said to them , as much as it is the home of Hindus and people of other faiths. He said if Muslims left India, India would get hollowed out. The Meo Muslims took Gandhiji's appeal to heart, and not a single Meo Muslim went to Pakistan after that day. It is for this reason that our hosts felt that there was no more fitting place for the Karwan to spend a night. We reached to a beautiful gathering, in which singers and speakers recalled and celebrated this moment in their history when their ancestors chose India over their country. But they also spoke of their pain. 'A strange wind is passing through our country', one young man said. 'I am feeling a stranger in my own country'.	బాధాతప్తుడైన ఆ తండ్రి జ్ఞాపకాలతో మా ,తరువాతి మజిలీ అయిన హర్యానా ఆ .కి బయలుదేరాంలోని నుహ్‌మేవాత్ ప్రాంత చరిత్రలో ప్రత్యేక స్థానం ఉన్న ఘరేశాలో కారవాన్ బసచెయ్యాలని అక్కడి యువమిత్రులు ఒత్తిడి చేశారు. 1947లో ముస్లిముల మధ్య రక్తం ఏరులై-హిందు లోని మియొపారుతున్నప్పుడు మేవాత్ కిముస్లిములు పెద్ద సంఖ్యలో పాకిస్తాన్ మహాత్మా .వెళ్లిపోటానికి సిద్ధపడుతున్నారు లోని ఘసేరా గ్రామాన్నిగాంధీ మేవాత్ సందర్శించి భారతదేశంలోనే ఉండిపోవాలని మియొ ముస్లిములను ఇతర ,హిందువులకు .కోరాడు మతాలవాళ్లకు ఇల్లు అయినట్లే భారతదేశం మీకు కూడా ఇల్లు అని వాళ్లకి అతడు ముస్లిములు భారతదేశం వదిలి .చెప్పాడు వెళ్లిపోతే అది డొల్లగా మారుతుందని అతడు గాంధీజీ విన్నపాన్ని మియొ .చెప్పాడు ముస్లిములు మనస్ఫూర్తిగా స్వీకరించి ఆ .కి వెళ్లలేదుతరువాత ఒక్కరు కూడా పాకిస్తాన్ కిఆ రాత్రి బస చెయ్యటానికి కారవాన్ ఇంతకంటే మంచి ప్రదేశం ఉండబోదని మేం .మాకు ఆతిథ్యం ఇచ్చేవాళ్లు చెప్పారు అక్కడికి చేరుకునే సరికి చాలామంది మా తమ .కోసం ఎదురు చూస్తూ ఉన్నారు పూర్వీకులు పాకిస్తాన్ వెళ్లిపోకుండా భారతదేశంలోనే ఉండటానికి ,నిర్ణయించుకున్న చారిత్రిక ఘటనని వక్తలు అయితే వాళ్లు .గాయకులు గుర్తుచేసుకున్నారు మన' .తమ బాధ గురించి కూడా మాట్లాడారు నా .దేశంలో ఒక వింత గాలి వీస్తోంది ',దేశంలో నేను అగంతకుడనని అనిపిస్తోంది అని ఒక యువకుడు చెప్పాడు.

Our hosts had invited Junaid's parents to this gathering. I had met them in their home after their son had been lynched in a train. Her mother Saira took me aside, and said she wanted to say something important to me. She said that her son used to say that he wanted to do something great in his life, maybe to be an imam of a big mosque and deliver the Friday sermon. That was not to be now. But she still thought how he could still do something great, and she now had the answer. She wanted to open a school in his name. A school for girls, where she said they would learn English and Hindi in addition to Urdu. A school, she insisted, that would be open not just for Muslim girls, but also Hindu and Christian girls. I could think of no finer way of remembering Junaid. Not just for his mother, but for all if us.	మాకు ఆతిధ్యం ఇచ్చిన వాళ్లు ఈ సమావేశానికి జనైద్ తల్లిదండ్రులను ఒక రైలులో అతడి కొడుకుని .పిలిచారు .చంపేసిన తరువాత వాళ్లని నేను కలిశాను అతడి తల్లి సైరా నన్ను పక్కకి తీసుకెళ్లి .ముఖ్యమైన విషయం నాతో చెప్పాలని అంది ఆమె కొడుకు తన జీవితంలో గొప్ప విషయాలు బహుశా ఒక పెద్ద మసీదులో ,సాధించాలని ఇమామ్ అయ్యి శుక్రవారం సందేశం అది ఇప్పుడు .ఇవ్వాలని కలలు కన్నాడు ఇప్పుడు కూడా .జరిగే అవకాశం లేదు అతడు గొప్ప పని ఎలా చెయ్యగలడని .ఆలోచించి ఆమె ఒక నిర్ణయానికి వచ్చింది అతడి పేరుతో ఒక బడిని తెరవాలని ఆడపిల్లల ఆ బడిలో .అనుకుంది ఇంగ్లీషు కూడా ,ఉర్దూతోపాటు హిందీ ఆ బడి ముస్లిం బాలికలకే .నేర్చుకుంటారు క్రైస్తవ బాలికలకు కూడా తెరిచి ,కాక హిందూ .ఉంటుందని అమె ప్రత్యేకంగా చెప్పింది జనైద్ జ్ఞాపకాన్ని కొనసాగించటానికి .ఇంతకంటే మంచి ఆలోచన ఇంకేమీ లేదు మనందరికీ కూడా ,అతడి తల్లికే కాదు.
Day 10	**పదవ రోజ**
The tenth day of the Karwan was a wrenching engagement with families in Nuh district in Mewat. In the course of an intensive day, we met eleven bereaved and grieving families in five villages. The full account of the stories of these eleven families would fill many pages, and would therefore have to await a longer record.	లోని నుహ్‌లో పదవ రోజన మేవాత్‌కారవాన్ జిల్లాలోని కుటుంబాలను కలిసిన తరువాత .మా హృదయాలు బరువెక్కిపోయాయి అయిదు గ్రామాలలో కుటుంబ సభ్యులు చనిపోయిన పదకొండు కుటుంబాలను కలవటంలో ఊపిరాడకుండా ఆ రోజ ఈ పదకొండు కుటుంబాల .గడిచిపోయింది గాథలను పూర్తిగా చెప్పాలంటే చాలా పేజీలు వాటిని వివరంగా .అవసరమవుతాయి మరోసారి చెబుతాను.

But I must place before you the alarming picture that emerges cumulatively from these meetings. The pattern is of Muslim men being lynched by mobs – which we knew was happening – but much larger numbers now being killed lawlessly and with communal intent by the police. In each of these, the story is constructed after the killings of road accidents, or dacoities by men mostly with no criminal records. After men transporting cattle are lynched by a mob, or the police shoots these men at close range, the story that appears in the police records is that a truck illegally carrying cattle with great cruelty overturned in an accident, killing the men that the mob or the police had killed. The victims are charged with crimes under cow protection laws and for rash driving. The mob of communal and trigger-happy policemen do not have any crime registered against them, and enjoy complete impunity. Or they are charged with being dreaded dacoits who shoot at the police (who are never harmed), a pattern that we observed a day earlier developing also in Yogi Adityanath's UP.	ఈ సమావేశాలన్నింటి నుంచి అందిన .ఆందోళనకర చిత్రాన్ని మీ ముందు ఉంచాలి ముస్లిములు మూక హత్యలకు .గురవుతున్నారని మనందరికి తెలుసు అయితే ఇప్పుడు పోలీసులు చట్టంతో సంబంధం లేకుండా మతతత్త్వ ధోరణితో పెద్ద సంఖ్యలో ముస్లిములను చంపేస్తున్నారని ఎటువంటి నేర చరిత్రలేని ఈ .అర్థమౌతోంది ముస్లిములను చంపేసిన తరువాత దోపిడీలోనో చనిపోయారని ,ప్రమాదంలోనో ఆవులను రవాణా చేస్తున్న .చిత్రిస్తున్నారు లేదా ,వాళ్లను గుంపు చంపేస్తుంది .పోలీసులు దగ్గర నుంచి కాల్చి చంపుతారు అయితే పోలీసు రికార్డులలో అక్రమంగా పశువులను తరలిస్తున్న ట్రక్కు తిరగబడటంతో వాళ్లు చనిపోయారని చనిపోయినవాళ్లపైన గోసంరక్షణ .పేర్కొంటారు వేగంగా వాహనం ,చట్టం కింద మతతత్త్వ .నడిపినందుకు కేసులు పెడతారు మనుషుల్ని పిట్టల్ని ,గుంపుపైన కానీ కాల్చినట్టు కాల్చివేసే పోలీసులపైన కానీ వాళ్లు .ఎటువంటి కేసులు నమోదు కావు లేదా .పూర్తి స్వేచ్ఛగా తిరుగుతుంటారు చనిపోయినవాళ్లు భయంకర బందిపోట్లు అని చెప్పి వాళ్లు పోలీసులపై కాల్పులు జరపగా (అందులో పోలీసులు ఎవరూ గాయపడరు) ఎదురుకాల్పులలో చనిపోయారనే కథనాలు లోయోగి ఆదిత్యానాథ్ ఉత్తర ప్రదేశ్ ఎదురౌతున్నాయి.

We found the families in heart-breakingly absolute despair of even the possibility of any justice. Most families chose not to pursue justice. Some did not even complain. A few spoke with us with a well of anger and desolation of how under the present regime, the police and mobs were free to kill Muslims. One Dalit man was also killed because he was on a transport vehicle with a Muslim friend; his father spoke of the bonds between Dalits and Muslims.	,న్యాయం కూడా జరగందన్న నిస్పృహ విషాదాలలో కుటుంబాలు మునిగి ఉండటం చాలా కుటుంబాలు న్యాయం .మేం చూశాం కొందరు .కోసం ఎదురుచూడటం లేదు ప్రస్తుత .అసలు ఫిర్యాదు కూడా చెయ్యలేదు గుంపులు స్వేచ్ఛగా ,పాలనలో పోలీసులు ముస్లిములను ఎలా చంపుతున్నారో నిస్సహాయతతోనూ ,కొంతమంది కోపంతోనూ తన ముస్లిం .మాతో చెప్పుకున్నారు స్నేహితుడితోపాటు ఒక వాహనంలో .ఉన్నందుకు ఒక దళితుడిని చంపేశారు ముస్లిముల మధ్య ఉన్న బంధాల ,దళితులు గురించి అతడి తండ్రి చెప్పాడు.
And above all, we met family after family of grieving parents, widows, orphaned children, unable to heal or come to terms with not just mobs but state administrations who are open and venomous in their hate of them only for the faith they follow.	కేవలం తమ మతం కారణంగా మూకలే కాకుండా ప్రభుత్వాలు కూడా తమపై ద్వేషాన్ని చిమ్మడాన్ని ,బహిరంగంగా విషాన్ని ,విధవలు ,శోకంలో ఉన్న తల్లిదండ్రులు అనాధలైన పిల్లలు అర్థం జరిగినదానిని .చేసుకోలేకపోతున్నారు జీర్ణించుకోలేకపోతున్న అనేక కుటుంబాలను కలిశాం.

The day was also marked by news of anger and hostility to the advance of the Karwan to Behror, the highway crossing where Pehlu Khan had been lynched. The Karwan had resolved tomorrow morning to place flowers at the site of his lynching, in his memory and the memory of others like him who fell to hate violence. The Vishwa Hindu Parishad, the Hindu Jagran Manch and the Bajrang Dal announced that they would not allow the Karwan to enter Behror and pay tribute at the lynch site. The local organisers were told that we would be met with sticks and stones if we entered. The hall owners where we were to hold a peace meeting cancelled out on us, and no one was willing to give us a hall.	రర్మూక హత్యకు గుర్రైన బెహ్ పెహ్లూ ఖాన్ వద్ద జాతీయ రహదారి కూడలికి కారవాన్ ,వెళ్లటం పట్ల వ్యక్తమౌతున్న కోపం వ్యతిరేకతకి సంబంధించిన వార్తలు కూడా అతడి లాగా ,అతడికి .అదే రోజు అందాయి మూక హింసకి బలైనవాళ్లకి నివాళులు అర్పించటానికి అతడిని చంపేసిన స్థలం వద్ద రేపు ఉదయం పూలు ఉంచాలని నికారవాన్ .కారవాన్ తీర్మానించింది హత్యాస్థలం వద్ద ,లోకి రానివ్వమనిరర్బెహ్ నివాళులు అర్పించనివ్వమని విశ్వ హిందూ బజరంగ్ ,హిందూ జాగరణ్ మంచ్ ,పరిషత్ ఒకవేళ మేం వెళితే .లు ప్రకటించాయిదళ్ రాళ్లు స్వాగతం పలుకుతాయని స్థానిక ,కర్రలు మేం సమావేశం .నిర్వాహకులకు చెప్పారు అవ్వటానికి హాలు ఇస్తానన్న యజమాని ఇంకెవరూ కూడా ,ఇప్పుడు ఇవ్వనన్నాడు హాలు ఇవ్వటానికి సిద్ధంగా లేరు.

We resolved in the Karwan that we would proceed to Behror to remember Pehlu Khan despite any mob opposition. In Alwar, where we arrived to spend the night, senior police and administrative officials tried to persuade us to bypass Behror. We courteously but firmly refused, and said we would visit the police station in Behror to express our disappointment about how the police has let off the men mentioned in Pehlu Khan's dying declaration, and the criminalising of Pehlu and his sons; and then place flowers at the site of his lynching. The police officers said that no one had been allowed to do this so far. We argued – how can an administration block a Karwan that has set out to try to offer a little solace to families bereaved by hate lynching from paying tribute to lynched man's memory.	ఎంతటి వ్యతిరేకత ఎదురైనప్పటికీ పెహ్లు కిరర్‌ని గుర్తుచేసుకోటానికి కారవాన్ బెహ్‌ఖాన్ అంతకు ముందు .వెళ్లాలని తీర్మానించాం లో సీనియర్‌రాత్రి మేం బస చేసిన అల్వార్ ప్రభుత్వ అధికారులు మమ్మల్ని కలిసి ,పోలీసు రర్ వెళ్లకుండా ఒప్పించటానికిబెహ్ కానీ ,మేము మర్యాదగానే .ప్రయత్నించారు లోనిరర్‌బెహ్ .స్థిరంగా అందుకు ఒప్పుకోలేదు పోలీసు స్టేషనుకి వెళ్లి పెహ్లూ ఖాన్ మరణవాంగ్మూలంలో పేర్కొన్నవాళ్లని అతడి ,పెహ్లూ ఖాన్ ,విడిచిపెట్టటం పట్ల పిల్లలను నేరస్తులుగా చిత్రీకరించటం పట్ల ఆ తరువాత ,మా నిరసనను తెలియచేసి అతడిని చంపేసిన చోట పూలు ఇలా చెయ్యటానికి .ఉంచుతామని చెప్పాం ఇప్పటివరకు ఎవరికీ అనుమతి ఇవ్వలేదని మూక హింసకి .పోలీసు అధికారులు చెప్పారు బలైన వ్యక్తుల శోకిస్తున్న కుటుంబాలకు కొంత స్వాంతనను ఇద్దామని బయలుదేరిన ని మూకహత్యకు గురైన వ్యక్తికికారవాన్ నివాళులు అర్పించకుండా ఎలా అడ్డుకుంటారని మేం వాదించాం.
Day 11	**పదకొండవ రోజు**
The eleventh day of the Karwan became one of unexpected confrontation and tension.	కారవాన్ పదకొండవ రోజున ఊహించని ఒత్తిడికి లోనయ్యింది ,వ్యతిరేకతకి.

The Alwar district administration again tried hard to persuade us to bypass Behror, where Pehlu Khan had been lynched on the highway. They did accept my request that we visit the Behror police station to ask the police a few hard questions about their investigations into the Pehlu Khan lynching. But they were resolute to not permit us to place flowers at the site at which he was lynched by a violent mob. The district officers who met me said that violent mobs had gathered with stones to block our passage. I remained determined. I told them that I was convinced that we could not allow a mob to violently block a small mission of love and solace.	రర్పెహ్లూ ఖాన్ హత్యకు గురైన బెహ్ జాతీయరహదారి వద్దకు మేం వెళ్లకుండా ఆపటానికి అల్వార్ జిల్లా ప్రభుత్వాధికారులు పెహ్లూ .మరొకసారి గట్టిగా ప్రయత్నించారు ఖాన్ హత్యలో పోలీసుల విచారణకి సంబంధించి కొన్ని ప్రశ్నలు అడగటానికి రర్ పోలీసు స్టేషనుకి వెళ్లనివ్వమన్న నాబెహ్ అయితే హింసాత్మక .విన్నపాన్ని మన్నించారు గుంపు హత్యకు పాల్పడిన స్థలానికి మాత్రం వెళ్లనివ్వకూడదని వాళ్లు పట్టుదలతో నన్ను కలిసిన జిల్లా అధికారులు .ఉన్నారు మమ్మల్ని అడ్డుకోటానికి హింసాత్మక గుంపులు ,ప్రేమ .రాళ్లతో గుమిగూడి ఉన్నారని చెప్పారు స్వాంతనను అందించటానికి పూనుకున్న చిన్న బృందాన్ని హింసాత్మక గుంపు అడ్డుకోవటాన్ని నేను అనుమతించనని వాళ్లకి చెప్పాను.
I spoke to my fine members of the Karwan. All the participants were united in their support of my decision to defy the orders of the administration; to place flowers at the place where Pehlu Khan had been lynched. I however said I was unwilling to put any of them into any danger, except the unavoidable possibility of the stoning of our bus. I therefore insisted that they remain at the bus, while I alone would go the place to place the flowers on behalf of the entire Karwan.	లోని ఇతర సభ్యులతో నేనుకారవాన్ ప్రభుత్వ ఆదేశాలను ధిక్కరించి .మాట్లాడాను పెహ్లూ ఖాన్ హత్యకు గురైన చోట పూలు ఉంచాలన్న నా నిర్ణయాన్ని సభ్యులందరూ అయితే .ఏకగ్రీవంగా సమర్ధించారు బస్సుమీద రాళ్లు వేస్తారేమో అన్నదానిని మినహాయించి వాళ్లని ఎటువంటి ప్రమాదంలో పడెయ్యటం నాకిష్టం లేదని వాళ్లు బస్సులోనే ,కాబట్టి .వాళ్లకి చెప్పాను కారవాన్ మొత్తం తరఫున ,ఉండాలని నేనొక్కడినే వెళ్లి పూలు పెట్టి వస్తానని చెప్పాను.

There was both tension but cheer and determination among my co-travellers in the Karwan. John Dayal, the senior most member of the Karwan, spoke movingly of the moral importance of taking this stand. Before we reached the police station, a small group of villagers in Barod village blocked the path of the Karwan. We found this was a group of people who had gathered at an early hour to greet us with rousing slogans, flower garlands and steaming morning tea. At that fraught moment, their gesture was all the more welcome. They made a few impromptu stirring speeches, including of the Hindu Sarpanch, about the importance of fighting the politics of hate that divides us.	లోని నా తోటి యాత్రికులలో ఒకింతకారవాన్ ఉత్సాహం కూడా ,ఒత్తిడితోపాటు పట్టుదల కారవాన్ యాత్రికులలో .కనిపించాయి అందరికంటే పెద్దవాడైన జాన్ దయాల్ ఈ నిర్ణయం తేసుకోవటంలోని నైతిక ప్రాముఖ్యిత .గురించి ఎంతో భావోద్వేగంతో మాట్లాడాడు మేం పోలీసు స్టేషను చేరుకోటానికి ముందే బారోద్ అనే గ్రామంలో ఒక చిన్న గుంపు ,నినాదాలతో .కి అడ్డుపడిందికారవాన్ వేడి వేడి టీతో మాకు ,పూలదండలతో స్వాగతం పలకటానికి అంత ఉదయమే వాళ్లు .అక్కడ గుమిగూడారని తరువాత తెలిసింది ఆ క్లిష్ట పరిస్థితిలో వాళ్ల చర్య ఎంతో బాగా అప్పటికప్పుడు కొంతమంది .అనిపించింది .స్ఫూర్తిదాయకమైన ఉపన్యాసాలు ఇచ్చారు మనల్ని విభజించే విద్వేషపూరిత రాజకీయాలను వ్యతిరేకించాలని ఆ ఊరి హిందూ సర్పంచ్ చెప్పాడు.
We then drove to the police station. The Additional Superintendent of Police and Additional District Magistrate were present there to answer our questions. The closure by the police of cases against men mentioned in Pehlu Khan's dying declaration, they said, was a decision by the state CID, and they could not comment on it. But I told them that it was they, the local police who registered criminal cases against the victims of the lynching, dubbing them criminals, immediately after they had been brutalised by a hate mob. I said it is the duty of the police to defend both the victim and truth, but asked why they let them down so badly? They had no answer.	మా .ఆ తరువాత పోలీసు స్టేషనుకి వెళ్లాం ప్రశ్నలకు సమాధానమివ్వవటానికి అడిషనల్ అడిషనల్ జిల్లా మాజిస్ట్రేటు అక్కడ ,పిఎస్ పెహ్లూ ఖాన్ మరణవాంగ్మూలంలో .ఉన్నారు పేర్కొన్న వాళ్లపై కేసు మూసెయ్యాలని సిఐడి దానిపై తాము ,నిర్ణయించందని .వ్యాఖ్యానించలేమని వాళ్లు చెప్పారు విద్వేషపూరిత గుంపు దాడి చేసిన తరువాత బాధితులను నేరస్తులుగా పేర్కొంటూ వాళ్లపై కేసులు నమోదు చేసింది వాళ్లేనని నేను సత్యాన్ని ,బాధితులను .చెప్పాను ఆ ,కాపాడవలసిన బాధ్యత పోలీసులది అని రెండింటినీ వాళ్లు ఎలా వదిలిపెట్టారని వాళ్ల దగ్గర సమాధానం లేదు .అడిగాను.

After we emerged from the police station, the administration again tried to dissuade me from the small journey of a few hundred yards to the spot at which I would place the flowers. They said that a furious mob had gathered there with stones and sticks and would cause me harm. I said I was prepared for it, and would not agree to discarding the plans of a floral tribute. I said I would go there alone as I did not want to risk any of my Karwan colleagues being attacked or hit by a stone. I told the policepersons that from my years of experience as a district officer, I knew that it would have been simple to prevent or disperse the small crowd of protestors armed with stones. The senior police officer answered me hotly, saying, 'they have the constitutional right to protest'. I answered – 'I am not sure that anyone has a constitutional right to protest with violence. But even if you so believe, then surely I have at least the same constitutional right to protest armed with nothing other than flowers'.	పోలీసు స్టేషను నుంచి బయటకు వచ్చిన తరువాత పూల నివాళి అర్పించటానికి కొన్ని వందల గజాలు నడిచివెళ్లకుండా అడ్డుకోటానికి అధికారులు మరొకసారి కోపంతో ఊగిపోతున్న .ప్రయత్నించారు రాళ్లతో గుమిగూడి ,గుంపు అక్కడ కర్రలు నాకు హాని జరుగుతుందని వాళ్లు ,ఉందని ,నేను అందుకు సిద్ధంగా ఉన్నానని .చెప్పారు .పూలు అర్పించకుండా ఉండనని చెప్పాను కారవాన్ యాత్రికులలో ఇతరులపై దాడి జరగటం ఇష్టం లేదు కాబట్టి అక్కడికి జిల్లా .నేనొక్కడినే వెళతానని చెప్పాను అదికారిగా అనేక సంవత్సరాలు పనిచేసిన అనుభవంతో రాళ్లతో ఉన్న చిన్న గుంపుని లేదా చెల్లాచెదురు చెయ్యటం ,అడ్డుకోటం తేలికేనని నాకు తెలుసునని పోలీసులకు ఒక సీనియర్ పోలీసు అధికారి .చెప్పాను నిరసన వ్యక్తపరచటానికి వాళ్లకి రాజ్యాంగపర' హింసతో' .ని కోపంగా చెప్పాడు'హక్కు ఉంద నిరసన వ్యక్తం చెయ్యటానికి ఎవరికీ హక్కు ఒకవేళ మీరు .లేదని అనుకుంటున్నాను ఉందని అనుకుంటే పూలు తప్పించి ఏమీ లేని నాకు కూడా నిరసన తెలియచెయ్యటానికి అని ',అదే రాజ్యాంగ హక్కు ఉంది బదులిచ్చాను.
I began to walk to the site, but the police physically blocked me. I then sat on the ground in a spontaneous dharna. They would have to either arrest me, or allow me to walk to the location and make my floral tribute. I sat for about half an hour, as they confabulated.	నేను ఆ ప్రదేశం వద్దకి నడవటం అయితే పోలీసులు నాకు ,మొదలుపెట్టాను నేను అప్పటికప్పుడు .అడ్డంగా నిలబడ్డారు వాళ్లు .ధర్నాగా కింద కూర్చుండిపోయాను నన్ను అరెస్టు చెయ్యాలి లేదా పూలతో నివాళి అర్పించటానికి నన్ను అనుమతించాలి.
Finally they relented.	చివరికి వాళ్లు ఒప్పుకున్నారు.

With two fistfuls of marigold flowers, and surrounded by a few policepersons, I walked the couple of hundred years to the spot where the ageing cattle trader Pehlu Khan had been cruelly lynched by a mob. It was a dirty nondescript stretch of a sidewalk. I knelt down there, and said, 'I am not a believer, so I cannot pray. But I believe in *insaniyat aur insaaf*- humanism and justice. Therefore, for humanism and justice, I place these flowers here. In memory not just of Pehlu Khan, but of hundreds of others like him who have fallen to hate violence across our land'.	కొంతమంది ,రెండు గుప్పిళ్ల బంతిపూలతో పోలీసులు చుట్టూ రాగా ఆ రెండు వందల గజాలు నడిచి ముసలివాడైన పశువుల ని గుంపు కూర్రంగావ్యాపారి పెహ్లూ ఖాన్ రోడ్డు పక్కన .చంపిన ఆ ప్రదేశానికి వెళ్లాను పాదాచారులు నడిచే ఆ ప్రదేశానికి ప్రత్యేకత నేను' ,నేను అక్కడ మోకరిల్లి .ఏమీ లేదు .దేవుడిని నమ్మను కాబట్టి ప్రార్థన చెయ్యలేను – లనుఇన్సాఫ్ ,సానియత్ఇన్ కానీ నేను కాబట్టి .న్యాయాలను నమ్ముతాను ,మానవత న్యాయాల కోసం ఈ పూలను ,మానవత పెహ్లూ ఖాన్ ఒక్కడే .ఇక్కడ ఉంచుతున్నాను కాకుండా అతడిలాగా ఈ దేశంలో విద్వేషపూరిత హింసకు బలైన వందలాది మందికి గుర్తుగా నివాళి అర్పిస్తున్నాను.'
I returned to the bus, and the police bundled us rapidly into the bus. As we drove past, the protesting men threw a few stones at the bus.	నేను బస్సు దగ్గరికి చేరుకోగానే పోలీసులు .మమ్మల్ని హడావిడిగా బస్సులోకి ఎక్కించారు మేం వెళ్లిపోతూ ఉండగా నిరసన తెలుపుతున్న వాళ్లు కొన్ని రాళ్లు మాపైన విసిరేశారు.
On the way, people of the small town Kothputli had planned a small welcome to the Karwan. But in the presence of the police, a bunch of young men arrived, tore down the banners and threw away the flowers, The police said they were helpless to stop them. The police then asked just two organisers to meet the bus outside the police station. I emerged with a couple of colleagues, and the policemen said we had only a couple of minutes. They handed over packets of packed breakfast, and a few men gathered. One of them took off his shoe to throw, as the bus drove away.	పుత్లి అన్న చిన్న గ్రామంలోదారిలో కోత్ కి స్వాగత కార్యక్రమం ఏర్పాటుకారవాన్ అయితే పోలీసులతోపాటు .చేశారు కొంతమంది యువకులు వచ్చి బ్యానర్లు వాళ్లని .పూలను విసిరేశారు ,చించివేసి ఆపటానికి తాము ఏమీ చెయ్యలేమని పోలీసులు తమ నిస్సహాయతను స్థానిక నిర్వాహకులలో ఇద్దరిని .వ్యక్తపరిచారు మాత్రమే పోలీసు స్టేషను బయట ఉన్న బస్సు ఒకరిద్దరు తోటి .దగ్గరకి రానిచ్చారు యాత్రికులతో నేను బస్సులోంచి బయటకు రెండు నిమిషాల కంటే ఎక్కువ .వచ్చాను .సమయం లేదని పోలీసులు చెప్పారు వచ్చినవాళ్లు మాకు అల్పాహార పొట్లాలు అంతలో కొంతమంది అక్కడికి .అందించారు బస్సు వెళ్లిపోతుండగా వాళ్లల్లో .వచ్చారు ఒకరు తన చెప్పు విసిరేశాడు.

The Karwan now had police escort vehicles both ahead and following its bus. It was only with this that the state administration would allow the Karwan to travel through Rajasthan. A sad day when a caravan of love can travel only with the protection of the police. We don't need or deserve protection; it is the bereaved families who we have met these days of the Karwan who the police should protect, but it is they who they fail so profoundly.	వెనక పోలీసు ,కి ఇప్పుడు ముందు₹కారవాన్ ఇవి ఉంటేనే రాజస్తాన్ .ఎస్కార్టు ఉంది గుండా ప్రయాణించటానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం పోలీసు రక్షణతో .అనుమతిని ఇస్తానంది మాత్రమే ప్రయాణం చెయ్యగలగటం ఈ ప్రేమ మేం రక్షణకు .యాత్రలో విచారకరమైన రోజ .మాకు రక్షణ అవసరం లేదు ,అర్హులం కాదు ఇప్పటివరకు కారవాన్ కలిసిన తమ సభ్యులను కోల్పోయిన కుటుంబాలకు పోలీసు అయితే ఆ విషయంలో .రక్షణ అవసరం పోలీసులు ఘోరంగా విఫలమయ్యారు.
Day 12	**పన్నెండవ రోజ**

Our first day in Rajasthan the Karwan was greeted in Behore, where Pehlu Khan had been lynched, with stones and footwear. The second day, in Ajmer, we were pelted instead with rose petals, as we marched for peace and love on a busy street with hundreds, singing and shouting slogans of the unity of people of all faith, and against hate. We were all overwhelmed with the numbers of people who joined the aman rally. We were greeted first by the local gurudwara. Several Christian priests and nuns also joined. As we walked, ordinary people on both sides of the road threw flowers on us. Some recited – *aman, aman, aman, aman* – like a chant. The rally ended resoundingly at the entrance to the historical Khwaja Moinuddin Chishthi Dargah, where we were greeted by the entire senior trustees of the Dargah. Rose petals fell from above, as they spoke about the importance of love and compassion, and how fitting that a Karwan of love should come to the shrine of a sufi saint who epitomised love and believed in the equality of all human beings.	లో మా మొదటి రోజున పెహ్లూరాజస్తాన్ ,లో మాకు చెప్పులురర్ని చంపేసిన బెహ్ఖాన్ రెండవ రోజున .రాళ్లతో స్వాగతం లభించింది ప్రేమలను కోరుతూ రద్దీగా ,లో శాంతిఅజ్మేర్ ఉన్న రోడ్ల వెంట వెళుతుంటే మాపై గులాబీ ఆ ఊరేగింపులో ద్వేషానికి .రేకులు విసిరారు అన్ని మతాల ఐకమత్యాన్ని ,వ్యతిరేకంగా పాటలు ,కోరుతూ నినాదాలు ఇచ్చారు ఈ శాంతి ప్రదర్శనలో అధిక .పాడారు సంఖ్యలో ప్రజలు పాల్గొనటం మాకు మొదటగా స్థానిక .సంతోషం కలిగించింది గురుద్వారా నుంచి మాకు స్వాగతం నన్స్ ,క్రైస్తవ మతగురువులు .లభించింది మేం .కూడా చాలామంది మాతో కలిశారు నడుస్తూ ఉంటే రోడ్డుకి రెండువైపుల నుంచి .సాధారణ ప్రజలు మాపై పూలు చల్లారు ,అమన్ ,కొంతమంది మంత్రంలాగా అమన్ .అమన్ అంటూ వల్లించసాగారు ,అమన్ చారిత్రిక ఖ్వాజా మొయినుద్దీన్ చిష్టి దర్గా ప్రవేశ ద్వారం వద్ద ఈ ఊరేగింపు దర్గా .విజయవంతంగా ముగిసింది ధర్మకర్తలందరూ అక్కడ మాకు స్వాగతం మానవులందరూ ,ప్రేమని .పలికారు సమానులని చాటిన సూఫీ సంతు ఆలయానికి ప్రేమను కోరుతూ జరుగున్న ఈ యాత్ర రావటం సముచితంగా ఉందంటూ సహృదయతల ప్రాముఖ్యతను ,వక్తలు ప్రేమ వివరిస్తుండగా పైనుంచి గులాబీ రేకులు పడ్డాయి.

The morning however was grim. We went for Dangawas village in Nagaur district, where 5 Dalits and one other man were brutally killed in an attack by the Jat landlords of their village. More than 40 years earlier, a family had mortgaged its land to a Jat landlord against a loan of 1500 rupees. But even after the loan was repaid, they did not allow them to occupy their land. They fought and finally won a long and expensive title battle for the land in the courts, but even then they refused to restore the land. They approached the village panchayat, which also refused to order possession for their land. The Dalit family finally occupied the land, built a house on it, and began to cultivate the fields. They were to live there for only 32 days.	అయితే ఆ ఉదయం కొంత గంభీరంగానే గ్రామ జాట్ భూస్వాములు .ఉంది అయిదుగురు దళితులను చంపేసిన నాగౌర్ జిల్లాలోని డంగావాస్ గ్రామానికి వెళ్లాం. 40 సంవత్సరాల క్రితం ఒక కుటుంబం 1500 .రూపాయలకు తన భూమిని తాకట్టు పెట్టింది అప్పు తిరిగి చెల్లించిన తరువాత కూడా ఆ .వాళ్లకి భూమిని తిరిగి అప్పగించలేదు కుటుంబం ఖర్చుతోకూడిన సుదీర్ఘ న్యాయపోరాటం చేసి విజయం సాధించినప్పటికీ వాళ్లకి భూమిని స్వాధీనం బాధిత కుటుంబం గ్రామ .చెయ్యలేదు పంచాయితీని ఆశ్రయించినప్పటికీ భూమిని అప్పగించమని ఆదేశాలు జారీచెయ్యటానికి చివరికి ఆ దళిత కుటుంబం .నిరాకరించింది అక్కడ ఇల్లు ,భూమిని చేజిక్కించుకుని భూములు సాగుచెయ్యటం ,కట్టుకుని అక్కడ వాళ్లు .మొదలుపెట్టారు 32 రోజులు మాత్రమే ఉన్నారు.

To teach them a lesson, on May 14, 2015, a mob of Jat men, armed with stones, daggers and firearms suddenly reached the fields thrashing the men and running over them in their tractors. We met the families of the bereaved men – who lost their sons, fathers, husbands, brothers in this way. They described the horror of that morning. Even women were dragged, stripped, and molested including by inserting sticks. Some women ran for safety to the roof of their house, but their attackers drove their tractors into the house, and its roof came crashing down. Three men died on the spot, and two more in the hospital. The attackers mutilated the bodies of the men who died there, gouging out their eyes and chopping off their legs. Many more were admitted with serious wounds from daggers, lashings and molestation, but the angry Jats broke into the hospital trying to kill the survivors there.	ఆ దళితులకు గుణపాఠం నేర్పటానికి 2015 మే 14,కత్తులు ,న జాట్ రైతులు రాళ్లు తుపాకులు పట్టుకుని ఒక్కసారిగా మగవాళ్ల .మీద దాడి చేసి వాళ్లని ట్రాక్టర్లతో తొక్కించారు ,భర్తలు ,తండ్రులు ,ఈ విధంగా కొడుకులు సోదరులు చనిపోయిన కుటుంబాలను ఆ రోజు ఉదయం జరిగిన .కలిశాం .దారుణాలను వాళ్లు వివరించారు ,మహిళలను కూడా ఈడ్చుకొచ్చి ,బట్టలూడదీసి దాడి చేశారు .మర్మావయవాల్లో కర్రలు చొప్పించారు కొంతమంది మహిళలు తమను తాము దాడులు ,కాపాడుకోటానికి ఇళ్లపైకి ఎక్కారు చేస్తున్నవాళ్లు ట్రాక్టర్లను ఇంటిలోకి పోనివ్వటంతో ఆ ఇళ్ల కప్పులు ముగ్గురు వ్యక్తులు .కూలిపోయాయి మరో ఇద్దరు ,అక్కడికక్కడే చనిపోయారు అక్కడ .ఆసుపత్రిలో చనిపోయారు చనిపోయినవాళ్ల కళ్లను దాడికి పాల్పడిన ,కత్తులు .కాళ్లు నరికేశారు ,వాళ్లు పీకేశారు దాడులతో తీవ్రంగా గాయాలపాలైన ,దెబ్బలు .చాలామందిని ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లారు అయితే కోపంతో ఊగిపోతున్న జాట్లు ఆసుపత్రిపై కూడా దాడి చేసి అక్కడ ఉన్నవాళ్లను చంపటానికి ప్రయత్నించారు.

The role of the police followed a standard pattern. They switched off their mobile phones, and did not come to the site for a full two hours. They registered murder charges for the killing of the sixth man, and also claimed that this slaughter was not a Dalit atrocity but just a land dispute. But the local Dalits were not cowed down. Organisations from across Rajasthan rose in solidarity with them. The case was transferred after a long struggle to the CBI, which absolved the Dalit victims from any criminal charges. However, they refused to acknowledge the role of the police in facilitating the massacre. The upper-caste villagers are united in boycotting the Dalit families, and therefore they have no work. Even members of their own Dalit caste, other Dalits and Muslims of the village are wary in supporting them. But we found their spirit unbroken, unwilling to be cowed down by caste hatred and violence. It was very brave of them to invite the Karwan to their own village and to speak of what they had suffered in a public meeting. Even women spoke out fiercely about their suffering.	.పోలీసుల పాత్ర అన్ని చోట్ల లాగానే ఉండింది వాళ్లు తమ సెల్ ఫోన్లను స్విచాఫ్ చేసుకుని రెండు గంటల తరువాత గానీ ఘటనాస్థలికి ఆరవ వ్యక్తి హత్యకి ఆరోపణలు .చేరుకోలేదు ఈ ఘర్షణలు ,నమోదు చేసుకున్నారు భూవివాదానికి సంబంధించినవే గానీ దళిత అత్యాచారానికి సంబంధించినవి కాదని అయితే స్థానిక దళితులు .పేర్కొన్నారు వాళ్లకి సంఘీభావంగా .భయపడిపోలేదు రాజస్తాన్ వ్యాప్తంగా అనేక సంఘాలు సుదీర్ఘ పోరాటం తరువాత .నిలబడ్డాయి అయితే ఈ .కేసుని సిబిఐకి బదిలీ చేశారు హత్యాకాండలో పోలీసుల సహకారాన్ని వాళ్లు గ్రామంలోని .గుర్తించటానికి నిరాకరించారు పైకులాల వాళ్లందరూ కలిసికట్టుగా దళిత కుటుంబాలను బహిష్కరించటంతో వాళ్లకి ఆ దళిత కులానికి .పని లేకుండా పోయింది ,ఇతర దళితులు ,చెందిన వాళ్లు ముస్లిములు కూడా వాళ్ల పక్షాన అయినా .నిలబడటానికి భయపడుతున్నారు .గానీ వాళ్లు నీరుకారిపోలేదని మేం గుర్తించాం హింసలకు లొంగిపోకుండా ,కుల విద్వేషం నివాళ్లు కారవాన్ .వాళ్లు గట్టిగా నిలబడ్డారు తమపై జరిగిన ,తమ గ్రామానికి ఆహ్వానించి దారుణాలను బహిరంగ సభలో చెప్పిన వాళ్ల మహిళలు కూడా తమ .ధైర్యాన్ని మెచ్చుకోవాలి కష్టాల గురించి ధైర్యంగా చెప్పారు.

In the evening, in Kekri village of Bhilwada, we encountered a very different kind of hate violence. This was the unspeakably cruel killing of a woman by accusing her of being a witch or *daayan*. Her drunkard husband died, and even as they were mourning his death, his elder brother also died. During the prayers after their ashes had been immersed, her husband's 25 year old niece and another relative the same age, went into a trance, saying that they were possessed by the deity Bheruji. In this trance, they said that the widowed woman was a witch. To exorcise her, they demanded that she be forced to eat human excreta, hot embers be placed in her feet, palms and eyes, and she should be stripped and forced to run outside the house. Even as she screamed in pain and shame, the two women and some other men of her family held her down and subjected her to all these tortures. She pushed her face into a tray of burning embers. Her terrified teenaged son could not bear to see his mother naked and locked himself into a room, and hid himself under a blanket. No neighbour intervened. The next night she died, and the village cremated her in the early hours of the morning hurriedly the police could be informed. The village panchayat met, and imposed a small fine of 2500 rupees on her killers, asked them to take a bath at Pushkar, and closed the matter. There the matter would have rested, except for the intervention of a	వాడాలోని కేక్రీ గ్రామంలోఆ సాయంత్రం భిల్ మరొక రకమైన విద్వేషపూరిత హింసను (డాయన్) ఒక మహిళను మంత్రగత్తె .చూశాం .అని పేర్కొని చాలా దారుణంగా చెంపేశారు ఆ .ఆమె తాగుబోతు భర్త చనిపోయాడు విచారంలో ఉండగానే ఆమె బావగారు కూడా వాళ్ల బూడిదను నీళ్లల్లో .చనిపోయారు కలపిన తరువాత పూజలు చేస్తున్న సమయంలో 25 అదే ,ఏళ్ల ఆమె మేనల్లుడు వయస్సు ఉన్న మరొక బంధువు భేరూజి దేవత ఆవహించిందంటూ పూనకంలోకి ఈ పూనకంలో ఆ విధవ .వెళ్లిపోయారు ఆమెకు .మహిళ ఒక మంత్రగత్తె అని చెప్పారు పట్టిన దెయ్యాన్ని వదిలించటానికి ఆమెతోటి ఎర్రగా కాలిన ,మానవ మలం తినిపించాలని కళ్ల ,అరచేతులు ,బొగ్గులను ఆమె పాదాలు బట్టలూడదీసి ఇంటి ,మీద ఉంచాలని ,బాధతోటి .బయట పరిగెత్తించాలని చెప్పారు సిగ్గుతోటి ఆమె అరుస్తూ ఉన్నప్పటికీ ఆమె ,కుటుంబంలోని ఇద్దరు మహిళలు మరికొంతమంది పురుషులు ఆమెను .పట్టుకుని ఈ దారుణాలన్నిటికీ ఒడిగట్టారు నిప్పుకణికలు ఉన్న పళ్లెంలోకి ఆమె ముఖాన్ని తల్లిని నగ్నంగా చేసి హింసిస్తున్నది .నెట్టారు చూడలేక ఆమె కౌమార వయస్సు కొడుకు దుప్పటి కింద ,గదిలోపల గడియపెట్టుకుని ఇరుగుపొరుగు వాళ్లెవ్వరూ .దాక్కున్నాడు ఆ మరునాడు రాత్రి ఆమె .జోక్యం చేసుకోలేదు పోలీసులకు సమాచారం .చనిపోయింది అందటానికి ముందే గ్రామస్తులు ఆమె శవాన్ని గ్రామ పంచాయితి .దహనం చేశారు సమావేశం అయ్యి చంపినవాళ్లకి 2500 పుష్కర స్నానం ,రూపాయల జరిమానా వేసి .చెయ్యమని చెప్పి చేతులు దులిపేసుకుంది అయితే ,విషయం అక్కడితో అంతమయ్యేదే చదువుకున్న ఒక బంధువు ఎంతో ధైర్యంతో ఈ విషయం .ఈ విషయాన్ని బయటపెట్టాడు ,తెలిసిన తరువాత కుటుంబ కోపానికి వెలివేసారన్నదానికి భయపడకుండా

We spoke to her teenaged son. He was clearly still intensely traumatised. He said he wanted to speak to us about how his mother was killed, but he spoke in an emotionless monotone.	కౌమార వయస్సులోని అతడి కొడుకుతో అతడు ఇప్పటికీ ఆ గాయం .మాట్లాడాం తన తల్లిని ఎలా చంపారో .నుంచి కోలుకోలేదు కానీ అతడి స్వరంలో ,మాతో చెప్పాడు ఎటువంటి ఉద్వేగం కనబడలేదు.
We were reminded that the targets of hate violence today are not just religious minorities and Dalits. They also include women, especially single and low-caste women. The incredible cruelty and medieval horror of the way she was killed – by irrationalism and misogyny – left us all shaken and stunned.	,విద్వేషపూరిత హింసకు ఈ రోజు దళితులు ,అల్పసంఖ్యాక వర్గాల వాళ్లే కాదు మహిళలు కింది కులాల వాళ్లు ,ప్రత్యేకించి ఒంటరి ,మూఢనమ్మకం .కూడా బలి అవుతున్నారు మహిళల పట్ల ద్వేషంతో మధ్యయుగాల నాటి క్రూరత్వంతో ఆమెను దారుణంగా చంపిన ,విధానం మమ్మల్నందరినీ కదిలించి వేసింది దిమ్మరపోయేలా చేసింది.
Day 13	**పదమూడవ రోజు**
We had arrived late the night earlier at Bhilwada in Rajasthan, where the Karwan had reached late the night before. Many people still waited for us although we reached only at 10 at night, and spoke to us of the mounting communal divisions and tensions in Bhilwada. The day began with a short aman rally through the streets of Bhilwada. The rally concluded at the statue of Dr Ambedkar, where we recalled his emphasis on fraternity or a shared sisterhood and brotherhood as being fundamental to democracy and our constitution., We drove to Udaipur, where once again many citizens had gathered to greet the Karwan.	వాడాకిలోని భిల్ముందు రాత్రి రాజస్తాన్ మేం .ఆలస్యంగా చేరుకుంది కారవాన్ వచ్చేటప్పటికి రాత్రి 10 గంటలు దాటినప్పటికీ మాకోసం చాలామంది వేచి వాడాలో మతాల మధ్యభిల్ .ఉన్నారు ఉద్రిక్త పరిస్థితుల ,పెరుగుతున్న అంతరాలు వాడాఆ రోజు భిల్ .గురించి వాళ్లు చెప్పారు వీధులలో చిన్న శాంతి ఊరేగింపుతో .ఆ ఊరేగింపు డా .మొదలయ్యింది .అంబేద్కర్ విగ్రహం వద్ద ముగిసింది మన రాజ్యాంగానికి ,ప్రజాస్వామ్యానికి సౌభ్రాతృత్వం ఎంతో ముఖ్యమన్న అతడి అక్కడి నుంచి .మాటలను గుర్తుచేసుకున్నాం అక్కడ కూడా .కి వెళ్లాంపూర్ఉదయ్ చాలామంది మాకు స్వాగతం పలికారు.

We left after lunch for Gujarat. Just across the border, we arrived in a small impoverished tribal village Kotdaghadi in Sabarkantha district. Just over four months earlier, this remote village was the site of incredible horror, once again in the name of the gentle cow.	కిమధ్యాహ్న భోజనం తరువాత గుజరాత్ కంటసరిహద్దులోని సబర్ .బయలు దేరాం గిరిజన ,జిల్లాలోని కొట్డాఘడి అన్న పేద నాలుగు నెలల క్రితం .గ్రామానికి చేరుకున్నాం ఈ మారుమూల గ్రామంలో సాధువైన గోవు పేరు మీద నమ్మశక్యం కాని దారుణం జరిగింది.
On 2 May 2017, the police claimed that someone had reported that a cow was killed in the village. The report filed by the police states that they rushed to the spot and found five men gathered around a recently slaughtered bull. In their FIR they designates the bull as *gauvansh* or cow progeny. The FIR describes in graphic detail over several pages the condition of the 'murdered' bull, the cut on his neck, a horn severed, his body cut in two parts, and half the body's skin severed from the body, with dried blood all around. It says that it found next to the body of the dead bull a *tarazu* or weighing balance, an axe and knives. Four of the men are said to have run away after a chase.	2017 మే 2న గ్రామంలో ఒక ఆవుని చంపారని ఎవరో ఫిర్యాదు చేశారని పోలీసులు పోలీసులు హుటాహుటిన .అంటారు అక్కడికి చేరుకునేసరికి అప్పుడే చనిపోయిన ఎద్దు చుట్టూ అయిదుగురు మనుషులు .ఉన్నారని పోలీసు నివేదికలో ఉంది లో ఎద్దుని గోసంతానం అనిఎఫ్ఐఆర్ లో చాలా పేజీలున్న ఎఫ్ఐఆర్ .పేర్కొన్నారు దాని – చనిపోయిన ఎద్దును వివరించారు ఒక కొమ్ము విరిచేసి ,మెడ మీద గాయం ఉంది సగ ,శరీరం రెండుగా చేసి ఉంది ,ఉంది చుట్టూ రక్తం ,భాగం చర్మం వలిచి ఉంది ,ఎద్దు శవం పక్కన తక్కెడ .గడ్డకట్టి ఉంది .కత్తులు ఉన్నాయని పేర్కొన్నారు ,గొడ్డలి పోలీసులు పట్టుకోబోయేసరికి నలుగురు పారిపోయారు.

The police managed to catch one of the men, a Dalit Lebabhai Bhambhibhai, and arrested him for the alleged crime of cow (progeny) slaughter. Lebabhai pleaded that he had not killed the bull; he did not slaughter cows or trade in their meat. His caste determined vocation since he was a boy was only to skin dead cows. That day he was skinning a bull that was already dead. But the police insisted that he was lying, and beat him up brutally. He complained later to the courts that the police demanded two lakh rupees from him to spare him his life and give him freedom. His family was able to raise one lakh rupees but that was not enough.	దళితుడైన లెబభాయి భంభిభాయిని పట్టుకోగలిగి అతడి మీద గోహత్య నేరాన్ని తాను ఆ ఎద్దును .నమోదు చేశారు అతడు ఆవులను చంపే పనిలో ,చంపలేదని ఆ మాంసం వ్యాపారంలో కాని లేనని ,కాని అతడి కలవృత్తి .మొత్తుకున్నాడు .చనిపోయిన పశువుల చర్మం వలవటం .అతడు చినప్పటినుంచి ఆ పని చేస్తున్నాడు ఆ రోజు కూడా చనిపోయిన ఎద్దు చర్మాన్ని కానీ అతడు అబద్ధం .వలుస్తున్నాడు చెబుతున్నాడని పోలీసులు అతడిని అతడిని ప్రాణాలతో .దారుణంగా కొట్టారు వదిలిపెట్టటానికి పోలీసులు రెండు లక్షల రూపాయలు అడిగారని ఆ తరువాత అతడు అతడి కుటుంబం .కోర్టులో ఫిర్యాదు చేశాడు ఒక లక్ష రూపాయలు పోగుచెయ్యగలిగింది కాని అది సరిపోలేదు.
Later they picked up a 55 year old Adivasi farmer Kodarbahi Gamar, and two Muslim men Imambhai and Shabbirbhai. The men were pitilessly beaten by the police. One of them, Kodarbhai, died from this beating.	ఆ తరువాత పోలీసులు 55 సంవత్సరాల ,నిభాయి గమార్ఆదివాసి రైతు కోదర్ భాయి అనే ఇద్దరుషబ్బీర్ ,ఇమాంభాయి వాళ్లని .ముస్లిములను పట్టకున్నారు ఈ దెబ్బలకి వాళ్లల్లో .దారుణంగా కొట్టారు భాయి చనిపోయాడుకోదర్.
We met Kodarbahi's widow Shanthaben in her small earth home. Her husband that morning was sleeping in his fields. Early morning half a dozen policemen suddenly arrived at her home mercilessly thrashing her husband. She screamed, pleading with them to let him go. The policemen pulled her harshly by her arm. and asked her to look at her husband's face one last time. She should then prepare for his funeral.	ని ఆమె చిన్నభాయి భార్య శాంతాబెన్కోదర్ ఆ రోజు ఆమె భర్త .పూరిగుడిసెలో కలిశాం ఆరుగురు .పొలంలో పడుకుని ఉన్నాడు పోలీసులు అతడిని దారుణంగా కొడుతూ అతడిని .ఇంటికి తీసుకొచ్చారు .వదిలిపెట్టమని ఆమె మొరపెట్టుకుంది అడ్డుపడుతున్న ఆమెను లాగేసి చివరిసారిగా తరువాత ,భర్త ముఖం చూసుకోమని కర్మకాండలకు ఏర్పాట్లు చేసుకోమని పోలీసులు చెప్పారు.

They then dragged the man outside the home, beating him viciously with a belt and batons all the way to the village centre. Her grown sons and other villagers said that they thrashed him so badly as a crowd watched that he soiled his clothes with his excreta and urine. They then drove him to another village 20 kilometres away, and again on the village square harshly thrashed him in the same way. These public lashings seemed designed as deliberate public spectacles of a man accused of killing a cow. This display had everything in common with a lynching. Except that it was done by lawless men in uniform rather than by hate mobs.	లాఠీలతోటి దారుణంగా కొడుతూ ,బెల్టుతోటి అందరూ .అతడిని ఊరి మధ్యకి తీసుకెళ్లారు చూస్తూ ఉండగా అతడిని తీవ్రంగా కొట్టటంతో రెంటికి ,అతడు బట్టల్లోనే ఒకటికి ఎదిగిన ,చేసుకున్నాడని అతడి భార్య తరువాత అతడిని .కొడుకులు చెప్పారు 20 కిలోమీటర్ల దూరంలోని మరో గ్రామానికి తీసుకెళ్లి రచ్చబండ దగ్గర మళ్లీ తీవ్రంగా ఆవుని చంపిన వ్యక్తికి ఏమవుతుందో .కొట్టారు తెలియచెయ్యటానికే ఇలా బహిరంగంగా .మూకహత్యకీ దీనికి తేడా ఏమీ లేదు .కొట్టారు అయితే ఈ హత్యని గుంపు కాకుండా చట్టాన్ని గౌరవించని యూనిఫారంలోని వ్యక్తులు చెయ్యటమే తేడా.
The police then drove him to the police station. That evening, Kodarbhai rang his neighbour from the police station to call his son. He sobbed as he spoke to his son on the phone, 'I have been beaten so badly. I cannot walk. I feel sick all the time. They hit me with a belt on my head. They say that they will let me go if we pay them 4 lakh rupees. Mortgage our land, get this money to the police station as soon as you can. I will not live otherwise'.	ఆ తరువాత పోలీసులు అతడిని పోలీసు ఆ సాయంత్రం .స్టేషనుకు తీసుకెళ్లారు భాయి పోలీసు స్టేషను నుంచి పక్కింటికొదర్ ,వ్యక్తికి ఫోను చేసి కొడుకుతో మాట్లాడాడు నేను నడిచే పరిస్థితిలో .నన్ను బాగా కొట్టారు' బెల్టుతో .నాకు ఏమాత్రం బాగాలేదు .లేను నాలుగు లక్షల .నెత్తిమీద కొట్టారు రూపాయాలు ఇస్తేనే నన్ను వదిలిపెడతామని పొలం తాకట్టుపెట్టి ఆ డబ్బు .అంటున్నారు .సాధ్యమైనంత తొందరగా తీసుకుని రండి లేకపోతే నేను బతకను.'

His sons desperately set about immediately trying to mortgage their land with a richer landed neighbour. But the next night, their neighbour got another call, this time from the police, that Kodarbhai had been admitted to a hospital in Ahmedabad. A group of villagers hired a taxi to the hospital. There they found him critical, surrounded by tubes. The next day he died.	ఒక భూస్వామికి భూమి తాకట్టుపెట్టానికి మరునాడు .అతని కొడుకులు ప్రయత్నించారు రాత్రి వాళ్ల పొరుగింటి అతనికి మళ్లీ ఫోను అయితే ఈసారి పోలీసులు .వచ్చింది భాయిని అహ్మదాబాదులో నికొదర్ .ఆసుపత్రిలో చేర్పించామని చెప్పారు గ్రామస్తులు కొంతమంది టాక్సీ మాట్లాడి అక్కడ అతడు అనేక .ఆసుపత్రికి వెళ్లారు ఆ .గొట్టాలతో చాలా దారుణ స్థితిలో ఉన్నాడు మరునాడు అతడు చనిపోయాడు.
Shanthaben repeated the story of this horror to us. Her husband had never done any work even remotely connected with the slaughter or skinning of cows. They had two local cows, that gave them only enough milk for their tea. He worked on his farms, and as labour for the rest of the year. She could not understand why the police had accused him of killing a cow, and had killed him for it. Her husband had left behind eleven children, the youngest five years old, the oldest in his thirties. She did not know how she would now raise her children alone in the world.	ఈ దారుణాన్ని శాంతబెన్ మాకు వాటి ,ఆవులను చంపటం .వివరించింది చర్మం వలవటానికి సంబంధించి తన భర్త వాళ్లకి టీకి .ఎప్పుడూ ఏ పనీ చెయ్యలేదు సరిపడా పాలిచ్చే రెండు దేశీ ఆవులు ,అతడు సొంత భూమి సాగుచేస్తూ .ఉన్నాయి .కూలి పనికి వెళుతూ జీవనం సాగిస్తున్నాడు అతడు ఆవుని చంపాడన్న అభియోగం మోపి పోలీసులు అతడిని ఎందుకు .చంపేశారో ఆమె అర్థం చేసుకోలేకపోతోంది .ఆమెకు పదకొండు మంది పిల్లలు అందరికంటే చిన్నవాడికి అయిదేళ్లు కాగా అందరిలోకి పెద్దవాడు ముప్పైలలో పిల్లలను ఒంటరిగా ఎలా పెంచాలో .ఉన్నాడు ఆమెకు తెలియటం లేదు.
'Our life is worth less than a cow', she wept. 'Our life is that of a dog'.	'మా .మా జీవితం ఒక ఆవుపాటి చెయ్యలేదు ',బతుకు కుక్క కంటే హీనమైపోయింది అంటూ ఆమె ఏడ్చింది.

This was like a perverse parody of a morality play. One Adivasi, one Dalit, and two Muslims, all charged by the police to have killed a cow, who was not a cow, but a bull. All thrashed brutally by the police, who extorted blood money as the price to stay alive. One of them beaten and humiliated ruthlessly and publicly, in the style of public lynching, so severely that he dies.	ఒక .ఇది ఒక వ్యంగ్య నీతి కథలాగా ఉంది ,ఒక దళితుడు ,ఎద్దు చనిపోతే ఒక ఆదివాసీ ఇద్దరు ముస్లిములపై గోహత్య నేరాన్ని ,వాళ్లందరినీ దారుణంగా కొట్టారు .మోపారు .బతికి ఉండాలంటే డబ్బులివ్వాలని అన్నారు వాళ్లల్లో ఒకడిని మూకహత్యలో మాదిరి దారుణంగా కొట్టటంతో ,బహిరంగంగా చనిపోయాడు.
Truly ours has become a country in which the lives of Adivasis, Dalits, and Muslims are worth less than that of a cow.	నిజంగానే మన దేశంలో ప్రస్తుతం ముస్లిముల ,దళితులు ,ఆదివాసీలు జీవితాలు ఒక ఆవుపాటి చెయ్యటం లేదు.
Day 14	**పద్నాల్గవ రోజు**
The Karwan is approaching its final days. The team of travellers is feeling a weariness not just of body but of the soul, from bearing testimony to so much hate, cruelty and oppression in state after state. And yet we remind ourselves over and over again that even though it is so gruelling to deal with just listening to stories of hate violence; we must be always mindful that it is infinitely harder for families that have to live with and endure the loss of loved ones to hate violence, living every day with memories and persisting everyday realities of hate, supported by the state.	ఈ .కారవాన్ చివరి రోజులలోకి చేరుకుంది యాత్ర చేస్తున్నవాళ్లు శారీరికంగానే కాకుండా ,కూర్రత్వం ,వివిధ రాష్ట్రాలలో ద్వేషం అణచివేతల గాథలు విన్న తరువాత ఈ .మానసికంగా కూడా అలసిపోయారు విద్వేషపూరిత హింస గురించి వినటమే ఇంత దారుణంగా ఉంటే దానికి తమ రాజ్యం ,కుటుంబ సభ్యులను కోల్పోయి అండతో రోజూ కొనసాగే ద్వేషాన్ని గుర్తు చేసుకుంటూ ఆ జ్ఞాపకాలతో బతకటం ఇంకా ఎంత దారుణంగా ఉంటుందోనని చెప్పుకునేవాళ్లం.

Today, the Karwan visited the family of Mohammed Ayub, an auto rickshaw driver who was lynched by gau rakshaks or cow vigilantes a year ago. His family had observed the first anniversary of his death just a day before our visit. They were just two brothers, Ayub the elder of the two. Their father was an alcoholic, and lived away from home, paying nothing for their upkeep. Their mother raised them with great hardship, working as a domestic helper. The two boys dropped out of school early to support their mother and sister. Ayub had married, and had two children.	ఈ రోజు కారవాన్ ఆటో డ్రైవరు అయిన మొహమ్మద్ ఆయుబ్ కుటుంబాన్ని ఒక సంవత్సరం క్రితం .సందర్శించింది మేం .గోసంరక్షకులు అతడిని చంపేశారు వెళ్లటానికి కొన్ని రోజులు ముందు ఆ కుటుంబం ఇద్దరు .అతడి సంవత్సరీకం జరిపింది తండ్రి .అన్నదమ్ములలో ఆయుబ్ పెద్దవాడు మద్యానికి బానిసయ్యి కుటుంబ పోషణకు ఇళ్లల్లో పనిచేస్తూ.డబ్బులు ఇచ్చేవాడు కాదు ఎంతో కష్టపడి అతడి తల్లి వాళ్లని పెంచి అక్కకి సహాయంగా ,తల్లికి .పెద్దచేసింది ఉండటానికి పిల్లలిద్దరూ మధ్యలోనే బడి కి పెళ్లిఆయుబ్ .చదువులు మానేశారు ఇద్దరు పిల్లలు ,అయ్యింది.
Before Bakra-eid last year, he decided to earn some extra money for his family by transporting animals from neighbouring Rajasthan. They were returning from Rajasthan with some cattle in a pick-up, when a group of around eight gau rakshaks chased his vehicle in cars and on motor-cycles. They speeded as fast as they could, but the vigilantes pursued them hotly, overtook them and blocked their path on the highway. The driver and other loader managed to make good their escape. But the gau rakshaks caught up with him. The fell upon him, pounding and pulping him until he was knocked unconscious. They then left him in the middle of the road, hoping that he would be run over, and his death thought to result from an accident instead of lynching,	కి ముందు పక్కపోయిన సంవత్సరం బక్రీద్ రాష్ట్రమైన రాజస్తాన్ నుంచి పశువులను రవాణా చెయ్యటం ద్వారా కొంచెం ఎక్కువ డబ్బులు సంపాదిద్దామని అతడు వాహనంలో కొన్ని పశువులతో .అనుకున్నాడు ఆ .వాళ్లు రాజస్తాన్ నుంచి తిరిగి వస్తున్నారు మోటరుసైకిళ్ల మీద ,సమయంలో కార్లు వాళ్ల ,గోసంరక్షకులు వాళ్లను వెంబడించారు .వాహనాన్ని దాటి రోడ్డుకి అడ్డంగా పెట్టారు మరొక వ్యక్తి పారిపోయారు కాని ,డ్రైవరు .ని గోసంరక్షకులు పట్టుకున్నారుఆయుబ్ ,స్పృహ తప్పేవరకు అతడిని కొట్టారు ఆ తరువాత .పిడిగుద్దులు కురిపించారు అతడిని రోడ్డు మధ్యలో వదిలేసి మూకహత్యగా కాక రోడ్డు .వెళ్లిపోయారు ప్రమాదంలో చనిపోయాడని అనుకుంటారని వాళ్లు భావించారు.

Fortunately a police patrol jeep found him, and admitted him to hospital. The family showed us a photograph of Ayub in his hospital bed. His face and every limb seemed pulverised. He fought for three days before he died.	,పోలీసు గస్తీ వాహనం అతడిని చూసి ఆసుపత్రి మంచం .ఆసుపత్రిలో చేర్చింది మీద ఉన్న ఆయుబ్ ఫొటోని .కుటుంబసభ్యులు మాకు చూపించారు చేతులు గాయాలతో ,కాళ్లు ,అతడి ముఖం మూడు రోజులు .నిండిపోయి ఉన్నాయి పోరాడి అతడు చనిపోయాడు.
In what is almost a rule in every state that we visited, the police first registered criminal charges against the victim Ayub, charging him with violations of the severe law in the state prohibiting cow slaughter. A second FIR they filed against him for rash driving. A third FIR they filed against an anonymous mob for attacking Ayub. But the family and other human rights activists had seen CCTV pictures from cameras in shops and homes near the highway, which established clearly the identities of the gau rakshaks who lynched Ayub.	మేం సందర్శించిన అన్ని రాష్ట్రాలలో లాగానే ఇక్కడ కూడా పోలీసులు ముందుగా గోహత్య నిషేధ చట్టాన్ని ఉల్లంఘించినందుకు వేగంగా .ఆయుబ్ మీద కేసు నమోదు చేశారు వాహనాన్ని నడుపుతున్నాడని అతడి మీద .రెండవ ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేశారు గుర్తించని గుంపు ఆయుబ్ మీద దాడి చేసిందని మూడవ ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు ని చంపినఅయితే ఆయుబ్ .చేశారు ,గోసంరక్షకుల దృశ్యాలను దుకాణాలు జాతీయ రహదారిలోని సిసిటీవిలలో చూసిన మానవ హక్కుల ,కుటుంబ సభ్యులు కార్యకర్తలు వాళ్లను స్పష్టంగా గుర్తించారు.

After he died in hospital, seniors of his community mobilised a crowd of over a thousand people surrounded the hospital, refusing to accept the boy's body until their FIR which accepted that Ayub was killed by lynching and that this lynching was not by an anonymous mob but by a small group of motivated gau rakshaks. They protested that there were a number of CCTV cameras in the area which had captured their faces, and the supporters of the family had identified the men. The police held off for as long as they could, but the protesting crowd swelled and just would not budge. There were many negotiations, and the police secretly shifted the boy's body to their home. But Ayub's family would not still relent from their demands. They added that they wanted the men arrested in a maximum of a couple of days. The police finally gave in to all of these demands. A new FIR was filed, of murder under Section 302 of the IPC, of a targeted lynching by named gau rakshaks. The family finally tearfully lowered the body of their loved one under the earth, and made its last offering to it of soil. The gau rakhaks whose faces were recorded by CCTV were arrested. But they were released on bail, granted in appeal by the High Court.	తెలయునివాళ్లు కాక గుర్తించిన గోసంరక్షకులు ఎఫ్ఐఆర్ ,ని కొట్టి చంపారనిఆయుబ్ నమోదు చేసేవరకు శవాన్ని తీసుకెళ్లం అని వెయ్యిమంది దాకా ముస్లిములు ఆసుపత్రి ఆ ప్రాంతంలో .వద్ద చేరి నిరసనకు దిగారు ,చాలా సిసిటీవి కెమేరాలు ఉన్నాయని ఇతరులు హంతకుల ,కుటుంబ సభ్యులు పోలీసులు .ముఖాలను గర్తించారని చెప్పారు కానీ .సాధ్యమైనంత సేపు తాత్సారం చేశారు ,నిరసనకారులు అక్కడినుంచి కదలలేదు ఒకవైపున .పైగా వాళ్ల సంఖ్య పెరుగుతోంది చర్చలు జరుగుతంటే ఇంకోవైపున పోలీసుల ఆయుబ్ శవాన్ని రహస్యంగా అతడి ఇంటికి అయినా ఆయుబ్ కుటుంబ .తరలించారు .సభ్యులు తమ పట్టు వదిలిపెట్టలేదు నిందితులను రెండు రోజులలో అరెస్టు చివరికి పోలీసులు .చెయ్యాలని కోరారు గోసంరక్షుల పేర్లు .వీటన్నిటికి అంగీకరించారు పేర్కొంటూ మూక హత్యకు పాల్పడినందుకు ఐపిసి లోని 302 సెక్షన్ కింద హత్యా నేరం .కింద కొత్త ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చేశారు దాంతో కుటుంబసభ్యులు అతడి శవాన్ని .గోతిలోకి దించి కన్నీళ్లతో మట్టి వేశారు సిసిటీవిలలో నమోదైన గోసంరక్షకులను అయితే హైకోర్టులో లభించిన .అరెస్టు చేశారు బెయిలుతో వాళ్లు విడుదలయ్యారు.

Of all the families we met in this long Karwan, this one had been the most successful in fighting the consistent and shameful attempts of state administrations everywhere to protect the men who lynched, and criminalise the victims. The long and courageous battles for justice for the survivors of the 2002 communal massacre in Gujarat had set new traditions of human rights resistance by survivors of hate violence against their attackers protected by malevolent and communal state administrations. There has not been any lynch attacks in the name of the cow in the year since Ayub's lynching, and they and we speculate that the charging and arrest of the gau rakshaks who murdered Ayub deterred other hate adventurers in ways that they are not deterred in any other of the states which we visited.	మూకహత్యలకు పాల్పడిన వాళ్లను బాధితులపైనే నేరాలు మోపే ,కాపాడుతూ ప్రభుత్వాల సిగ్గుమాలిన చర్యలను పట్టువదలకుండా వ్యతిరేకించగలుగుతున్న కుటుంబాన్ని మేం కలవటం ఇదే. 2002 ధైర్య ,గుజరాత్ మత మారణకాండపై సుదీర్ఘ నుండి మతతత్త్వ ప్రభుత్వ రక్షణ పోరాటం పొందుతున్న దాడికి పాల్పడిన వాళ్లపై విద్వేషపూరిత దాడులకు గురైనవాళ్లు పోరాటం చెయ్యటానికి స్ఫూర్తిని ని చంపేసినఆయుబ్ .పొందుతున్నారు తరువాత సంవత్సర కాలంలో గోసంరక్షణ .పేరుతో ఎటువంటి మూకహత్యలు జరగలేదు ,ఆయుబ్ హంతకులను అరెస్టు చేసి అభియోగాలు నమోదు చెయ్యటంవల్లనే ఎవరూ అత్యుత్సాహానికి పోవటంలేదని మేం మేం సందర్శించిన .అనుకుంటున్నాం మిగిలిన రాష్ట్రాలలో ఇలా జరగలేదు.
The FIR of murder against the gau rakshak killers of Ayub offered some solace to Ayub's grieving mother, his young widow, his brother and sister. But a year later, they could not still come to terms with the brutality with which their loved had been snatched away from them and from life.	హంతకులైన గోసంరక్షకులపై హత్యా నేరం కింద ఎఫ్ఐఆర్ నమోదు చెయ్యటం ,దుఃఖంలో ఉన్న ఆయుబ్ తల్లికి చెల్లెలకి ,తమ్ముడికి ,విధవరాలైన భార్యకి తమ ,జీవితం నుంచి .కొంత ఊరటనిచ్చింది నుంచి అతడిని అంత క్రూరంగా వేరుచెయ్యటాన్ని మాత్రం ఒక సంవత్సరం గడిచినా వాళ్లు అర్థం చేసుకోలేక పోతున్నారు.
Day 15	**పదిహేనవ రోజ**

In our third day in Gujarat, we drove to the site of a communal conflagration earlier this year that has barely registered in the national consciousness, but which led to one death, several injuries and the burning of 140 houses. We drove to the village Vadavali in district Patan, and sat with Naseem Ben, the widow of the Ibrahim who had been killed in the violence.	లో మూడవ రోజున సంవత్సరంగుజరాత్ క్రితం మతకలహాలు చెలరేగిన ప్రదేశానికి జాతీయ దృష్టికి రాని ఈ ఘటనలో .వెళ్లాం 140 చాలా ,ఇళ్లు తగలబడిపోయాయి .ఒకరు చనిపోయారు ,మంది గాయపడ్డారు పటాన్ జిల్లాలోని వడవలి గ్రామానికి వెళ్లి హింసాకాండలో చనిపోయిన ఇబ్రహీం భార్య ని కలిశాంనసీం బెన్.
The official story was that the 'riot' arose from an altercation between students of different faiths. A Rajput boy was seated next to a Muslim student as they wrote their Class 10 Board examination. The instructor found that the Rajput boy was cheating, and turned him out of the examination hall. The boy was convinced that his Muslim neighbour in the exam hall had complained about his cheating to the instructor. When he came out of the hall, the Rajput boy fell upon him. An elderly Muslim man tried to mediate between them, but the furious Rajput student beat him up as well.	వివిధ మతాల విద్యార్థుల మధ్య వివాదంతో .ఆ అల్లర్లు జరిగాయన్నది అధికార కథనం పుత్పదవ తరగతి బోర్డు పరీక్షలలో రాజ్ .బాలుడి పక్కన ముస్లిం విద్యార్థి ఉన్నాడు పుత్ బాలుడు కాపీ కొడుతున్నాడనిరాజ్ విజిలేటరు అతడిని పరీక్షతెలుసుకున్న ఇన్ తన .హాలు నుంచి బయటకు పంపించేశాడు పక్కన ఉన్న ముస్లిం బాలుడే తనపై ఫిర్యాదు ముస్లిం .చేశాడని అతడు అనుకున్నాడు విద్యార్థి పరీక్ష గదినుంచి బయటకు రాగానే .పుత్ బాలుడు అతడిపై దాడి చేశాడురాజ్ ఒక ముస్లిం వృద్ధుడు దానిని నివారించటానికి ప్రయత్నించాడు కానీ పుత్ విద్యార్థి కొట్టాడుఅతడిని కూడా రాజ్.
The Rajput boy then went to his village, which neighboured Vadavali, and returned with 15 older Rajputs who heatedly argued with the Muslim boy. Elders intervened and said that hot-blooded youths should not be encouraged to escalate a small matter. The Rajput men left.	వడవలి పక్క గ్రామమైన తన ఊరికి పుత్ బాలుడు వెళ్లిరాజ్ 15 మంది వాళ్లు ముస్లిం .పెద్దవాళ్లతో తిరిగివచ్చాడు పెద్దవాళ్లు జోక్యం .బాలునితో వాదనకు దిగారు చేసుకుని చిన్న విషయాన్ని పెద్దదిగా పుత్ పురుషులురాజ్ .చెయ్యవద్దని చెప్పారు అక్కడినుంచి వెళ్లిపోయారు.

A couple of hours later, a crowd of around 2000 Rajput men from surrounding villages arrived on tractors, cars and motorcycles, armed menacingly with daggers, rods and a few rifles. They also carried with them petrol and a white chemical to burn down cement walls and roofs. They went on a rampage, vandalising and burning each of their homes in the Muslim neighbourhood, and thrashing the men. Terrified women and children ran out and hid in the fields, the men often within their homes or on roof terraces.	రెండు గంటల తరువాత చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుంచి 2000 లుపుత్‌మంది రాజ్ ,కొన్ని తుపాకులతో ట్రాక్టర్లు ,చువ్వలు ,కత్తులు సిమెంటు .మోటరుసైకిళ్లపై వచ్చారు ,కార్లు ఇంటి కప్పులు కాల్చటానికి ,గోడలు పెట్రోలు ,తమతోపాటు తెల్లటి రసాయనం వడవలిలోని ముస్లిం .కూడా తెచ్చుకున్నారు ,తగలబెట్టసాగారు ,ఇళ్లపై దాడి చేసి భయపడిపోయిన .మగవాళ్లని కొట్టసాగారు పిల్లలు పొలాల్లోకి పారిపోయి ,మహిళలు ఇంటిపైనో ,దాక్కుగా మగవాళ్లు ఇళ్లల్లోనో ఉండిపోయారు.
Naseem Ben spoke of how her family were sitting outside their home when the enraged mob of Rajputs appeared suddenly. Her husband Ibrahim, a day labourer, panicked when he heard the roars of the rampaging mob, and sent out the terrified women and children from the back door. His sons ran outside and hid on rooftops. Ibrahim locked himself inside his house. The crowd came to his home, shouting out his name. They broke down the door, found him cowering in a corner. They dragged him outside and lynched him until he died. Through all of this, the villagers claim, the police stood by and only watched.	తమ కుటుంబం ఇంటి బయట కూర్చుని పుత్‌ఉండగా కోపంతో ఊగిపోతున్న రాజ్ గుంపు ఒకటి ఉన్నట్టుండి తమ మీద వాళ్ల .పడిందని నసీం బెన్ గుర్తుచేసుకుంది కేకలు విని భయపడిపోయిన ,అరుపులు ఆమె భర్త ఇబ్రహీం వాళ్లని వెనకవైపు తలుపు ఇబ్రహీం .నుంచి బయటకు పంపించేశాడు అతడిని .ఇంట్లో తలుపులు వేసేసుకున్నాడు పేరుతో పిలుస్తూగుంపు ఇంటిని తలుపులు పగలగొట్టిన .చుట్టుముట్టింది వాళ్లకు ఒక మూలన నక్కిన ఇబ్రహీం అతడిని ఇంటి బయటకు .కనిపించాడు ఇదంతా .లాక్కొచ్చి చనిపోయేవరకు కొట్టారు జరుగుతుండగా పోలీసులు ప్రేక్షకుల లాగా చూస్తూఉన్నారు తప్పించి ఏమీ చెయ్యలేదని గ్రామస్తులు చెప్పారు.

This official version of the events – that it was a spontaneous clash between the two communities sparked by the squabble between the students from the two communities - does not explain how within two or three hours of the scuffle, such a large mob of Rajputs from several villages could gather, and how they could have collected such large quantities of petrol and incendiary chemicals, as well as their array of weapons. This strongly suggests an earlier conspiracy, in which the fight between the students was not a flashpoint but an excuse for the assault on the Muslims of the village.	ఇరుమతాల విద్యార్థుల మధ్య గొడవలు ఇలా అనుకోకుండా అల్లర్లుగా మారాయన్నది అయితే రెండు .అధికారిక కథనం గంటలలోనే చుట్టుపక్కల గ్రామాల నుంచి లు ఎలాపుత్‌అంత పెద్ద సంఖ్యలో రాజ్ తగలబెట్టటానికి ,గుమిగూడారన్నది కానీ ,అంత పెద్ద మొత్తంలో పెట్రోలు అనేక రకాల ,రసాయనాలు మారణాయుధాలను ఎలా సమకూర్చుకున్నారన్నది కానీ ఇది ఇది అనుకోకుండా .వివరించదు గ్రామంలోని ,అకస్మాత్తుగా జరగలేదని ముస్లింలపై దాడి చెయ్యాలని ముందునుంచే విద్యార్థుల ,ప్రణాళిక రూపొందించుకున్నారని మధ్య గొడవను కేవలం సాకుగా వాడుకున్నారని అర్థమవుతోంది.

The Muslim villagers agree: they believe that the reason for the assault was quite different from the official claim. The panchayat elections were under way. The Muslims and Patels of the village had sizeable populations, but neither commanded enough votes to elect 'their' Sarpanch, a person from their caste. The leaders of the two communities reached an unprecedented agreement to join hands, and agree to have a Muslim Sarpanch for half the term, and a Patel Sarpanch for the other half. The Muslim Sarpanch was elected unopposed, because the village knew they had the numbers. The Rajputs were reportedly furious, as their village had never elected a Muslim Sarpanch. According to this version, the Rajputs resolved to teach the Muslims a lesson that they would not forget. For this reason they shot the Muslim woman Sarpanch's husband (the bullet entered his groin, but he survived); and to kill Ibrahim who was one of his main supporters.	ఈ అభిప్రాయంతో గ్రామంలోని ముస్లిములు వాళ్లపై దాడికి కారణం .ఏకీభవిస్తున్నారు .అధికారిక కథనానికి భిన్నమైనది .పంచాయతి ఎన్నికలు జరగనున్నాయి లు అధికపటేల్ ,గ్రామంలో ముస్లిములు సంఖ్యలో ఉన్నారు కానీ తమ వర్గం వాళ్లని గా ఎన్నుకునేందుకు కావలసినన్నిసర్పంచ్ ఇరు వర్గాల వాళ్లు .ఓట్లు ఏ ఒక్కరికీ లేవు అంతకుముందెన్నడూ లేని విధంగా ఒక పదవీ కాలంలో సగ .అంగీకారానికి వచ్చారు మిగిలిన సగ కాలం ,కాలం ముస్లిం సర్పంచ్ ని ఎన్నుకోవాలనిపటేల్ సర్పంచ్ ఆ విధంగానే ముస్లిం సర్పంచ్ .అనుకున్నారు అంతకు ముందెన్నడూ .ఎన్నికయ్యాడు ఇప్పటి .గా ముస్లింని ఎన్నుకోలేదుసర్పంచ్ లు కోపంతోపుత్‌పరిణామాలతో రాజ్ ముస్లింలు మరిచిపోని .రగిలిపోసాగారు .పాఠాన్ని నేర్పాలని వాళ్లు తీర్మానించుకున్నారు అందుకనే వాళ్లు సర్పంచ్ అయిన ముస్లిం గుండు) మహిళ భర్తపై కాల్పులు జరిపారు కాని ,అతడి గజ్జల గుండా దూసుకెళ్లింది అతడి ప్రధాన ;(ప్రాణాపాయం కలగలేదు మద్దతుదారుడైన ఇబ్రహింని చంపేశారు.

The police surprisingly seemed to support the latter theory, by registering a case under Section 120A of the Indian Penal Code against the Rajput mob. This section deals with the crime of criminal conspiracy. But as we have seen in virtually every case of hate crimes that we looked at during this Karwan, the police also registered criminal charges against the victims, charging them of causing grievous hurt with dangerous weapons. They charged all the leaders of the Muslim community including the Sarpanch’s husband of this fictitious crime.	లపై పోలీసులు భారత శిక్షాపుత్‌రాజ్ స్మృతిలోని 120ఎ సెక్షన్ కింద కేసు నమోదు ఈ సెక్షన్ నేరపూరిత కుట్రకి .చేశారు అంటే వాళ్లు ముస్లింల .సంబంధించినది .కథనాన్నే నమ్ముతున్నారని అనుకోవాలి అయితే కారవాన్ యాత్రలో మేం చూసిన అన్ని కేసులలో లాగానే ఇందులో కూడా బాధితులపై ప్రమాదకరమైన ఆయుధాలతో తీవ్ర గాయాలు చేశారన్న అభియోగంపై క్రిమినల్ కేసులను పోలీసులు నమోదు ముస్లిం ,సర్పంచ్ భర్తతో సహా .చేశారు వర్గంలోని నాయకులందరిపై ఈ నేరాలు మోపారు.
Also in common with most of the cases, no one from the administration ever visited the family who lost their loved one in the communal assault, or offered any assistance. And no one from among their non-Muslim neighbours came to their aid.	ఇతర చాలా కేసులలో లాగానే దాడిలో ప్రాణాలు కోల్పోయిన కుటుంబాలను ప్రభుత్వం తరఫున ఒక్క అధికారి కూడా ఎటువంటి సహాయాన్ని ,సందర్శించలేదు ఇరుగుపొరుగున ఉన్న .అందచేయలేదు ముస్లిమేతరులు ఎవ్వరూ వాళ్ల సహాయానికి రాలేదు.

We drove a few hours from there to a village Kashor in Anand district. Here we met Shailesh Manibhai, of the Dalit Rohit community and his mother Maniben. The caste occupation of the Rohit community is the skinning of dead cattle. Although he has studied up to Class 10, Shailesh still could find only this socially demeaning work. His father had been bedridden for 15 years. His untouchable 'unclean' caste occupation thrust on him stigma, but helped bring food to his family. He worked in partnership with a couple of Rohit brothers in a neighbouring village who owned a tractor. Whenever a cow or buffalo died in any household in the village, they sent word to Shailesh. He would call his partner, and they would lift the carcass in the tractor and transport it to a lowland of the village designated for disposing dead animals.	అక్కడి నుంచి కొన్ని గంటలు ప్రయాణించి ఆనంద్ జిల్లాలోని కషోర్ అనే గ్రామం ఇక్కడ దళిత రోహిత్ తెగకు .చేరుకున్నాం అతడి తల్లి ,నిచెందిన శైలేష్ మణిభాయ్ చనిపోయిన .ని కలుసుకున్నాంమణిబెన్ .పశువుల చర్మం వలవటం వీళ్ల కులవృత్తి శైలేష్ 10వ తరగతి వరకు చదువుకున్నప్పటికీ సామాజికంగా చిన్న చూపు చూసే ఈ పని తప్ప వేరేది ఏమీ అతడి తండ్రి .అతడికి దొరకలేదు అనారోగ్యంతో 15 సంవత్సరాలుగా అతడి కులవృత్తి .మంచంలో ఉన్నాడు పనివల్ల అతడు 'మురికి' అయిన అంటరానివాడు అయ్యాడు కానీ అది పక్క ఊళ్లో .అతడికి తిండి పెడుతోంది ఉండే తన కులానికి చెందిన ఇద్దరు .సోదరులతో కలిసి అతడు పనిచేసేవాడు ఊళ్లో ఎవరి .వాళ్లకి ఒక ట్రాక్టరు ఉంది ఆవు కానీ చనిపోతే ,ఇంట్లోనైనా గేదె కానీ పక్క ఊళ్లో తన .కి కబురు చేసేవాళ్లుశైలేష్ భాగస్వాములకు అతడు తెలియచేస్తే వాళ్లు చనిపోయిన .ట్రాక్టరు తీసుకుని వచ్చేవాళ్లు పశువులకు ఊరి బయట నిర్దేశించిన పల్లపు ప్రదేశానికి దానిని తీసుకుని వెళ్లేవాళ్లు.

On 11 August 2017, a Rajput of his village sent word that his cow had died, and Shailesh arrived with his tractor and hauled the dead animal on to the tractor. Heavy rains in the village had turned the designated lowland for skinning into a swamp, so Shailesh drove his tractor to another waste patch of land adjacent to the funeral ground of the village. This angered the upper-caste residents of the village, and they went there with the Sarpanch to rebuke Shailesh for polluting the site with the dead cow. Shailesh agreed to continue to use the swampy lowland to skin animals in future.	2017 ఆగస్టు 17న గ్రామంలోని ఒక పుత్ తన ఆవుచనిపోయిందని కబురురాజ్ శైలేష్ ట్రాక్టరుతో వెళ్లి ఆ కళేబరాన్ని .పెట్టాడు పశువల చర్మం వలవటానికి .తీసుకెళ్లాడు నిర్దేశించిన స్థలం వానల కారణంగా నీళ్లు నిలిచి ఉండటం వల్ల గ్రామ స్మాశానం పక్కన ఉన్న మరొక బీడు ప్రాంతంలో తన పని దీంతో గ్రామంలోని పై .ముగించాడు చనిపోయిన .కులస్తులు కోపోద్రిక్తులయ్యారు ఆవుతో ఆ ప్రదేశాన్ని అపవిత్రం చేసినందుకు తో కలిసి వెళ్లి అతడినిసర్పంచ్ భవిష్యత్తులో ఇలా .మందలించారు చెయ్యనని శైలేష్ చెప్పాడు.
There the matter should have ended. But the next morning, a group of around 150 enraged Rajput men stormed into the Rohit enclave, and began thrashing Shailesh for his comeuppance. His mother tried to intervene and they beat her as well. All the while they cursed them with caste-laden insults. His mother spent a few days in hospital.	.విషయం అక్కిడితో ముగిసి ఉండాల్సింది కానీ ఆ మరునాడు 150 లుపుత్మంది రాజ్ .ని కొట్టసాగారురోహిత్ బస్తీలోకి వెళ్లి శైలేష్ అడ్డుకోటానికి ప్రయత్నించిన అతడి తల్లిని కొడుతున్నంతసేపు అతడిని .కూడా కొట్టారు అతడి .కులం పేరుతో తిడుతూనే ఉన్నారు తల్లి కొన్ని రోజులపాటు ఆసుపత్రిలో ఉండాల్సి వచ్చింది.

An earlier generation would have accepted the beating and insults passively as part of their caste burden. But not Shailesh. He went to the police station, and filed a detailed complaint naming the upper-caste men who had attacked him. The police registered a case under the SC ST Atrocities Act against the upper-caset men of the village listed in Shailesh's complaint. He also announced that he would refuse to lift or skin animal carcasses in future.	,ఇంతకు ముందు తరమైతే ఈ తిట్లు తన్నులు తమ కులభారంగా భావించి అయితే శైలేష్ అలా .మిన్నకుండేవాళ్లు అతడు పోలీసు స్టేషనుకు వెళ్లి .ఊరుకోలేదు తన మీద దాడి చేసిన పై కులం వాళ్ల పేర్లు దీని ప్రకారం ఆ .పేర్కొంటూ ఫిర్యాదు చేశాడు టిఎస్ ,సివ్యక్తులపై పోలీసులు ఎస్ అత్యాచారాల చట్టం కింద కేసు నమోదు అంతే కాకుండా శైలేష్ ఇకనుంచి .చేశారు వాటి ,చనిపోయిన పశువులను తీసుకెళ్లనని చర్మాలు వలవనని చెప్పాడు.
The upper-case people of the village are irate, incensed that a low-caste boy could challenge them in this way. The charge of committing atrocities against a Scheduled Caste family is a grave one, which if proved could result in long jail terms. And they now have to lift the polluting dead cows and buffaloes themselves, digging a shallow grave for them.	కింది కులం వ్యక్తి తమపై ఇలా తిరగబడటంతో గ్రామంలోని పై కులస్తులు షెడ్యూల్డ్ కులంపై .కోపంతో రగిలిపోయారు అత్యాచారం అన్నది చాలా తీవ్రమైన ఒకవేళ అది రుజువైతే దీర్ఘకాల ,ఆరోపణ అంతేకాకుండా ఏదైనా .జైలు శిక్ష పడవచ్చు పశువు చనిపోతే ఇప్పుడు వాళ్లే ఒక గొయ్యి తవ్వి దానిని పూడ్చి పెట్టవలసి వస్తోంది.

The upper-caste people of the village have unanimously decreed a complete boycott of the Rohit caste. Since they are the land-owners, the community is out of work. For fear of caste-taunts and retaliation, they have shifted their children to schools in more distant villages. A man who worked in a factory for 11 years was suddenly told to resign by his upper-caste managers, because he belonged to the village which had the audacity to file charges of caste atrocities against upper-caste men. 'Who knows when you may use the same law against us?' He too has challenged his discharge in labour courts.	రోహిత్ కులస్తులను పూర్తిగా బహిష్కరించాలని గ్రామంలోని .పైకులస్తులందరూ ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించారు వాళ్లు భూస్వాములు కావటంతో వీళ్లకి పని తమ పిల్లలని .లేకుండా పోయింది వాళ్లపై దాడులు చేస్తారని ,వేధిస్తారని భయపడి వాళ్లని దూరంగా ఉన్న బడులకు ఒక కర్మాగారంలో .దళితులు మార్పించారు 11 ఏళ్లుగా పని చేస్తున్న వ్యక్తిని ఉన్నట్టుండి అతడి కులస్తులు .పనిలోంచి మాన్పించేశారు పై కులం వాళ్లపై అత్యాచార కేసును .పెట్టటానికి సాహసించటమే దీనికి కారణం నువ్వు కూడా ఈ అభియోగం మాపై' ఉద్యోగం నుంచి '?మోపవని నమ్మకమేమిటి తొలగించటాన్ని అతడు కూడా కోర్టుల్లో సవాలు చేశాడు.
We found the spirit of the Dalits in the village high, because they had defended their self-respect before the upper-caste people of their village. 'Jai Bheem', they would shout at every step of our journey to the village. I said to them that when they fought for equality, they fought not just for themselves. They fought for all of us.	గ్రామంలోని పై కులం మీద తమ ఆత్మ గౌరవం కోసం పోరాడుతున్నందుకు ఈ .ఊళ్లోని దళితులు చాలా ధైర్యంగా ఉన్నారు జై' గ్రామంలో మేం వేసిన ప్రతి అడుగుకీ వాళ్లు సమానత్వం కోసం .అని నినదించారు 'భీం వాళ్లు చేస్తున్న పోరాటం వాళ్ల ఒక్కరి కోసమే కాదు మా అందరి కోసమని నేను వాళ్లకి చెప్పాను.
Day 16	**పదహారవ రోజు**
Our last visit to a family targeted by hate violence in this phase of the Karwan was to a single Dalit woman Dahiben in Karola village in the tribal Panchmahals district of Gujarat, who has been persecuted as a witch or *daakan* in Gujarati for a more than a dozen years since her husband died. But this is also the story of a woman who spiritedly fought back, and overcame.	కారవాన్ ఈ దశలో మేం చివరగా కరోలా ,లోని పంచమహల్ జిల్లాగుజరాత్ గ్రామంలో దహిబెన్ అనే ఒంటరి దళిత ఆమె భర్త చనిపోయిన .మహిళను కలిశాం తరువాత పన్నెండేళ్ల నుంచి మంత్రగత్తె అని అయితే .చెప్పి ఆమెను వేధిస్తూ ఉన్నారు ,ఈమె కూడా ధైర్యంగా పోరాడి నిలబడగలిగింది.

When we set out on this journey, we expected to meet families hit by lynching, Dalit atrocities, and communally driven state violence. But our feminist hosts first in Rajasthan and then in Gujarat reminded us that along with religious minorities, Dalits and Adivasis, women, especially single women, continue to be battered by a medieval violence, by being branded as witches.	ఈ యాత్రకి బయలుదేరినప్పుడు మూక మతతత్త్వ ,దళిత అత్యాచారాలు ,హత్యలు రాజ్య హింసకి గుర్తైన కుటుంబాలను ,అయితే .కలవాలని అనుకున్నాం మధ్యయుగాల నాటి మూఢనమ్మకాలతో మంత్రగత్తెలుగా ముద్ర వేయబడి మతపరమైన అల్పసంఖ్యాక వర్గాలతోపాటు ,మహిళలు ,ఆదివాసీలు ,దళితులు ప్రత్యేకించి ఒంటరి మహిళలు హింసకు ,లోనుగురౌతున్నారని మొదట రాజస్తాన్ లోనూ మాకుతరువాత గుజరాత్ ఆతిధ్యమిచ్చిన మహిళా ఉద్యమకారులు చెప్పారు.
Dahiben was just 30 years old when her husband suddenly died, leaving her with two young sons. No one had detected any previous grave illness, and his death was sudden and immediate. From what she described to us, it sounded like a classic heart attack. But her husband's older brother was convinced that his sister-in-law Dahiben was a *daakan* or witch, and she had brought the death upon her husband through her diabolic witchcraft. Since then, she was blamed for every misfortune, illness or death in the family, even when a nephew took ill in distant Bangalore.	ఇద్దరు చిన్న కొడుకులను వదిలిపెట్టి భర్త కిలఅకస్మాత్తుగా చనిపోయినప్పుడు దహిబెన్ 30 అంతకుముందు అతడికి .సంవత్సరాలే అతడు ,ఎటువంటి జబ్బులూ లేవు ఆమె చెప్పిన .అకస్మాత్తుగా చనిపోయాడు వివరాలను బట్టి గుండె పోటుకి గురయ్యాడని అయితే ఆమె .మాకు అర్ధమయ్యింది చేతబడితో తన తమ్ముడిని ,మంత్రగత్తె అని చంపేసిందని ఆమె బావ అప్పటినుంచి .అనుమానించసాగాడు ఎవరు ,కుటుంబంలో ఏ అనర్ధం జరిగినా చనిపోయినా ,అనారోగ్యానికి గురయినా దూరంగా .ఆమెనే నిందించసాగాడు బెంగుళూరులో ఉన్న మేనల్లుడు జబ్బుపడినప్పుడు కూడా ఆమెనే తప్పుపట్టాడు.
Her husband had earned his livelihood as a part-time sanitation worker in a public veterinary hospital, and after his death, she inherited his job. The salary was as little as 350 rupees a month, but it was precious in helping her feed her children.	-ఆమె భర్త ప్రభుత్వ పశు వైద్యశాలలో పార్ట్ .టైమ్ పారిశుద్ధ్య కార్మికుడిగా పనిచేసేవాడు అతడు చనిపోయిన తరువాత ఆ ఉద్యోగం ఆ పనికి నెలకి .ఆమెకు వచ్చింది 350 అయితే కుటుంబ ,రూపాయలే వచ్చేవి పోషణలో అవి ఎంతో కీలకంగా ఉండేవి.

However, her brother-in-law continued to harass her, labelling her a witch everywhere she went. He frequently followed her to her place of work, and abused her. Finding her alone anywhere, he would try to force himself sexually on her. His wife became paralysed and he attributed this adversity also to her evil witchcraft. He performed many dramatic public exorcisms. He also stalked her in her home, a small earth hut which her husband had built in the fields he jointly held with his brothers. He demanded that she abandons her home, as she was destroying her husband's family with her witchcraft. She argued back feistily that if she was indeed a witch, why would she leave him alive? She said she would never leave the home her husband had built, or his share of the land which she held for her two sons, whatever happened.	ఆమె ,మంత్రగత్తె అనే ముద్రవేసి ,అయితే ఎక్కడికి వెళ్లినా ఆమె బావ వేధిస్తూనే తరచు ఆమె పని ప్రదేశానికి వెళ్లి .ఉన్నాడు ఆమె ఎక్కడైనా .ఆమెను తిడుతుండేవాడు ఒంటరిగా కనబడితే ఆమెపై అత్యాచారం అతడి భార్య .చెయ్యటానికి ప్రయత్నించేవాడు పక్షవాతానికి గురయితే అది కూడా ఆమె .మంత్రాల వల్లనే జరిగిందని దూషించాడు ఆమెకు దెయ్యం వదిలించటానికి ఊళ్లో ఎన్నో కుటుంబం అంతటికీ .తంత్రాలు చేశాడు చెందిన పొలంలో ఆమె భర్త కట్టిన చిన్న తన .పూరి గుడిసెలో ఆమె ఉంటోంది మంత్రాలతో కుటుంబాన్ని నాశనం చేస్తోంది కాబట్టి ఇల్లు వదిలి వెళ్లాలని అతడు వేధిస్తూ తానే మంత్రగత్తెనయితే .ఉండేవాడు అతడిని ఇన్నాళ్లు ప్రాణాలతో ఎందుకు తన భర్త .వదిలిపెట్టేదని గట్టిగా వాదించేది తన కొడుకులకు ,కట్టిన ఇంటిని కానీ ఇవ్వటానికి అతడి వాటా ఆస్తిని కానీ ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ వదిలిపెట్టేది లేదని ఆమె చెప్పింది.

One day he accosted her as she was walking to work at the veterinary hospital. Screaming that she was a witch who must be destroyed, he hit her on her head three times with a hockey stick. She fell to the ground, her skull bleeding profusely, and her spine painfully injured. A shopkeeper phoned for an ambulance. She spent 20 days in hospital, with 24 stitches on her head. She recovered painfully. Her older son dropped out of school, and resolved that he would not let her out of his sight. He found work for both of them, making packing boxes in a milk cooperative, so that she would not have to go anywhere alone. They go to work together, and return together.	ఒక రోజ పశువుల ఆసుపత్రికి వెళుతుండగా ఆమె .ఆమెను అతడు అడ్డగించాడు ఆమెని నాశనం చెయ్యాలని ,మంత్రగత్తె అని తో ఆమె నెత్తిమద మూడుఅరుస్తూ హాకీ స్టిక్ తల నుంచి రక్తం కారుతూ .సార్లు కొట్టాడు వెన్నుపూసకి ,ఆమె కింద పడిపోయింది ఒక .కూడా గాయం అయ్యింది దుకాణదారుడు అంబులెన్స్ కోసం ఫోను ఆమెకు తల మీద .చేశాడు 24 కుట్లు పడ్డాయి, 20 రోజుల పాటు ఆసుపత్రిలో ఆమె పెద్ద కొడుకు బడి మానేసి .ఉంది ఆమెను ఎప్పుడూ ఒంటరిగా ఉంచకూడదని ఒక పాల సహకార .నిర్ణయించుకున్నాడు సంఘంలో ఇద్దరికీ ప్యాకింగ్ పని ,ఇద్దరూ కలిసి పనికి వెళ్లి .సంపాదించాడు కలిసే తిరిగి వస్తారు.
Anandi is a tribal and women's rights organisation that comes to the aid of women who are branded as witches. With their help, they were able to get a police case registered against her attacker. But he was arrested only for a day and immediately got bail. He was an influential man in the village, a patwari.	మహిళా హక్కుల సంఘమైన ,గిరిజన ఆనంది మంత్రగత్తెలని ముద్రవేయబడిన ఈ .మహిళలకు సహాయం చేస్తూ ఉంటుంది సంస్థ సహాయంతో బావ మీద పోలీసు కేసు ,అతడు ఒక్క రోజే జైలులో గడిపాడు .పెట్టారు అతడు .వెంటనే అతడికి బెయిలు దొరికింది గ్రామంలో ఎంతో అధికారం ఉన్న పట్వారి.

He is unrepentant even today, perhaps convinced that his continuing misfortunes are caused by her witchcraft, or perhaps wishing to expel his brother's widow from the land her husband jointly held with his brothers. Whatever the reason, he continues to stalk her, humiliating her publicly as a witch each time, demanding that she leaves her home and land, and threatening this time to ensure that he kills her. But she has two fine and protective grown sons, and the many meetings organised by Anandi with the local community have resulted in greater local support than we have encountered in any instance during the Karwan.	.ఈ రోజుకీ అతడు పశ్చాత్తాప పడటం లేదు ఆమె మంత్రగత్తె కావటం వల్లనే తనని .దురదృష్టం వెంటాడుతోందని అంటాడు లేదా ఉమ్మడి ఆస్తి నుంచి ఆమెను వెళ్లగొట్టే కారణం .ప్రయత్నం చేస్తున్నాడేమో ,ఏదైనప్పటికీ ఆమెను వెంటాడటం ఆమె .అవమానించటం అతడు మానలేదు ఈసారి ,భూమి వదిలిపెట్టి వెళ్లాలని ,ఇల్లు ఆమెను ప్రాణాలతో వదిలిపెట్టనని ఆయితే ఆమెకు .బెదిరిస్తూనే ఉన్నాడు .అండగా ఇద్దరు ఎదిగిన కొడుకులు ఉన్నారు అంతేకాకుండా గ్రామస్తులతో ఆనంది అనేక లోసమావేశాలు నిర్వహించటంతో కారవాన్ ఇప్పటివరకు మేము చూడనంతటి ప్రజా మద్దతు ఆమెకు ఉంది.

Today was the last day of the second phase of the Karwan. We arrived late at night earlier in Godhra. The day began with a meeting at the Gandhi Ashram in Godhra. The meeting was significant for two reasons. The first was that it was the burning of a train compartment at Godhra station tragically killing its Hindu travellers more than 15 years earlier that have set in motion of a cycle of hate violence that has not ended until today. The second was that the Gandhi Ashram in Godhra was established exactly 100 years back, in 1917, by the Mahatma, and he often held his prayer meetings, for peace between people of diverse faiths and for his work to fight untouchability, in the same hall with a high tiled roof in which we had gathered a century earlier.	.కారవాన్ రెండవ దశలో ఇది ఆఖరి రోజ అంతకు ముందు రాత్రి ఆలస్యంగా గోద్రా గోధ్రాలోని గాంధీ ఆశ్రమంలో .చేరుకున్నాం రెండు .సమావేశంతో ఈ రోజ మొదలయ్యింది కారణాల రీత్యా ఈ సమావేశానికి ప్రాముఖ్యత ఉంది. 15 సంవత్సరాల క్రితం ఇక్కడ ఒక రైలు బోగీ తగలబెట్టటం వల్ల అందులోని ఆ .హిందూ యాత్రికులు చనిపోయారు ఘటనతో మొదలైన విద్వేషపూరిత హింస .ఇది మొదటిది .ఈనాటికీ ఆగలేదు సరిగ్గా – రెండవది 100 సంవత్సరాల క్రితం 1917లో మహాత్మా గాంధి ఇక్కడ ఈ పెంకులతో నేసిన .ఆశ్రమాన్ని స్థాపించాడు ఎత్తైన గదిలో మేం ఉదయం సమావేశం సరిగ్గా ఇదే గదిలో గాంధి .అయ్యాం భిన్నమతాల ప్రజల మధ్య శాంతి కోసం తరచు ప్రార్థనా సమావేశాలు నిర్వహిస్తూ అంటరానితనాన్ని వ్యతిరేకించే .ఉండేవాడు పనిని ఇక్కడి నుంచే చేపట్టేవాడు.

Many friends today reject Gandhi because of his opposition to untouchability but not to caste. On this I find myself entirely with Ambedkar, who believed that untouchability is not an aberration of caste but is intrinsic to caste, and that social equality and fraternity requires not the reform but the demolition of caste. However I still love and revere Gandhi as the bravest fighter for an India built on the foundations of love and mutual respect and good will. I thought often during our travels of what we believe was Gandhi's finest hour, the last months of his life. Think of it. A million people had died in Hindu-Muslim riots, the country had been torn apart in a frenzy of hate, trainloads of people were slaughtered in trains travelling in both directions, and angry refugees were returning in millions from what was now Pakistan with terrifying stories of communal bloodletting, loss and betrayals. And yet amidst all of this Gandhi still had the courage to speak unwaveringly of love, unity and equal citizenship as the *only* legitimate basis of Indian nationhood, as he walked alone in places where hatred was at its pinnacle, like Naokholi and the country's capital Delhi smouldering with hate. It is this radical love to which the Karwane Mohabbat has tried to pay small and modest tribute, therefore we were both inspired and sobered to sit in the same hall in his Ashram, as we paid

కులాన్ని కాకుండా అంటరానితనాన్ని మాత్రమే వ్యతిరేకించినందుకు ఈ రోజు చాలామంది ఈ .మిత్రులు గాంధీని తిరస్కరిస్తున్నారు తో ఏకీభవిస్తానువిషయంలో నేను అంబేద్కర్ అంటరానితనం కులంలో ఒక అపభ్రంశ – ,కుల వ్యవస్థలో అంతర్భాగమని ,కాదని సౌభ్రాతృత్వాలు ,సామాజిక సమానత్వం సాధించటానికి కుల సంస్కరణలు కులాన్ని నిర్మూలించాలని అతడి ,సరిపోవని పరస్పర ,ప్రేమ ,అయితే .అభిప్రాయం సద్భావనలు పునాదులుగా ,గౌరవం భారతదేశాన్ని నిర్మించటానికి ధైర్యంగా ,పోరాడాడని గాంధీని నేను ప్రేమిస్తాను అతడి జీవితంలోని ఆఖరి .గౌరవిస్తాను నెలలు మహోన్నతమైనవని నేను ఈ ఒక్కసారి .యాత్రలో పలుమార్లు అనుకున్నాను ముస్లిం అల్లర్లలో-హిందూ .ఆలోచించండి 10 దేశం .లక్షల మంది చనిపోయారు .విద్వేషంతో రెండుగా చీలిపోయింది రెండువైపులకి వెళుతున్న రైళ్లల్లో ప్రజలను ఇప్పటి పాకిస్తాన్ నుంచి .ఊచకోత కోస్తున్నారు లక్షల సంఖ్యలో వస్తున్న శరణార్థులు తాము ,మతపరమైన మారణకాండ గురించి మోసాల గురించి ,కోల్పోయినదాని గురించి వీటన్నిటి మధ్య విద్వేషం .చెబుతున్నారు లోపల ,తారస్థాయిలో ఉన్న నోవాఖలిలో మగ్గుతున్నదేశ రాజధాని అయిన ఢిల్లీలో భారత .అతడు ఒంటరిగా నడిచాడు సమాన ,ఐకమత్యం ,జాతీయతకు ప్రేమ పౌరసత్వం మాత్రమే పునాదిరాళ్లు కాగలవని ధైర్యంగా ,ఏమాత్రం సందేహం లేకుండా ఇంతటి తీవ్రమైన ప్రేమకి .మాట్లాడాడు కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ తన వంతున నివాళి ద్వేషపూరిత .అర్పించాలనుకుంది రాజకీయాలకు కేంద్రంగా మారిన ఈ పట్టణంలో వంద సంవత్సరాల తరువాత గాంధీ కూర్చున్న ఆశ్రమ హాలులో కూర్చుని ఉండటం స్ఫూర్తిదాయకంగా ఉంది.

In the Karwan, we lustily shout out the slogan Jai Bhim. But we like to follow this immediately with Jai Gandhi. In both these great icons we find pathways to love, to fraternity, to a sisterhood and brotherhood of all peoples. Jai Bhim! Jai Gandhi!	లో మేం జై భీం అని గట్టిగాకారవాన్ దీని వెంటనే జై గాంధీ .నినదిస్తూ ఉంటాం ఈ ఇద్దరు .అని అనాలని ఉంది సౌభ్రాతృత్వానికి , మహాపురుషులలో ప్రేమకీ జై గాంధీ !జై భీం .దారులు కనపడతాయి!
The Karwan Continues...	కారవాన్ కొనసాగుతోంది...
The Karwan e Mohabbat – a Caravan of Love –which set out from Nagaon in Assam on 4 September 2017, concluded its travels on 2 October 2017 in Porbandar, a small coastal town in Gujarat where 148 years ago Mohandas Gandhi was born.	**2017 సెప్టెంబరు 4న మొదలయిన కారవాన్ ఎ మొహబ్బత్ 148 సంవత్సరాల క్రితం లో నిదాస్ గాంధీ పుట్టిన గుజరాత్మోహన్ లో బందర్‌తీరప్రాంత చిన్న గ్రామమైన పోర్ 2017 అక్టోబరు 2న ముగిసింది.**
During its travels, the Karwan bore witness to such intense and pervasive suffering and fear fashioned by hate violence, and such extensive state hostility to its most vulnerable citizens, that we resolved that the Karwan of love must continue its journey.	**,ఈ యాత్రలో విద్వేషపూరిత హింసతో తీవ్ర ,అత్యంత బలహీన .సర్వత్ర వేదనను చూశాం బడుగు వర్గాలపై ప్రభుత్వ వ్యతిరేకతను అందుకనే ఈ ప్రేమ యాత్ర .చూశాం కొనసాగించాలని తీర్మానించాం.**
Its journey must continue not just metaphorically but also literally.	**ఈ యాత్ర భావరూపం లోనే కాకుండా వాస్తవంగా కూడా కొనసాగాలి.**

In this journey, members of the Karwan would try to help undertake many initiatives. There are many important efforts by organisations and groups, and we would not like to duplicate any of these. We would instead like to support, strengthen and all these efforts, and to fill gaps if any and complement these various efforts.	ఈ యాత్రలో కారవాన్ సభ్యులు అనేక వివిధ .చర్యలు చేపట్టే ప్రయత్నం చేస్తారు బృందాలు ఎన్నో ముఖ్యమైన ,సంస్థలు వాటిని మేం మళ్లీ ,రంగాల్లో పనిచేస్తున్నాయి దానికి బదులు .మొదలుపెట్ట బోవటం లేదు ,ఈ సంస్థల ప్రయత్నాలకు మద్దతునిస్తాం ఏమైనా ఖాళీలు ఉంటే వాటిని ,బలపరుస్తాం పూరించటానికి ప్రయత్నిస్తాం.
Continuing our Journeys in Solidarity with Victims of Hate Crimes	**విద్వేషపూరిత హింస బాధితులకు మా సంఘీభావ యాత్ర కొనసాగిస్తాం**
Even during the month that we travelled, news filtered in of one Dalit boy lynched for watching a garba and two battered for sporting moustaches, a woman branded and killed for being a ‘witch’, continued police killings of Muslim youth, as also mob attacks in the name of the cow. Until collectively all of us – we, the people of India - are able to bring an end to this, our Karwan cannot end its journey. We commit that every month, some of us will visit families in at least one state.	మేం ఈ యాత్ర చేస్తున్న నెల రోజులలో గర్బా నృత్యం చూస్తున్న దళిత బాలుడి మూక మీసాలు పెంచినందుకు ఇద్దరు ,హత్య మంత్రగత్తె అనే ,దళితులను చితకబాదటం కొనసాగుతూనే ,ముద్ర వేసి ఒక మహిళ హత్య ఉన్న పోలీసుల ద్వారా ముస్లిం యువకుల ఆవు పేరుతో గుంపుల దాడుల ,హత్యలు .వార్తలు మాకు అందుతూనే ఉన్నాయి భారతదేశ ప్రజలమైన – మనందరం కలిసి వీటికి ముగింపు – మనమందరం పలికేవరకు కారవాన్ యాత్ర కొనసాగుతూనే ప్రతి నెలా మాలో కొంతమందిమి .ఉంటుంది కనీసం ఒక రాష్ట్రంలో కొన్ని కుటుంబాలను కలుస్తాం.
Chronicling India’s Rising Darkness	**భారతదేశంలో కమ్ముకుంటున్న చీకట్లను అక్షరబద్ధం చెయ్యటం**

The members of the Karwan have resolved to chronicle - through books, films, photo exhibitions and public talks - the rise of hate and fear that we bore witness to during the Karwan, and will continue to do so as we continue to travel during the coming months. Many travellers of the Karwan have already begun to tell the stories they heard and saw, and plan to continue to do so, with pictures, videos and words. In order to inform and appeal to our sisters and brothers across the country, to care, to speak out, and to resist.We feel this is imperative to inform, stir and appeal to the public conscience.	కారవాన్ యాత్రలో మేం చూసిన పెరుగుతున్న ,సినిమాలు ,భయాలను పుస్తకాలు ,ద్వేషం ఉపన్యాసాల ద్వారా ,ఫొటో ప్రదర్శనలు రాబోయే ,కారవాన్ సభ్యులం ప్రచారం చేస్తాం నెలల్లోని యాత్రలలో సైతం ఈ పనిని కారవాన్ సభ్యులలో .కొనసాగిస్తాం విన్న కథలను ,చాలామంది వాళ్లు చూసిన ,మాటలు ,ఇప్పటికే పంచుకున్నారు బొమ్మల రూపంలో ఈ పనిని ,వీడియోలు .ముందు ముందు కూడా కొనసాగిస్తారు వాళ్ల ,బాధితుల సంరక్షణ చేపట్టమని హింసను ,తరఫున మాట్లాడమని ,ప్రతిఘటించమని దేశ వ్యాప్తంగా సోదర ప్రజల .సోదరీమణులకు విన్నపం చేస్తున్నాం కదలిక ,అంతరాత్మకి వినతి చేసి తీసుకునిరావటానికి ఇది ఎంతో అవసరం.
Supporting Citizen Hate Crime Watch Efforts	**విద్వేషపూరిత నేరాలపై పౌరుల నిఘా ప్రయత్నాలకు సహాయం**

We found during the Karwan that there are unfolding literally hundreds of hate crimes, of which only a small fraction are reported even in the local press. A tinier fraction of these find mention, even cursorily, in the national media. Even among these, only very few – like Mohammad Akhlaq, Pehlu Khan and Hafiz Junaid – register in any enduring way in the national consciousness. We also found that the police often does not register these as hate crimes but road accidents, violations of cow protection laws, or the police firing in self-defence. Families of especially Muslim victims sometimes do not even try to register police complaints, because they fear that if they complain that they were attacked for transporting cattle, the police would register crimes against them instead of the attackers and lynch mobs.	**కారవాన్ యాత్ర సమయంలో విద్వేషపూరిత హింస వందల సంఖ్యలో చోటుచేసుకుంటూ ఉండగా వాటిల్లో కొన్నింటిని మాత్రమే స్థానిక జాతీయ మీడియాలో .పత్రికలు రాస్తున్నాయి మరింత తక్కువ సంఖ్యలో కుప్లంగా చోటు వీటిల్లో మొహమ్మద్ .చేసుకుంటున్నాయి హాఫీజ్ జునైద్ వంటి ,పెహ్లూ ఖాన్ ,లఖ్అఖ్ చాలా తక్కువ ఘటనలు జాతి చేతనలో వీటిని .చెప్పుకోదగిన కాలం ఉంటున్నాయి విద్వేషపూరిత నేరాలుగా కాక రోడ్డు గోరక్షణ చట్టాల ఉల్లంఘన ,ప్రమాదాల గానో అత్మరక్షణలో పోలీసులు జరిపిన ,గానో కాల్పులు గానో పోలీసులు నమోదు పశువులను రవాణా .చేస్తున్నారని గుర్తించాం చేస్తుంటే దాడులు జరిగాయని ఫిర్యాదు ప్రత్యేకించి – చెయ్యటానికి బాధితులు దాడి .భయపడుతున్నారు – ముస్లిములు హత్యలకు పాల్పడిన వాళ్లపై ,చేసినవాళ్లు కాకుండా వాళ్లపైనే పోలీసులు కేసులు నమోదు చేస్తుండటమే దీనికి కారణం.**
The ruling establishment, the RSS and their supporters cling to their claim that these are random, stray incidents of statistically inconsequential numbers. The mainstream media has, with some shining exceptions, been complicit in official attempts to obscure the gravity and magnitude of hate violence.	**వాళ్ల ,ఆర్ఎస్ఎస్ ,పాలనా యంత్రాంగం మద్దతుదారులు ఇవి చాలా అరుదైన గణాంకాల రీత్యా వీటికి అంత ,ఘటనలనీ కొన్ని .ప్రాముఖ్యత లేదని కొట్టిపారేస్తుంటారు ఉదాహరణలు మినహాయించి విద్వేషపూరిత ప్రాధాన్యతను ,హింస తీవ్రతను కప్పిపెట్టటానికి అధికారిక ప్రయత్నాలకు ప్రధాన స్రవంతి మీడియా సహకరిస్తోంది.**

There are important efforts, such as by the Hindustan Times, India Spend, Citizens against Hate, Citizens for Justice, PUDR, NCDHR and others to track hate crimes. We members of the Karwan would fully support these efforts, and where necessary try to contribute further to these with volunteers – students, lawyers, journalists, academics, activists – in every state affected by hate violence, to further help investigate and document as many hate crimes as we are able to identify and confirm.	విద్వేషపూరిత నేరాలపై నిఘా ఉంచటానికి ,ఇండియా స్పెండ్ ,హిందుస్తాన్ టైమ్స్ సిటిజెన్స్ ఫర్ ,సిటిజెన్స్ ఎగేన్స్ట్ హేట్ ఇతర ,ఆర్‌సిడిహెచ్ఎన్ ,పియుడిఆర్ ,జస్టిస్ కారవాన్ .సంస్థలు కృషి చేస్తున్నాయి సభ్యులం ఈ ప్రయత్నాలకు పూర్తి మద్దతు అవసరమైన చోట ,తెలియచేస్తున్నాం ,లాయర్లు,స్వచ్ఛందంగా పనిచేసే విద్యార్థులు కార్యకర్తలతోటి మరింతగా ,పత్రకారులు విద్వేషపూరిత హింస .తోడ్పడతాం ,బాధితులకు సహాయం చెయ్యటంలోనూ ,ఇటువంటి నేరాలను గుర్తించి నమోదు చెయ్యటానికి ,నిర్ధారించుకుని సహాయపడతాం.
Helping Building Safety Nets for Victims & Their Families	**వారి ,బాధితులకు కుటుంబాలకు భద్రతా వలను నిర్మించటంలో సహాయం**

There is a strong ethical commitment of the Karwan to ensure support to each of the families affected by hate violence. Human rights and humanitarian groups, both religious and secular, are extending such support to some families. The Karwan would come in only in cases where there are gaps. There are four kinds of support that families require. The first is for legal justice. The second is for psycho-social care, to help them cope and deal with their suffering. The third is to access their entitlements, such as compensation from government, as well as other needs such as education, pensions and health-care. And the fourth is for other material needs, such as to rebuild their livelihoods, often destroyed due to the loss of a breadwinner and of livestock, or fear. To assist the families for all of these, we hope to try to recruit two community justice and care volunteers to work with each family, and to train and support them in the fundamentals of law, entitlements and psycho-social counselling.	బలైన విద్వేషపూరిత హింసకు కుటుంబాలకు మద్దతు అందేలా చూడటానికి .కారవాన్ నైతికంగా బలంగా కట్టుబడి ఉంది లౌకిక వర్గాలకు చెందిన ,మతసంబంధ మానవతావాద బృందాలు ,మానవ హక్కుల ఇటువంటి కుటుంబాలకు సహాయం అవసరం ఉన్న చోటుకి .అందచేస్తున్నాయి ఈ .మాత్రమే కారవాన్ వెళుతుంది కుటుంబాలకు నాలుగు రకాల సహాయం .మొదటిది న్యాయ సహాయం .అవసరం రెండవది ఈ బాధను ఎదుర్కోటానికి మూడవది .సామాజిక సంరక్షణ-మానసిక ,ప్రభుత్వ నష్టపరిహారం అందేలా చూడటం ఆరోగ్య ,పింఛనులు ,విద్యా అవసరాలు ఇక .సంరక్షణ వంటివి లభించేలా చూడటం పశువులు ,నాల్గవది సంపాదించే వ్యక్తి లేక భయం వల్ల ,చనిపోవటం వల్ల కోల్పోయిన జీవనోపాధులను తిరిగి ఈ రంగాలలో కుటుంబాలకు .కల్పించటం సహాయం చెయ్యటానికి ఒక్కొక్క కుటుంబానికి సంరక్షణ ,ఇద్దరు చొప్పున ప్రజా న్యాయ స్వచ్ఛంద కార్యకర్తలను ,వీళ్లకి చట్టాలు .నియమించాలనుకుంటున్నాం సామాజిక కౌన్సెలింగ్-మానసిక ,హక్కులు ,వంటి అంశాలలో మౌలిక శిక్షణ ఇచ్చి మద్దతునిస్తాం.
Support for Aman Insaniyat Committees and Human Rights Coalitions	**సానియత్అమన్ ఇన్ మానవ హక్కుల ,సంఘాలు ఐక్య సంఘటనలకు మద్దతు**

For a more systematic approach to legal justice from a state that is most often openly hostile to the victims and protective of the attackers, we hope that it will be possible to help support the constituting of loose human rights collectives in each of the states in which hate crimes are endemic. There are already many fine initiatives to support some of the families, by organisations like the Human Rights Law Network, Citizens against Hate, NCDHR, PUCL, PUDR, and also some Muslim and Christian religious formations. By coming together with them, we would be able to gain strength, learn from each other, and ensure that no family is left out of the striving for justice.	**దాడి ,బాధితుల పట్ల వ్యతిరేకత ప్రదర్శిస్తూ చేసినవాళ్లకు మద్దతునిస్తున్న రాజ్యం నుంచి చట్టరీత్యా న్యాయం లభించేలా చూడటానికి విద్వేషపూరిత నేరాలు తీవ్రంగా ఉన్న రాష్ట్రాలలో మానవ హక్కుల ఉమ్మడి వేదికలను ఏర్పాటుచేయటంలో సహాయపడ కొన్ని .గలుగుతాం అని ఆశిస్తున్నాం కుటుంబాలకు మద్దతు ఇవ్వటంలో హ్యూమన్ ,సిటిజెన్స్ ఎగేన్స్ట్ హేట్ ,వర్క్‌రైట్స్ లా నెట్ ,పియుడిఆర్ ,పియుసిఎల్ ,సిడిహెచ్ఆర్ఎన్ క్రైస్తవ మత సంస్థలు వంటివి ,కొన్ని ముస్లిం వటితో కలిసి .విశేషమైన కృషి చేస్తున్నాయి ,పనిచేయటం ద్వారా బలాన్ని పెంచుకుంటాం ,ఒకరి నుంచి ఒకరం పాఠాలు నేర్చుకుంటాం న్యాయం అందించటంలో ఏ కుటుంబమూ మిగిలిపోకుండా చూడగలుగుతాం.**

There is already also a larger initiative to try to constitute Aman Insaniyat Citizen Councils in as many districts as possible across the country, comprising women and men who are widely respected for their integrity – moral as well as financial- and commitment to constitutional values, particularly social and economic equality, secularism, caste and gender equity, labour rights and rationalism and the scientific temper. These citizen councils would respond as early as possible when there are any incidents of hate violence, or threats or mobilisation for such violence. They would be alert to any build-up, mobilisation and rumours that could lead to violence, moving the state and district administration to take necessary steps to prevent violence, refuting through the media and social media any false rumours that create hatred and suspicion. In the event of the break-out of any violence, they would have the responsibilities of organising fact-finding, oversight and encouraging just and comprehensive relief and rehabilitation, peace building and, as noted below, legal justice. They would also take a number of steps to advance communal harmony, and caste and gender equality, working closely with educational institutions, youth and women groups, trade unions, and other such social institutions, as well as local bodies.	దేశవ్యాప్తంగా సాధ్యమైనన్ని జిల్లాలలో సానియత్ పౌర సంఘాలనుఅమన్ ఇన్ ఏర్పాటు చేసే ప్రక్రియను ఇప్పటికే ,ఆర్థిక సమగ్రతకి ,నైతిక .మొదలుపెట్టాం ,రాజ్యాంగ విలువలు ప్రత్యేకించి సామాజిక లింగ ,కుల ,లౌకికవాదానికి ,ఆర్థిక సమానతకి ,కార్మికుల హక్కులకు ,సమానతకి శాస్త్రీయ దృక్పథానికి ,హేతువాదానికి పురుషులు వీటిల్లో ,నిబద్ధత కలిగిన స్త్రీ విద్వేషపూరిత హింస .సభ్యులుగా ఉంటారు లేదా ఆ ముప్పు ,చోటు చేసుకున్నప్పుడు అందుకు ఏర్పాట్లు,ఉన్నప్పుడు హింసకు దారితీసే ,జరుగుతున్నప్పుడు పుకార్లు వ్యాపిస్తున్నప్పుడు ఈ పౌర సంఘాలు సాధ్యమైనంత తొందరగా జిల్లా ప్రభుత్వ ,రాష్ట్ర .స్పందిస్తాయి యంత్రాంగ దృష్టికి వీటిని తీసుకొచ్చి ,అనుమానాలు ,హింసను అడ్డుకోటానికి సోషల్ ,ద్వేషం రగిలించే పుకార్లను మీడియా మీడియాల ద్వారా ఖండించటానికి .అవసరమైన చర్యలు తీసుకునేలా చేస్తాయి హింస చోటు చేసుకున్నప్పుడు నిజ నిర్ధారణ పూర్తి ,సంఘాలను ఏర్పాటు చేసి న్యాయమైన పునరావాస చర్యలు అందేలా ,సహాయ కింద ,శాంతిని నెలకొల్పటం ,చూడటం పేర్కొన్న విధంగా చట్టపరంగా న్యాయం .అందేలా చూడటం ఈ సంఘాల బాధ్యత లింగ సమానత్వం ,కుల ,మత సామరస్యం వంటివి పెంపొందించటానికి విద్యా ,మహిళా బృందాలు ,యువత ,సంస్థలు స్థానిక ,ఇతర సామాజిక ,కార్మిక సంఘాలు సంస్థలతో కలిసి సన్నిహితంగా పని చేస్తూ అనేక చర్యలు చేపడతాయి.
The Continuing Journey	**కొనసాగుతున్న యాత్ర**

There is an evil stalking our land, of hate and fear engineered by cynical politics. To fight these, to restore compassion and constitutional values to our country, not just this Caravan of Love, and many others, must continue their journeys, into India’s troubled interiors as much as into the shadows of our troubled hearts and minds.	విద్వేషపూరిత రాజకీయాలు ప్రేరేపిస్తున్న భయాలు మన దేశాన్ని ,ద్వేషం ,వీటిని ఎదుర్కొని .కమ్ముకుంటున్నాయి రాజ్యాంగ విలువలు తిరిగి ,దేశంలో ప్రేమ నెలకొనేలా చెయ్యటానికి ఈ ప్రేమ యాత్ర ఒక్కటే కాకుండా దేశంలోని సంక్షుభిత మారుమూల ప్రాంతాలకే కాకుండా మన హృదయాలలో ఉన్న చీకటి ,మనస్సులు మూలలలోకి కూడా మరెన్నో యాత్రలు జరగాలి.
011-	